

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

THE ADMINISTRATORS' AND INSTRUCTORS' PERCEPTIONS ON TEACHING
AND LEARNING ENVIRONMENT MANAGEMENT IN THE NORTHEASTERN
AGRICULTURAL COLLEGES, THE DEPARTMENT OF
VOCATIONAL EDUCATION

นายธรรมชาติ คำตา
MR. TAMACHART KAMTA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขทะเบียน.....23852

พ.ศ. 2538

วัน, เดือน, ปี 19 ก.ย. 2538

ISBN 974-621-256-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**THE ADMINISTRATORS' AND INSTRUCTORS' PERCEPTIONS ON TEACHING
AND LEARNING ENVIRONMENT MANAGEMENT IN THE NORTHEASTERN
AGRICULTURAL COLLEGES, THE DEPARTMENT OF
VOCATIONAL EDUCATION**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1995

ISEN 974-621-256-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์
เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
นายธรรมชาติ คำตา

นักศึกษา

ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ศิริพรรณ ชุ่มมูล

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

ภาควิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี

พ.ศ.

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2538

บทคัดย่อ

ในการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม นั้นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสอนเกี่ยวกับวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นวิชาที่จะทำให้ความรู้พื้นฐานในการศึกษาวิชาชีพสัมฤทธิ์ผล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพ เกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา ระบบการบริหารและการจัดการเรียนการสอน ต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 332 คน โดยเป็นผู้บริหาร จำนวน 55 คน ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน จำนวน 108 คน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ จำนวน 169 คน และได้รับแบบสอบถามคืนและสมบูรณ์ รวม 309 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.16

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test และ ANOVA การทดสอบใช้ Scheffe'

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-
อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน
มีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.04 แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละ
ด้านพบว่า ผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในด้าน การวางแผน การแบ่งสรร
การใช้จ่าย และด้านการประสานงาน อยู่ในระดับ มาก และด้านการประเมินผล อยู่ใน
ระดับ ปานกลาง ส่วน ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความ
คิดเห็นสอดคล้องกัน ว่าการปฏิบัติ ด้านการวางแผน การแบ่งสรร การใช้จ่าย และ
การประสานงาน อยู่ในระดับ ปานกลาง และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับ น้อย

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน พบว่าผู้บริหาร
และ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญ ทุกด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ
ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหาร
และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อ
พิจารณาความคิดเห็น แต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ ทุกด้าน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับ
ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน
พบว่า ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นโดยรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มี

ความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแบ่งสรร
ด้านการเข้าใจ ด้านการประสานงานและด้านการประเมินผล ส่วนอีกด้านหนึ่งที่ทั้ง 2 กลุ่ม
มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ด้านการวางแผน

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐาน พบว่า

ด้านการวางแผน ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านการแบ่งสรร ด้านการเข้าใจ ด้านการประสานงานและด้านการประเมินผล
ผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในขณะที่ครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

และในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน กลุ่มผู้บริหารก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญ จากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในขณะที่ครู-
อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เช่นกัน

Thesis Title The Administrators' and Instructors' Perceptions on Teaching and Learning Environment Management in the Northeastern Agricultural Colleges, the Department of Vocational Education

Student Mr. Tamachart Kamta

Thesis Advisor Dr. Nopakoon Siriwan

Thesis Co-Advisor Dr. Siripan Choomnoon

Level of student Master of Industrial Education in Vocational Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Year 1995

ABSTRACT

Tecahing and learning management of general education is one of the most important process management in education for agriculture because it was given the opportunity to students to have their basic knowledge background leading to be able to study their career achievement. This research aimed to study the administrators' and the instructors' perception on teaching and learning environment of general education and fundamental subjects in the Northeastern Agricultural Colleges under the Department of Vocational Education by trying to comparing their perceptions of the teaching and learning environment on general education circumstance in the colleges. The purposes were trying to find out

the ways to improve and development for effective management system of teaching and learning environment.

There were 332 respondents in the study which consisted of 55 administrators, 108 instructors of the general education group and 169 instructors of the vocational agriculture group. The data were gathered through a structured questionnaire, and there were 309 returned to the researcher (97.16 percent).

In analyzing the data, the principal statistical tools used were frequency counts, percentage, means, standard deviation, range, rank, t-test, analysis of variance and Scheffe' range test.

Result of the study:

1. Of the three groups of respondents; administrators, instructors of general education group and instructors of vocational agriculture group had moderate opinion on their perception of teaching and learning environment on general education circumstance ($\bar{X}=3.04$). However, administrators considered that planning process management, allocating management, stimulating management, and coordinating management were high but the evaluation process management was moderate while the instructors both general education and vocational agriculture groups had lower rating of all those managerial aspects.(Less).

2. The comparison on the perception of teaching and learning environment on general education circumstance between administrators and instructions of general education groups found that there were

highly significant differences in all aspects of those two groups of respondents.

3. To compare the perception of teaching and learning environment on general education circumstance between administrators and instructors of vocational agriculture group found that there were highly significant differences in all aspects of those two groups of respondents.

4. To compare the perception of teaching and learning environment on general education circumstance between the instructors of general education and the instructors of vocational agriculture group found that there was no significant difference except the perception on the planning process management which was shown significant difference.

5. Scheffe' range test indicated highly significant relationship among the three groups of respondents on planning process management.

For the allocating management, stimulating management, coordinating management and evaluation process management; the administrators had highly different perception from those two groups of instructors. However, the instructors of general education group and the instructors of vocational agriculture group had the same perception.

In all aspects of perception, the administrators had highly significant difference of perception from those two groups of instructors while those two groups of instructors had the same degree of their perceptions.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาให้แนวคิด แนะนำ แก้ไขปรับปรุง และตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ของ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ ชุ่มชุม อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ทั้งยัง ได้รับความอนุเคราะห์ จาก ร.ศ. ดร.เมธี ปิลันธนาพันธ์ ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ผศ.ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ อาจารย์ไพรัตน์ ฟักน้อย และ ดร.พรรณี ลิกิจวัณณะ ในการให้คำปรึกษาทุก ๆ ด้าน เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในด้านแบบสอบถามได้รับความอนุเคราะห์จาก รศ. ดร.เกษม สร้อยทอง รศ.เชวง จันทรสว่าง อาจารย์เริงจิตร มีลาภสม อาจารย์ประวดี ญาณะชัย รศ. ดร.ไฉน ยอดเพชร และอาจารย์วิภา มุตตามะระ ได้ตรวจสอบแก้ไข วิจารณ์ แบบสอบถาม

ในด้านการทดลองใช้แบบสอบถาม ได้รับความกรุณาจาก อาจารย์เทียบ เต็งไตรรัตน์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี ที่อนุญาตให้ครู-อาจารย์เป็นผู้ทดลอง ใช้แบบสอบถาม โดยความช่วยเหลือของ อาจารย์ชานี ฝอยหิรัญ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจาก อธิบดีกรม อาชีวศึกษา ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการวิทยาลัย และครู-อาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 11 แห่ง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างย้ง

ในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ ให้การสนับสนุน อย่าง ดียิ่งจาก อาจารย์สมศักดิ์ ชื่นใจ

นอกเหนือจากบุคคลที่กล่าวนามมาแล้ว ยังมีเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ อีกหลายท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และผู้ที่ให้การสนับสนุน เป็น กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตลอดเวลาจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี คือ คุณพ่อสิงห์ คุณแม่ ไข่ คุณสุณีย์ ด.ญ.พุทธชาติ ด.ช.ธนาวัฒน์ และด.ช. ไกญจนศักดิ์ คำตา

ผู้วิจัย มีความซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งที่ได้เอ่ยนามและมีได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้เป็นอย่างย้ง จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ธรรมชาติ คำตา

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	VI
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	XII
สารบัญภาพ.....	XVI
สารบัญแผนภูมิ.....	XVII
บทที่	
1. บทนำ	
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	12
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
ขอบเขตของการวิจัย.....	13
สมมติฐานการวิจัย.....	17
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	17
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	20
จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา.....	20
องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน.....	24
ด้านผู้สอน.....	25

ด้านผู้เรียน.....	26
วงจรการเรียนรู้การสอน.....	27
สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้การสอน.....	28
สภาพการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้การสอน.....	28
ด้านการวางแผน.....	28
ด้านการแบ่งสรร.....	32
ด้านการเข้าใจ.....	34
ด้านการประสานงาน.....	39
ด้านการประเมินผล.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
3. วิจัยดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล	
วิธีการดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล.....	55
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	
การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	62
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ	
แบบสอบถาม.....	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของ คณะวิชาพื้นฐาน.....	68
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็น ของผู้บริหารและ ครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะ วิชาพื้นฐาน.....	90
การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะ วิชาพื้นฐาน.....	94
สรุปการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะ วิชาพื้นฐาน.....	114
การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะ วิชาชีพ.....	116
สรุปการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะ วิชาชีพ.....	136
การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน กับ ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	138
สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	160
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครูอาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	162
สรุปผล การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู- อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครูอาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	181
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด....	183

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	186
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	186
กลุ่มตัวอย่าง.....	186
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	187
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	187
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	187
สรุปผลการค้นคว้าวิจัย.....	188
อภิปรายผล.....	198
ข้อเสนอแนะ.....	223
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	225
บรรณานุกรม.....	226
ภาคผนวก.....	237
ประวัติผู้วิจัย.....	271

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงแผนการจัดสรรเงินเพื่อการเรียนการสอน ปีงบประมาณ 2533-2537 ของวิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี.....	7
2. แสดงจำนวนผู้บริหารและคร-อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีงบประมาณ 2536.....	16
3. แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
4. แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามและจำนวนที่สมบูรณ์.....	64
5. แสดงค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทางดำสถานีภาพ.....	66
6. แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และ ครุ-อาจารย์คณะวิชาชีพ ด้านการวางแผน.....	70
7. แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และ ครุ-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการแบ่งสรร.....	75
8. แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และ ครุ-อาจารย์คณะวิชาชีพ ด้านการเร้าใจ.....	79
9. แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และ ครุ-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประสานงาน.....	83
10. แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และ ครุ-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประเมินผล.....	87
11. สรุปความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และ ครุ-อาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	91
12. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างผู้บริหารกับครุ-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

13. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร..... 98
14. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ..... 102
15. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงาน..... 106
16. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล..... 110
17. สรุปเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน..... 115
18. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการวางแผน..... 117
19. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการแบ่งสรร..... 121
20. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการเข้าใจ..... 125

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
21. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประสานงาน.....	129
22. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประเมินผล.....	133
23. สรุปเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	137
24. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการวางแผน.....	139
25. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการแบ่งสรร.....	143
26. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการเข้าใจ.....	147
27. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประสานงาน....	152
28. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประเมินผล.....	156

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

29.	สรุปเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	161
30.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการวางแผน.....	163
31.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการแบ่งสรร.....	167
32.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการเร้าใจ.....	170
33.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประสานงาน..	174
34.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ด้านการประเมินผล...	178
35.	สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ.....	182
36.	ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	184

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน.....	24

สารบัญแนบ

แนบที่

หน้า

1. แสดงแนบบริหารสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วย
การบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529..... 40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ในวิทยาลัยเกษตรกรรม มักจะได้รับการยอมรับ หรือการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารน้อยกว่าคณะวิชาที่ในเกษตรกรรม เพราะผู้บริหารยังมองไม่เห็นความสำคัญว่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างไร คงจะมองเห็นแต่สภาพสถานศึกษาที่สอนวิชาชีพเกษตรกรรม ก็ควรจะเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะทางด้านวิชาชีพเกษตรกรรมมากกว่าวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์นั่นเอง

การเรียนการสอนวิชาชีพทุกสาขาอาชีพ จะต้องเรียนวิชาสามัญควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามุ่งหมาย สามารถมีงานทำและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (สมาน จันทินทรและคณะ, 2526:42)

การพัฒนาปรับปรุงการศึกษาทางด้านอาชีพ และเทคนิคศึกษา จะต้องจัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535:40) วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาอาชีวศึกษามบที่ 7 เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา ทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ ให้สามารถผลิตกำลังคนสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทั้งด้าน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ โดยเน้นการให้ความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และการปลูกฝังนิสัยในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พร้อมทั้งสนับสนุน และส่งเสริม การวิเคราะห์วิจัย การบริการวิชาชีพชุมชน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2535:15).

ในการจัดการเรียนการสอนทางด้านอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาอาชีพให้แก่เยาวชน นั้นสิ่งที่จะขาดไม่ได้คือการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้ประกอบอาชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข การจะปลูกฝังคนให้ได้ดังกล่าวดังกล่าวจะต้องอาศัยวิชาพื้นฐานทางด้านวิชาสามัญและสัมพันธ์ หากมุ่งเรียนวิชาชีพเพื่อที่จะหารายได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น คงจะเป็นการจัดการ

ศึกษาที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ซึ่งในเรื่องนี้ บรรจง ชูสกุลชาติ (2529:2-3) ได้กล่าวว่า

....ทักษะเยี่ยม เยี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา ใช้เวลาให้เกิดคุณ เป็นปรัชญาของกรมอาชีวศึกษาที่ทุกคนต้องยึดถือ และจัดการเรียนการสอน ให้ตรงตามปรัชญา ทักษะเยี่ยม คือ การเรียนวิชาที่ให้เกิดความชำนาญ ไม่ให้รู้เฉพาะในตำรา ต้องมีความชำนาญในการปฏิบัติ เยี่ยมคุณธรรม คือ นอกจากจะมีความชำนาญทางด้านอาชีพแล้ว จะต้องมีความดี จริยธรรม จึงจะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข การปลูกฝังเรื่องนี้ ต้องได้จากการเรียนการสอน ทางพื้นฐาน วิชาสามัญ....

แนวทางสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาอาชีวศึกษา คือ หลักสูตรอาชีวศึกษา โดยควรให้ได้คุณภาพ ทุกระดับของอาชีวศึกษาควรมีการพัฒนาให้มีรูปแบบ และระยะเวลาการศึกษาหลากหลาย อาจจัดหลักสูตรการสอนแบบชุดวิชา โดยโครงสร้างของหลักสูตรมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และความต้องการตลาดแรงงานในแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ควรศึกษา หลักการและวิเคราะห์งาน วัตถุประสงค์ ตลอดจนสมรรถนะของแต่ละอาชีพตามการจำแนกอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการจัดทำหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนเนื่องด้วยมีความวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับผู้จบอาชีวศึกษาว่า ยังมีคุณธรรม และนิสัยที่ดีในการทำงานไม่เพียงพอฉะนั้นจึงควรสอดแทรก จริยธรรม คุณธรรม ความมีระเบียบ วินัยด้วย คือไม่ควรละเลยวิชาสามัญ (พจน์ สะเพียรชัย, 2529:78)

ในการจัดการศึกษานั้นต้องจัดให้ครอบคลุมทักษะทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในด้านพุทธิพิสัย เป็นการเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ และปัญญาด้านทักษะพิสัย เป็นการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านอาชีพ ส่วนด้านจิตพิสัย เป็นการศึกษามาเพื่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดมีเจตคติที่ดี ต่ออาชีพและต่อสังคม จะเป็นการศึกษาทางด้านวิชาสามัญดังที่ เมธี ปิลันธนาพันธ์ (2533:18) กล่าวว่า

....การวิเคราะห์งานอาชีพเพื่อที่จะให้มองเห็น แนวทางการสอนและการฝึก
อบรมโดยทำในรูปแบบของการฝึกทักษะเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ เป็นเรื่องของทักษะ
พิสัย (Psychomotor domain) และพุทธิพิสัย (Cognitive domain)
อย่างไรก็ตาม แม้ว่าด้านเจตพิสัย (Affective domain) จะเป็นส่วนสำคัญ
ส่วนหนึ่งของการศึกษา แต่โดยปกติจะไม่อยู่ในขั้นตอนการวิเคราะห์งานอาชีพ
แต่จะอยู่ในกระบวนการศึกษา

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่
พ.ศ. 2533 ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ในโรงเรียนทั่วไป ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534
ที่ผ่านมา นอกจากจะเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive
domain) ด้านจิตพิสัย (Affective domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor
domain) กระทรวงศึกษาธิการยังมุ่งที่จะพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดทักษะกระบวนการในการ
ทำงาน หรือในการแก้ปัญหาในการประกอบอาชีพได้ด้วย (ชินวงศ์ ศรีงาม, 2536:21)
จึงแสดงว่ากระบวนการจัดการศึกษาทุกสาขาวิชาและทุกระดับการศึกษา จะต้องเน้นเรื่อง
คุณธรรมจริยธรรมและให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขคือการปลูกฝังและสอดแทรก
คุณธรรมจริยธรรมในการจัดการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชาในสถานศึกษาวิชาชีพ

วิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระจาย
อยู่ทั่วประเทศ มีภาระหน้าที่ในการผลิตกำลังคนอาชีวเกษตรระดับกลางในสาขาวิชาต่าง ๆ
เพื่อออกไปพัฒนาประเทศ แต่ละสถานศึกษาจะบริหารสถานศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีว-
ศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 และตามระเบียบนี้ ฝ่ายวิชาการจะเป็นผู้
รับผิดชอบในการบริหารงาน 5 งานคืองานหลักสูตรและการสอน งานวัดผลและประเมินผล
งานสื่อการเรียนการสอน งานหลักสูตรพิเศษและงานห้องสมุดนอกจากนั้นยังต้องบริหารงาน
คณะวิชาต่าง ๆ ตามความพร้อมของสถานศึกษาและแต่ละคณะวิชาจะต้องทำหน้าที่บริหาร
ในคณะวิชาของตนเองให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล(ประ ภาณุจน เสริม, 2532:26-32)

สถานศึกษาเกษตรส่วนใหญ่ในการเปิดคณะวิชาต่าง ๆ เพื่อการเรียนการสอน
มักจะเปิดตามความพร้อมของสถานศึกษา แต่คณะวิชาที่เปิดสอนโดยทั่ว ๆ ไป ได้แก่คณะ
วิชาพื้นฐาน คณะวิชาพืชศาสตร์ คณะวิชาสัตวศาสตร์ คณะวิชาช่างกลเกษตร คณะวิชาธุรกิจ
เกษตร และในระยะหลังนี้มักจะเปิดเป็นคณะวิชาเพิ่มขึ้นมาคือ คณะวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะวิชาประมง คณะวิชาอุตสาหกรรมเกษตร และคณะวิชาสหกรณ์การเกษตร คณะวิชา
พื้นฐานเป็นคณะวิชาที่สอนเกี่ยวกับวิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์ทั้งหมด ส่วนคณะวิชาที่อื่น ๆ
ที่มีจำนวนมากนั้น ก็จะทำหน้าที่สอนด้านวิชาชีพพื้นฐานบ้าง วิชาชีพโดยตรงบ้าง เพื่อให้ผู้
เรียนได้รับความรู้ครบถ้วนและสมบูรณ์ตามกระบวนการทางการศึกษา แต่การงบประมาณ
ที่ได้ไป ผู้บริหารมักจะทุ่มเทให้กับวิชาชีพมากกว่าเพื่อฝึกนักเรียนนักศึกษาให้มีความสามารถ
มีทักษะ ในการวางแผนงานฟาร์มหลักของสถานศึกษา (Master Farm Plan) ควรคำนึง
ถึงทุก ๆ สาขาวิชาทุกคณะวิชาเพราะต้องให้ความสำคัญเท่ากันหมด (เขียน สุวรรณสิงห์,
2533:10)

คณะวิชาพื้นฐานเป็นคณะวิชาที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชา
พื้นฐานด้านวิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์จัดสอนและบริการแก่นักเรียนนักศึกษา ในด้านความรู้
พื้นฐานที่จะเรียนวิชาชีพเกษตรสาขาอื่นเช่น นิเวศศาสตร์ สัตวศาสตร์ และประมง เป็นต้น
รายวิชาที่คณะวิชาพื้นฐานสอน ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย
สังคมและพลศึกษา เป็นต้น ซึ่ง H.M. Hamlin (1967:115) ได้กล่าวไว้ว่า

การศึกษาวิชาพื้นฐานทางด้านวิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์นั้น เนื่องจากกลุ่มวิชา
เหล่านี้จะเป็นการให้ความรู้ทั่วไป เป็นรายวิชาที่สัมพันธ์เกี่ยวกับการปรับตัว
เพื่อให้เกิดความก้าวหน้า นอกจากนี้ยังช่วยรักษารูปแบบของการศึกษา และ
ช่วยเสริมความรู้ที่อาจขาดตกบกพร่องในเรื่อง การอ่าน การเขียน การพูด
เป็นพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมของสังคม ซึ่งเป็น
การศึกษาทั่วไป เป็นอันดับแรกที่ต้องเรียนรู้

ความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ ในวิทยาลัย
เกษตรกรรมเป็นสิ่งจะต้องจัดให้หมดไปซึ่งในเรื่องนี้ นพคุณ ศิริวรรณ (2529:61-66)
ให้ทัศนะไว้ว่า

การที่ครูบาอาจารย์ ผู้บริหาร รวมทั้งนักเรียนนักศึกษาได้ถาม เพื่อแสดงความ
ต้องการที่จะให้ศึกษานิเทศก์จัดทำหลักสูตร วิชาชีพเกษตร ใหม่มิใช่โครงการฝึก
ปฏิบัติให้มากขึ้นและให้ลดจำนวนวิชาและคาบเรียน ในรายวิชาสามัญและสัมพันธ์

ให้เหลือน้อยลงนั้น ไม่สามารถที่จะทำได้ เนื่องจากจะทำให้กระบวนการเรียน การสอน การสอนขาดความสมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 3 ด้านคือ ด้านทฤษฎี สัมพันธ์ และด้านเจตนิสัย

ปัจจุบันการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ก้าวหน้าไปมาก และ ยังจะมีการพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ใน อนาคตสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับคณะวิชาพื้นฐานหรือวิชาสามัญและสัมพันธ์ มากขึ้น เพราะเป็นรายวิชาที่จะนำมา ซึ่งคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีใหม่ (บุญชุ่ม เปี้ยแดง, 2537)

ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาเกษตรกรรมสาขาวิชาเกษตรกรรม ได้ระบุไว้ใน หลักการของหลักสูตรข้อที่ 2 ว่า เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติ จนเกิดทักษะคุณธรรมและสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจเชิงอุตสาหกรรม และเชิง เทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง และในข้อ 5 ได้กล่าวไว้ว่า เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึก อบรม และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ได้ด้วยความพาสัก และความเจริญก้าวหน้า ในอาชีพ

ส่วนในด้านของจุดมุ่งหมายในข้อที่ 2 และข้อที่ 7 ก็ได้ระบุไว้อย่างสอดคล้องกัน กับหลักการตามลำดับคือ เพื่อให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ คุณธรรม และสติปัญญาสามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรมและเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง และเพื่อให้มีบุคลิกภาพดีมีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีสุขภาพ และอนามัยสมบูรณ์ทั้งกายและจิตใจ

ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลักสูตรได้วางหลักการ และจุดมุ่งหมายไว้ชัดเจนในเรื่อง การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีมนุษยสัมพันธ์รวมทั้งการรักษาสุขภาพกายและใจให้ สมบูรณ์

ในด้านโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2533 ประเภท วิชาเกษตรกรรม จึงได้จัดทำโครงสร้างของหลักสูตรโดยแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชาคือ

1. หมวดวิชาพื้นฐาน 1,140 คาบเรียน
2. หมวดวิชาชีพ 960 คาบเรียน

3. หมวดวิชาเลือก 2,480 คาบเรียน

รวม 4,800 คาบเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533:3-11)

ในการจัดการแบ่งแผนวิชาเพื่อสะดวก ในการบริหารงานตามระเบียบ กรม อาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ในคณะวิชาพื้นฐานได้แบ่งออกเป็น 3 แผนวิชาคือ (ธรรมชาติ คำตา, 2534:18)

1. แผนวิชาพื้นฐาน ได้แก่ กลุ่มวิชาลูกเสือ และองค์การวิชาชีพ
และ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ
2. แผนวิชาสามัญ ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาไทย
กลุ่มสังคมศึกษา
3. แผนวิชาสัมพันธ์ ได้แก่ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

จะเห็นว่าในระเบียบหรือในหลักสูตรได้ระบุไว้ชัดเจน และได้ให้ความสำคัญในการจัดการสอนของคณะวิชาพื้นฐานไม่น้อยกว่าวิชาชีพอื่นเลย แต่ในทางปฏิบัติแล้วผู้บริหาร มักจะให้ความสำคัญต่อคณะวิชาพื้นฐานน้อยมาก ดังตัวอย่างในการจัดสรรเงินงบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรกรรมอบลราชธานี ปีงบประมาณ 2533-2537 ดังนี้

ตารางที่ 1

แสดงแผนการจัดสรรเงินเพื่อการเรียนการสอน ปีงบประมาณ 2533-2537
ของวิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี

คณะวิชา/ ปีงบประมาณ	จำนวนวิชาที่เปิดสอน ในหลักสูตร				รวม จำนวน วิชา	งานจัดการเรียน การสอน		จำนวนเงินที่ ได้รับคิดเป็น ร้อยละ	
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อศ. กช.		จำนวน ที่เสนอขอ (บาท)	จำนวน ที่ได้รับ (บาท)		
พื้นฐาน	2533	86	10	10	15	121	30,000	15,000	50
	2534	86	10	10	15	121	30,000	15,000	50
	2535	86	22	10	15	133	38,000	25,000	65.79
	2536	86	22	10	15	133	40,000	15,000	37.50
	2537	86	22	10	15	133	40,000	10,000	25
	2533	45	19	1	16	81	20,000	20,000	100
	2534	45	19	1	16	81	10,000	15,000	150
	2535	45	19	1	16	81	15,000	15,000	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คณะวิชา/ ปีงบประมาณ	จำนวนวิชาที่เปิดสอน ในหลักสูตร					รวม จำนวน วิชา	งานจัดการเรียน การสอน		จำนวนเงินที่ ได้รับคิดเป็น ร้อยละ
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อศ. กช.	จำนวน ที่เสนอขอ (บาท)		จำนวน ที่ได้รับ (บาท)		
พืช ศาสตร์	2536	45	19	1	16	81	15,000	20,000	133.33
	2537	45	19	1	16	81	15,000	16,000	106.67
สัตว ศาสตร์	2533	37	7	24	8	76	20,000	20,000	100
	2534	37	7	24	8	76	12,000	15,000	125
	2535	37	7	24	8	76	15,000	15,000	100
	2536	37	7	24	8	76	15,000	20,000	133.33
	2537	37	7	24	8	76	15,000	20,000	133.33

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คณะวิชา/ ปีงบประมาณ	จำนวนวิชาที่เปิดสอน ในหลักสูตร					รวม จำนวน วิชา	งานจัดการเรียน การสอน		จำนวนเงินที่ ได้รับคิดเป็น ร้อยละ
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อศ. กช.	จำนวน ที่เสนอขอ (บาท)		จำนวน ที่ได้รับ (บาท)		
ช่างกล เกษตร	2533	16	1	1	10	28	25,000	32,000	128.8
	2534	16	1	1	10	28	15,000	10,000	66.67
	2535	16	1	1	10	28	15,000	10,000	66.67
	2536	16	1	1	10	28	25,000	32,000	128
	2537	16	1	1	10	28	25,000	23,000	94.40
รวม	2533	184	37	36	49	306	95,000	87,200	91.79
	2534	184	37	36	49	306	67,000	55,000	82.09
	2535	184	49	36	49	318	83,000	65,000	78.31

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คณะวิชา/ ปีงบประมาณ	จำนวนวิชาที่เปิดสอน ในหลักสูตร					รวม จำนวน วิชา	งานจัดการเรียน การสอน		จำนวนเงินที่ ได้รับคิดเป็น ร้อยละ
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	อศ. กช.	จำนวน ที่เสนอขอ (บาท)		จำนวน ที่ได้รับ (บาท)		
	2536	184	49	36	49	318	95,000	87,000	91.58
รวม	2537	184	49	36	49	318	95,000	68,000	71.58

ที่มา : แผนการจัดการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ 2533-2537 ผ่านวิชาการ
วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี

จากตัวเลขในตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงความต้องการ ในด้านงบประมาณ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาต่างๆ และเมื่อพิจารณาจากจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนมากกว่าคณะวิชาอื่นๆ แต่การเสนอความต้องการด้านงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในการจัดซื้อจัดจ้าง หรือจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษากลับได้รับการตอบสนองที่น้อยกว่าคณะวิชาอื่น ๆ จากการเปรียบเทียบในระหว่างปีงบประมาณ 2533 ถึงปีงบประมาณ 2537 รวม 5 ปี ซึ่งพอจะเป็นตัวอย่างชี้ได้ว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่คณะวิชาพื้นฐานน้อยกว่าคณะวิชาอื่น

นอกจากงบประมาณที่จัดสรรให้ในด้านการเรียนการสอนแล้ว คณะวิชาที่ยัง จะต้องได้รับงบประมาณในการทำฟาร์มเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มอีก แต่คณะวิชาพื้นฐานจะไม่ได้รับเนื่องจากไม่มีงานฟาร์ม (ธรรมนูญฯ คำตา, 2534:20)

ส่วนทางด้านบุคลากรของคณะวิชาพื้นฐาน มักจะถูกจำกัดไม่ให้มีการเพิ่มจำนวน

แต่จะถูกลดจำนวนลง โดยเฉพาะถ้าหากมีกรณีที่ ครู-อาจารย์ ในคณะวิชาพื้นฐานย้ายไปดำรงตำแหน่งที่สถานศึกษาอื่น หากเป็นกรณีที่สาขาวิชาที่มีมากกว่า 1 อัตราเช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา พลศึกษา จะพยายามรักษ้อัตราไว้ สถานศึกษาละ 1 อัตรา เท่านั้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มจำนวนคาบในการสอนของ ครู-อาจารย์ ในคณะวิชาพื้นฐาน เพราะเนื่องจากมีอัตราน้อยลงแต่จำนวนรายวิชา เท่าเดิมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ครู-อาจารย์ทางด้านวิชาสามัญและสัมพันธ์บางท่าน ได้แสดงความคิดเห็นออกมาเด่นชัดถึงความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ที่บางครั้ง ครู-อาจารย์ทางด้านวิชาชีพ และผู้บริหารบางท่านไม่ได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญของการเรียนการสอน วิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ถึงกับกล่าวว่า พวกตนเป็นเหมือนลูกเมียช้อยหรือไม้ประเทมอนไซ ซึ่งเกิดจากธรรมชาติและขาดการดูแลเอาใจใส่จากทุกฝ่าย (นพคุณ ศิริวรรณ, 2533:27)

นอกจากนี้จากผลการวิจัยเรื่องขวัญในการปฏิบัติงานของ ครู-อาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลางของคำธม แพงไพรี (2534:65-74) ในด้านงานพิเศษงานเกี่ยวกับเรื่องที่วิทยาลัยจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานมีขวัญในการปฏิบัติงานต่ำคือ มีค่าเฉลี่ย 2.35 ในขณะที่ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพอื่นมีขวัญในการปฏิบัติงานปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.80 และเมื่อเปรียบเทียบของค่าประกอบด้านโอกาสที่จะก้าวหน้า ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มีขวัญในการปฏิบัติงานต่ำกว่า ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพอื่นๆ เช่นกันคือ

ครู-อาจารย์ที่สอนวิชาช่างกลเกษตร	ค่าเฉลี่ย 2.91
ครู-อาจารย์ที่สอนวิชาชีพเกษตรกรรม	ค่าเฉลี่ย 2.82
ครู-อาจารย์ที่สอนวิชาพื้นฐาน	ค่าเฉลี่ย 2.78

จะเห็นได้ว่าจากข้อมูลข้างต้นคณะวิชาพื้นฐานซึ่งมีหน้าที่ในการสอนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่จะเป็นสะพานเชื่อมต่อให้นักเรียนนักศึกษา สามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษา ก็สามารถประกอบอาชีพได้ เข้าสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังนั้นในการบริหารงานการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญแก่คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับวิชาอื่น แต่ในปัจจุบันกลับตรงข้ามฝ่ายบริหารได้ให้ความสำคัญแก่คณะวิชาพื้นฐานน้อยกว่าวิชาอื่น ดังข้อมูลที่กล่าวมาแล้ว

ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนอยู่ในวิทยาลัยเกษตรกรรม จึงประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการ

ด้านการเรียน การสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปเสนอต่อ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ได้ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

เมธี บิลันธนานท์ (2525:140) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นการบริหารการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำหลักและวิธีการบริหาร ที่นำมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามเป้าหมาย ของการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ยึดรูปแบบหรือกระบวนการบริหารของ สมาคมผู้บริหารโรงเรียนแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administration, AASA) ซึ่งได้เสนอกิจกรรมการบริหารไว้ 5 ประการ ดังนี้ คือ

1. การวางแผน (Planning) ถือเป็นความพยายามที่จะควบคุมอนาคตให้เป็นไปตามทิศทางของเป้าหมายที่ต้องการ โดยการตัดสินใจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประมาณการอย่างระมัดระวังถึงผลจากการปฏิบัติงานที่จะติดตามมา เช่น ในด้านการจัดการ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านารงบประมาณ เป็นต้น
2. การแบ่งสรร (Allocation) เป็นการจัดแบ่งทรัพยากรมนุษย์ และที่มีใช้มนุษย์ให้เป็นสัดส่วน พอที่จะดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ

3. การเร้าใจ (Stimulation) เป็นการกระตุ้น เร้าใจ จูงใจ และส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานให้ได้ผลดีทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ

4. การประสานงาน (Co-ordination) เป็นการจัดให้มีการประสานงานระหว่างหัวหน้างานของหน่วยย่อยให้เกิดความเข้าใจกัน ประสานงานกัน และจัดข้อยกเว้นยั้งให้ลดลงหรือหมดไปไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบุคคล วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน หรือแม้แต่เรื่องงบประมาณ

5. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตลอดจนการดำเนินการเพื่อการแก้ไขปัญหา และการวางแผนในช่วงระยะเวลาข้างหน้าทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการจัดการด้านบุคลากร ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และด้านการงบประมาณ โดยมุ่งประเมินผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งจะศึกษาสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยใช้กระบวนการบริหาร 5 ด้านคือ

1. การวางแผน
2. การแบ่งสรร
3. การเร้าใจ
4. การประสานงาน
5. การประเมินผล

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย และผู้ช่วยผู้อำนวยการ 4 ฝ่าย ครู-อาจารย์ ที่สอนประจำในคณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาขั้นในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีจำนวน 11 แห่งคือ วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี วิทยาลัยเกษตรกรรม

ยโสธร วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี และวิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จะใช้เครื่องมือชุดเดียวกันทั้งผู้บริหารและครูอาจารย์ เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 วิเคราะห์แบบสอบถามเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่านั้น

1.4 ในการวิจัยครั้งนี้จะไม่นำอายุราชการ คุณวุฒิ วิทยุติ เพศ ประสบการณ์และหลักสูตรต่างๆ มาเป็นตัวแปรเพราะถือว่าในการบริหารงานด้านการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอน จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ทุกคนเท่าเทียมกันและมีความเข้าใจในหลักสูตร และระเบียบตรงกัน

ประชากร ประชากรที่จะศึกษามุ่งศึกษาประชากร 3 กลุ่มคือ

1. กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสถานศึกษาละ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษาละ 4 คน จำนวน 11 สถานศึกษารวม 55 คน
2. กลุ่ม ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน 11 สถานศึกษารวม 150 คน
3. กลุ่ม ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพซึ่งประกอบด้วยคณะวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิชาสัตวศาสตร์และคณะวิชาช่างกลเกษตร รวม 300 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นดังนี้คือ

1. กลุ่มผู้บริหารจำนวน 11 สถานศึกษา รวม 55 คน ซึ่งใช้กลุ่มเดียวกับประชากรเนื่องจากมีจำนวนน้อย
2. กลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานจำนวน 11 สถานศึกษา รวม 108 คน
3. กลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ จำนวน 11 สถานศึกษา รวม 169 คน

เนื่องจากกลุ่มประชากรของกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มประชากรของ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีขนาดของประชากรจำนวนมากไม่สมดุล หรือใกล้เคียงกับขนาดตัวอย่างของผู้บริหาร จึงต้องใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบ

แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อให้ได้ตัวอย่างจากแต่ละสถานศึกษา ตามสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ต้องการตามตารางสำเร็จของ Robert V. Krejcie และ Earyle W. Morgan ซึ่งดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งจำนวนวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็น 11 แห่ง ตามสถานที่ที่ตั้งดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนผู้บริหารและครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ใช้เป็นกลุ่มประชากร
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีงบประมาณ 2536

ที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวน ผู้บริหาร	จำนวนครูอาจารย์	
			คณะวิชาพื้นฐาน	คณะวิชาชีพ
1	วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา	5	15	27
2	วิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์	5	15	29
3	วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ	5	14	35
4	วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี	5	10	21
5	วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร	5	11	26
6	วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด	5	15	22
7	วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม	5	11	20
8	วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น	5	12	20
9	วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ	5	20	31
10	วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี	5	14	40
11	วิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม	5	13	29
รวม		55	150	300

ที่มา : กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา "จำนวนครู-อาจารย์ สถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัย
เกษตรกรรม ปีงบประมาณ 2536"

2. ใช้วิธีการส่งมอบอย่างง่าย จากแต่ละวิทยาลัยตามสัดส่วน เพื่อให้ตัวอย่างกระจายครอบคลุมจำนวนประชากรกลุ่มประชากรของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน 150 คน เมื่อเทียบกับตารางสำเร็จแล้วได้ขนาดตัวอย่าง 108 คน และกลุ่มประชากรของ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ 300 คน เมื่อเทียบกับตารางสำเร็จแล้วได้ขนาดตัวอย่าง 169 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ คือ

2.1.1 ผู้บริหาร

2.1.2 ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน

2.1.3 ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน
ทั้ง 5 กระบวนการบริหาร คือ

2.2.1 การวางแผน

2.2.2 การแบ่งสรร

2.2.3 การเข้าใจ

2.2.4 การประสานงาน

2.2.5 การประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพมีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับสภาพการจัดการดำเนินการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยให้ความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ คือ

1. คณะวิชาพื้นฐาน หมายถึง คณะวิชาที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับพื้นฐานวิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์ทั้งหมด โดยรับนโยบายจากฝ่ายบริหาร

2. คณะวิชาชั้น หมายถึง คณะวิชาที่จัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับวิชาชั้น
เกษตรกรรม ได้แก่คณะวิชาพืชศาสตร์ คณะวิชาสัตวศาสตร์และคณะวิชาช่างกลเกษตร
3. สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัด
กรมอาชีวศึกษา
4. วิทยาลัยเกษตรกรรม หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาเกี่ยวกับวิชาชั้น
เกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 11 แห่ง
5. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ทำหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยและ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวิทยาลัย
เกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
6. ครู-อาจารย์ หมายถึง ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่ในการสอนหรือจัดการ
เกี่ยวกับการสอนที่ประจำอยู่ในคณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชั้น
7. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การบริหาร การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนและการสอนทั้งด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ การงบประมาณ
เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความสะดวกและบรรลุผล
8. สภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการจัดการเรียน
การสอนตั้งแต่การจัดการ การงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์
9. วิชาสามัญ หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชา
สุขศึกษา กลุ่มวิชาพลศึกษา กลุ่มวิชาลูกเสือและองค์การวิชาชีพ และกลุ่มวิชาพื้นฐาน
วิชาชีพ
10. วิชาสัมพันธ์ หมายถึง กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ และ
กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ
11. วิชาชีพ หมายถึง วิชาชีพเกษตรกรรมทางด้านพืชศาสตร์ สัตวศาสตร์ และ
ช่างกลเกษตร ที่เปิดสอนในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
12. บุคลากร หมายถึง ครู-อาจารย์ พนักงาน ลูกจ้าง และบุคคลที่เรียกชื่อ
เป็นอย่างอื่น ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง สนับสนุน หรืออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน
การสอน

13. งบประมาณ หมายถึง จำนวนเงินที่สถานศึกษามีอยู่แล้วแบ่งสรรให้คณะวิชาต่าง ๆ เพื่อจัดหรือสนับสนุนการเรียนการสอน
14. หน้าที่ประจำ หมายถึง หน้าที่ หรืองานประจำของครู - อาจารย์ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 คือ งานสอน
15. หน้าที่พิเศษ หมายถึง หน้าที่หรืองานพิเศษที่สถานศึกษามอบหมายให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติการนอกเหนือจากงานประจำหรืองานสอน
16. งานฟาร์ม หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในวิชาการปฏิบัติงาน เกษตรนักเรียนจะเข้าไปเรียนในฟาร์มโดยการปฏิบัติจริง
17. แผนการสอน หมายถึง การเตรียมการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
18. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา หมายถึง วัสดุ-อุปกรณ์ เครื่องมืออาคาร หรือสิ่งอื่น ๆ อันอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน
19. เครื่องมือประเมินผล หมายถึง แบบสอบถาม แบบแสดงความคิดเห็นหรืออื่น ๆ ที่เป็นตัวบ่งชี้ หรือชี้วัดผลการทำงานของบุคลากร
20. การวางแผน หมายถึง การวางแผนเกี่ยวกับการบริหาร บุคลากรงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน
21. การแบ่งสรร หมายถึง การแบ่งสรรเกี่ยวกับอำนาจบริหาร บุคลากรงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน
22. การเข้าใจ หมายถึง การกระตุนใจในด้าน การบริหารงานของบุคลากรด้านงบประมาณ และด้านการจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน
23. การประสานงาน หมายถึง การประสานงานระหว่างคณะวิชา แผนกวิชาต่าง ๆ ของบุคลากรด้านงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดการเรียนการสอน
24. การประเมินผล หมายถึง ประเมินผลงานของการบริหารงาน ของบุคลากร การใช้งบประมาณ การใช้และจัดซื้อจัดจ้างหรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์

บทที่ 2

วาระกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็น ของผู้บริหารและ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพ การจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียด ของวาระกรรมที่เกี่ยวข้องตามลำดับชั้นดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา
2. องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน
3. สภาพการดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนทางด้าน
 - 3.1 การวางแผน
 - 3.2 การแบ่งสรร
 - 3.3 การเข้าใจ
 - 3.4 การประสานงาน
 - 3.5 การประเมินผลงาน

ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ งานบุคลากร งานบำรุงประมาณและงานการให้บริการด้านวัสดุ-อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

ปัจจุบันปัญหาทางเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มไปในทางเกษตรอุตสาหกรรม และการอุตสาหกรรม ที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ได้นำมาซึ่งปัญหาการว่างงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาทางอาชีวะ และเทคนิคศึกษา ทำให้ผลิตบุคลากรที่ไม่สามารถทำงาน ในวิชาชีพนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเสียงสะท้อนกลับจากสถานประกอบการ จากการที่นักศึกษาเข้าไปทำงานในสถานประกอบการแล้ว ขาดความอดทน ขาดคุณธรรม และมนุษยสัมพันธ์ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา ควรจะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความ

สามารถได้งานทำและทำงานได้ มีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ เพื่อที่จะดำรงชีวิตได้ ในสังคมอย่างมีความสุข ครู-อาจารย์ผู้สอนต้องหาทางแก้ไขให้ตรงกับความต้องการของ สังคม การวางแผนของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ประกอบอาชีพไปในทางที่ไม่สุจริตผิดกฎหมาย หรือสร้างปัญหาอื่น ๆ ให้แก่สังคม คือคนว่างงาน หรือไม่มีอาชีพ ไม่ได้รับการศึกษาด้านอาชีพที่ถูกต้องหรือขาดโอกาสทางการศึกษา ทุกครั้งที่ผมเกี่ยวข้องกับประชาชนว่างงานมีการศึกษาไม่เพียงพอ มีข่าวอาชญากรรมเกี่ยวกับผู้มีการศึกษาต่ำขาดอาชีพ ที่มั่นคงแน่นอน นักการศึกษาถือว่า การศึกษาคืออาชีพและชีวิตจิตใจของคน จะรู้สึกเสียใจว่ายังไม่ได้ทำหน้าที่ของตนในสิ่งที่ควรทำเพื่อให้บุคคลเหล่านั้น พ้นจากความยุ่งยากและพันทุกขสิ่ง ๆ ที่เป็นหน้าที่ของตนโดยตรงเป็นความรับผิดชอบที่ไม่อาจปฏิเสธได้และยังไม่มีมีการแก้ไขได้ ถ้านักศึกษาร่วมกันทำอย่างจริงจังและล้มสิ่งบาปหมางในใจกันเพราะ อุดมคติไม่ตรงกัน เลิกแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนโดยมิชอบ การอาชีวศึกษาคือ เป้าหมายหลักของแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้เน้นเป็นพิเศษโดยหวังว่า การอาชีวศึกษาจะแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ หลักการสำคัญของการอาชีวศึกษาอยู่ที่การปฏิบัติจริงมิใช่รู้ แต่ในทางทฤษฎี และจะต้องสอนให้มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพมีความซื่อสัตย์และเคารพกฎหมาย เกี่ยวกับอาชีพ รู้การตลาดเกี่ยวกับอาชีพ รู้จัดการมนุษยสัมพันธ์ รู้จักความอดทนรู้จักคุณธรรม (กัญญา สาร, 2526:167-169)

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เป็นระบบการศึกษาที่ต่างจาก การศึกษาสายสามัญตรงที่ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้ จุดหมายปลายทางของการอาชีวศึกษา ก็คือการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนั้นในการจัดแผนพัฒนาอาชีวศึกษาจึงมุ่งให้ผู้เรียนได้ความรู้ทักษะประสบการณ์ เพื่อให้สามารถได้งานทำ ทำงานได้ (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2535:17)

บรรจง ชุสกุลชาติ (2534:9) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาไว้ว่า

....จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษา คือจะต้องเน้นการฝึกการทำ ไม่ควรเน้นเรื่องความรู้มากนัก เพราะการทำมากความรู้เกิดขึ้นเอง การอาชีวศึกษาจะต้องเน้นในเรื่อง ทักษะเยี่ยม เป็นคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา ใช้เวลาให้เกิดคุณโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนของการอาชีวศึกษาครบวงจร

คือ มีการฝึกฝน อบรมนักเรียนนักศึกษาให้ลงมือ จนเกิดทักษะสามารถนำทักษะ
นั้นมาผลิตมาสร้างผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และนำออกมาจำหน่ายได้....

การศึกษาด้านวิชาชีพเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะวิชา
ชีพให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการประกอบอาชีพอิสระ และรับจ้างรวมทั้งสามารถ
ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

การจัดการศึกษาวิชาชีพ อาจจัดในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งประเภทในโรงเรียนหรือ
นอกโรงเรียน การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่
สอดคล้องกับแต่ละระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนการจัด
การศึกษาวินิจฉัยนอกระบบโรงเรียน เป็นการอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านในระยะสั้นสำหรับผู้
ที่ต้องการพัฒนาความรู้และทักษะเพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,
2535:12-13)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีพ ได้ให้วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพว่า
เพื่อเป็นการเร่งรัดจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานตลอดจน
ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับ และประเภทการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้
ความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ด้วย

แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ฉบับที่ 7 ของกระทรวง
ศึกษาธิการ ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ว่าเพื่อพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมให้
สามารถพัฒนาเยาวชนและประชาชนเป็นผลเมืองดี มีคุณภาพมีสุขภาพและผลานามัยที่สมบูรณ์
เคารพ ยึดมั่นในสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพมีคุณธรรม
จริยธรรม และค่านิยมที่ต้อรู้จักสงวนรักษาจารธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประเพณีและปฏิบัติ
ตามหลักธรรมของศาสนา เห็นคุณค่าและร่วมกันรักษาเอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมของ
ชาติ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสม

แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 7 ของกรมอาชีวศึกษาได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ว่า
เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพให้สามารถผลิตกำลังคนสอดคล้องกับ
การพัฒนาประเทศทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ โดยเน้นการให้ความ

รู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม และการปลูกฝังนิสัยในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข ภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการวิเคราะห์วิจัย การบริการ วิชาชีพชุมชนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2535:1-4)

การจัดการศึกษาในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 7 ของกรมอาชีวศึกษานั้นมุ่งที่จะผลิตกำลังคนทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในการรับเปลี่ยนแปลงแผนการจัดการศึกษาด้านอาชีพ บุญเทียม เจริญยิ่ง (2536:20-21) ได้ให้ทัศนะว่า

....การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาในแผน 7 ที่จะต้องมุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลให้มีความสามารถทางปัญญาคุณธรรมจริยธรรม และทักษะในการประกอบอาชีพ การพัฒนาการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนในภาพรวมของการพัฒนาอาชีวศึกษาเกษตรเข้าสู่ภาคเกษตรอุตสาหกรรมนั้น ดำเนินการและสนใจในสิ่งต่อไปนี้

1. สามารถให้ความรู้ ทักษะทางด้านวิชาการ แก่คนที่สร้างตนเอง แก่คนที่สร้างตนเอง ให้เป็นนักเกษตร เป็น Agriculturist
2. สามารถสร้างคน เข้าสู่การเป็นผู้ผลิตทางการเกษตร เป็น Farmers เป็นผู้อยู่ในท้องไร่ท้องนา....

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษากษัตริย์กรรม มีจุดประสงค์ที่จะฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะประสบการณ์มีคุณธรรมจริยธรรม และที่สำคัญคือ ความอดทน และการปลูกฝังให้มีความรักในอาชีพตนเองซึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) จุดมุ่งหมายในข้อที่ 4 ว่า เพื่อให้การศึกษาและการอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพ เข้าสู่อาชีพรักอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอและในข้อที่ 5 กล่าวว่า เพื่อให้สามารถสร้าง

ทักษะสร้างคุณธรรม สติปัญญาจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ อีสาระและข้อ 7 กำหนดไว้ว่า เพื่อให้มีบุคลากรที่มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2535:9)

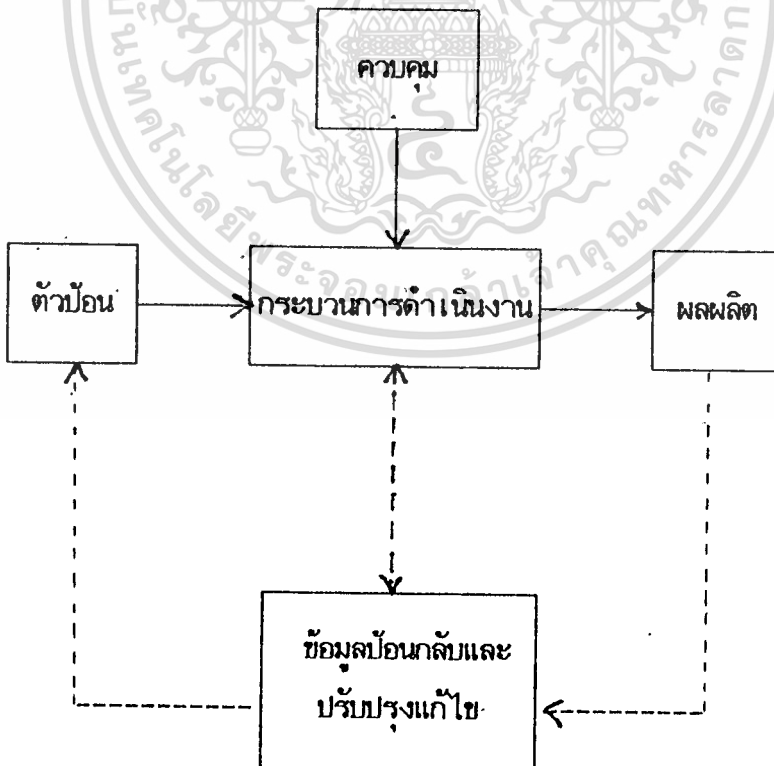
องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน

การสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้น การเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเรียน การสอน อันเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการที่จะส่งเสริมให้ผลผลิต คือ ผู้เรียนที่จบออกไปสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ

ในการมององค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนให้เป็นระบบนั้น หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่ จุดมุ่งหมาย ปลายทางของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาภาพของระบบการเรียนการสอนให้ชัดเจนอาจเขียนเป็นแผนภูมิได้

ดังนี้

เมื่อพิจารณาแนวความคิดของนักการศึกษาหลาย ๆ คน สามารถที่จะจัดแนวความคิดเป็นหมวดหมู่โดยสรุปดังนี้

1. ตัวป้อน (Input) ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาวิชาและสิ่งแวดล้อมการเรียน เช่น การจัดเวลาเรียน การจัดห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ
2. กระบวนการดำเนินการ (Process) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมทักษะการเรียน
3. การควบคุม (Control) เป็นการเสริม ให้การเรียน การสอนเกิดประสิทธิภาพ เช่น การตรวจสอบความรู้ผู้เรียน ขณะเรียน การใช้คำถาม การให้กำลังใจ
4. ผลผลิต (Output) หมายถึงการจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ที่ผู้สอนตั้งไว้ โดยอาจพิจารณาจาก ความรู้ความสามารถของผู้เรียน หลังจากรเรียนในวิชานั้นๆ
5. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นการวิเคราะห์ผลผลิต โดยวิธีการวัดผล ทั้งในด้านผู้เรียนและอาจารย์ถึงการประเมินผล การสอนของผู้สอน ซึ่งจะนำผลนั้นมาวิเคราะห์ หาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไข (สังต์ อุตสาหกรรม, 2527:5)

จากแนวความคิดของนักการศึกษาหลาย ๆ คน พอจะสรุปเป็นภาพรวม เพื่อให้มองเห็นเด่นชัดได้ดังนี้

1. ด้านผู้สอน
2. ด้านผู้เรียน
3. วงจรการเรียนการสอน
4. สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

1. ด้านผู้สอน

ผู้สอนนับว่าเป็นผู้ที่บทบาทมากที่สุด ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผล ครูผู้สอนเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน ครูผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ เป็นผู้มีคุณธรรมในระดับปริญญาชั้นจะพึงปฏิบัติได้ และมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยทั้งในแง่บุคลิกภาพทั่วไปความสัมพันธ์ต่อศิษย์และบทบาทต่อสังคม นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอน จะต้องเป็นผู้ที่หาความรู้เพิ่มเติมและฝึกอบรม ให้มีความรู้ความสามารถก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดเวลา (ภิญโญ สาธร, 2526 :167-169)

คำว่าอาชีพครู คือบุคคลที่มีอาชีพในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน ทั้งด้านการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข ส่วนผู้เรียนนั้นจะมีพื้นฐานความรู้ ความจำและพื้นฐานสังคมในครอบครัวที่แตกต่างกันด้วย จึงทำให้ความสามารถในการรับ ความรู้ความเข้าใจจากครูผู้สอนจึงยากง่าย ช้าและเร็วต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ ในด้านวิชาชีพครู และเข้าใจพฤติกรรมของเด็กด้วย ดังที่ ยุกา บุษปะ (2522:1) กล่าวอ้างถึง วิจิตร ศรีสะอาด ได้ให้ทัศนะไว้ว่า

....ในด้านความรู้ที่ครูผู้สอนประกอบด้วยความรู้ในเรื่องวิชาต่างๆ และ ความรู้ในเรื่องเทคนิควิธีสอนหลักการศึกษาคณิตศาสตร์ซึ่งรวมเรียกว่า วิชาการ ศึกษา หรือวิชาชีพครูซึ่งเป็นวิชาที่นับว่ามีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้ไปช่วย พัฒนาคน คือ ช่วยครูให้เป็นผู้มีความสามารถในการสอน การอบรมและการ เข้าใจเด็กซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อลักษณะของครูที่ดี....

ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นนั้น นักเรียนมักลงความเห็นว่า วิธีการสอน ของครูยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การสอนปัจจุบันมักจะเป็นการบอกวิชาแก่เด็กเท่านั้น คุณภาพ ของครูก็ไม่อยู่ในเกณฑ์ดี ขาดความชำนาญ และขาดความรับผิดชอบ ในด้านการสอน (โพธิ์ชัย สีนลารัตน์, 2515:47)

2. ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง การเรียนการสอนในสถาน ศึกษาจะประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่หรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน เท่านั้น หากต้องขึ้นอยู่กับผู้เรียนด้วย เพราะถ้าไม่มีนักเรียน ครูก็ไม่มียานพาหนะ หรือเมื่อ ผลิตนักเรียนออกไป ขาดความรู้ ขาดคุณธรรม ไม่มีใครต้องการในสังคม ก็ไม่มีใคร จ้างนักเรียนไปทำงาน ก็ไม่มีใครอยากมาเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ (วัลภา เทนห์สิดิน ณ อยุธยา, 2528:2)

สืบเนื่องมาจากการทวีจำนวนเพิ่มขึ้นของผู้ไม่มีงานทำ ไม่ว่าจะเป็นผู้จบสาย ช่างอุตสาหกรรม คนกรรม พานิชยกรรม หรือเกษตรกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จบใน ระดับ ปวช. หรือ ปวส. เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ต้องกลับเข้าเรียนต่อในระดับ ที่สูงขึ้น โดยความหวังที่จะใช้การศึกษาในระดับถัดไปเป็นเครื่องมือในการหางานสภาพ

ดังกล่าวเป็นสาเหตุทำให้เกิดความกดดันให้มีการขยายตัว ของการอาชีวศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่ง จำเป็นต้องลงทุน จำนวนมากทั้งภาครัฐและเอกชน เพราะการอาชีวศึกษาเน้นเป็นการ ศึกษาที่จะต้องลงทุนมากกว่าสายสามัญศึกษา ในอดีตนั้นปรัชญาการศึกษาของอาชีวศึกษา ในวิชาชีพพื้นฐาน ซึ่งเปรียบเสมือน การสืบทอด ความรู้เรื่องอาชีพพื้นฐาน โดยสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรสายสามัญ และมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องอาชีพติดตัว สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ ถ้าไม่ประสงค์จะเรียนต่อในระดับสูงขึ้น ประกอบกับสถานศึกษา ที่จะรับเข้าศึกษาในระดับสูงขึ้นไปก็มีปริมาณจำกัด แนวความคิดดังกล่าวจึง เป็นจุดเริ่มต้นของการแบ่งแยกและเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียน สายสามัญและสายอาชีพซึ่งสรุปได้ว่า เจตคติของสังคมปัจจุบันที่ต้อรับผู้เรียนสายอาชีวศึกษาก็คือ บุคคลที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง หรือต่ำกว่า และมักจะมาจากรอบครัวที่มีฐานะมาจากปานกลางหรือต่ำกว่า ดังนั้นปรัชญาการศึกษาจึงเปลี่ยนไปด้วย จึงทำให้ผู้เรียนอาชีวศึกษามีแนวโน้มที่จะมากกว่าเดิม สาเหตุก็เพราะค่านิยมของสังคมเปลี่ยนไปจากการเรียนเพื่อจะรับปริญญาบัตรมาเป็นการเรียนเพื่อมีงานทำ หัวใจสำคัญในการดำเนินงานจัดการอาชีวศึกษา เพื่อให้รับกับสถานการณ์ในศตวรรษหน้าก็คือ การประสานงาน หรือการร่วมมือกันอย่างจริงจังที่จะพิจารณาวางแผนดำเนินการในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสนเขยวมหลักเลียงการจัดแบบปัจจุบัน คือ จัดแบบตัวใครตัวมัน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็จะกล่าวโทษหลักสูตรไม่ได้เสมอ (พนิต เข้มทอง, 2530:62-67)

3. วงจรการเรียนการสอน

วงจรการเรียนการสอน ถือว่ามีความสำคัญยิ่งในกระบวนการเรียนการสอนและถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของระบบการเรียนการสอน คือ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติในส่วนของการสอนซึ่งเรียกว่า วงจรการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย

1. การตั้งวัตถุประสงค์ (Objective) หรือเรียกว่า จุดมุ่งหมายการสอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ผู้สอนทราบโดยชัดเจนว่าตนเองกำลังจะทำอะไรเพื่ออะไร
2. การจัดการเรียนการสอน (Learning and Instruction) เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนแล้ว ต้องกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น
3. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลนับเป็นความสำคัญอย่าง

ยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การตัดสินใจมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการสอน ผลการประเมินจะช่วยให้ผู้สอนได้ทราบว่าได้ทำหน้าที่ครบถ้วนเพียงใด มีส่วนบกพร่องหรือต้องแก้ไขปรับปรุงเท่าใด (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2524:117)

4. สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนมักมุ่งเน้น แต่เฉพาะกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนโดยเฉพาะผู้สอน ผู้เรียนอุปกรณ์หรือวิธีการเรียนโดยมิได้คำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีผลกระทบอย่างแรงต่อการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องจัดให้เหมาะสม เช่น

1. รูปร่างและขนาดของห้องเรียน
2. บรรยากาศภายในห้องเรียน
3. เสียง
4. แสงสว่าง
5. ความสะอาด
6. ความร่มรื่นภายในสถานศึกษา เป็นต้น (นิเวศ ธรรมรักษ์, 2524:6-7)

สถานการณ์ดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอน

1. ด้านการวางแผน

ในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษาจะต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสังคมจะมีความคาดหวังจากสถานศึกษาอยู่ 3 ประการ คือ สถานศึกษามีฐานะเป็น

- 1.1 องค์การหรือหน่วยงาน (Organization) คือเป็นองค์การหรือหน่วยงานที่มีคนมาอยู่รวมกันเป็นหมู่เป็นคณะ สังคมคาดหวังที่จะพึ่งพาอาศัยทางด้านวิชาการ
- 1.2 สถาบันทางสังคม (Social institution) คือคาดหวังว่าจะเป็นที่ยึดเหนี่ยวของสังคมได้ในด้านการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น
- 1.3 เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ (Instruments for development) สังคมมีความคาดหวังว่าสถาบันการศึกษาจะช่วยพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าได้

ดังนั้น ในการวางแผนการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องสืบเสาะหาข้อมูล เพื่อสนองความต้องการของสังคมให้ชัดเจน และจะต้องหาข้อมูลที่จะต้องตอบคำถามต่อไปนี้ได้คือ

1. แรงงานชนิดใดบ้างที่ตลาดแรงงานในชุมชนทั่วไป หรือชุมชนวงกว้างต้องการรวมทั้งแนวโน้มในอนาคต

2. ผู้เรียนที่จะเรียนมีความสนใจและต้องการทำงานชนิดต่าง ๆ ที่ตลาดแรงงานต้องการด้วยหรือไม่

3. เพื่อนร่วมงานในองค์กร หรือหน่วยงานมีความเห็นร่วมด้วยในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาหรือไม่เพียงใด (เมธี ปิณฑานนท์, 2525:1)

การวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการว่างงาน พอสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาประเภทนี้เป็นการจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน แต่ความต้องการของตลาดแรงงานมีความซับซ้อนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ฉะนั้นในการที่จะจัดการให้ได้ผลและสามารถสนองตอบต่อความต้องการของระบบ Manpower Needs ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการ เพื่อแจกแจงงานหรืออาชีพที่ต้องการในสังคมให้ชัดเจนเมื่อทราบความต้องการแล้วจึงเป็นแนวทางวางแผนพัฒนาอาชีวศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เมธี ปิณฑานนท์, 2525:54)

นอกจากการวางแผนงานด้านโปรแกรมการศึกษา แล้วการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวะจะต้องประกอบด้วย การวางแผนด้านอื่น ๆ อีกจึงจะเกิดความสำเร็จในการจัดการศึกษา เช่น การวางแผนทางด้านกำลังคน การวางแผนทางด้านงบประมาณ การวางแผนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ และการวางแผนทางด้านการจัดการทั่วไป แต่สิ่งหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงในการวางแผนทุก ๆ ด้านก็คือ การรวบรวมข้อมูลจากผู้ร่วมงานคือ ให้ผู้ร่วมงานส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ เพื่อให้มีความรู้สึกว่าเขามีความสำคัญในงานด้านนั้น ๆ และมีความสำคัญต่อสถานศึกษา เพราะส่วนใหญ่แล้วเขาเองก็เป็นผู้ปฏิบัติหรือนำแผนลงสู่การปฏิบัติ ไม่ใช่ผู้บริหารเพราะผู้บริหารจะเป็นผู้จัดการทั่วไปไม่ให้เกิดปฏิบัติติดขัด หรือออกนอกกรอบเท่านั้น (บรรจง ชุสกุลชาติ, 2531:26-32)

ในการบริหารที่เป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหาร งานที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ การบริหารบุคคล ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจและมีการวางแผนงานให้เหมาะสม

เพราะบุคคลมีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกนึกคิด งานจะพัฒนาได้หรือไม่ก็ต้องขึ้นอยู่กับบุคคล Getzels และ Guba ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีการบริหารของเขาว่าการบริหารงานบุคคล จะต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน 2 มิติ คือ สถานะมิติ และบุคลามิติ การบริหาร ฝ่ายบุคลามิติต้องการให้เป็นไปตามบทบาท และความคาดหวังของฝ่ายองค์การมิติ จะต้องให้ทั้งศาสตร์ และศิลป์ ซึ่งหมายถึงกระบวนการบริหารนั่นเอง และนอกจากนั้น เมธี ปิรันธานนท์ (2529:3-7) ได้กล่าวว่า Castetter ได้เสนอขั้นตอนในกระบวนการบริหารงานบุคคลเป็นขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การวางแผนกำลังคน
2. การสรรหาบุคลากร
3. การคัดเลือกบุคลากร
4. การจูงใจบุคลากรเข้าสู่หน่วยงาน
5. การประเมินค่าการปฏิบัติงานของบุคลากร
6. การพัฒนาบุคลากร
7. ผลตอบแทนให้กับบุคลากรทั้ง เงินเดือนและมิใช่เงินเดือน
8. สวัสดิการ
9. การให้สวัสดิการแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง

ในการจัดทำแผนนั้น ปัจจุบันมีนักวิชาการหลายท่านที่มุ่งยึดในหลักการวางแผนของชาวตะวันตก คือคิดในรูปของเหตุและผล โดยกำหนดตัวบ่อนเป็นเหตุ มีกระบวนการเป็นปัจจัยและมีผลลัพธ์เป็นผล เมื่อมีการวิเคราะห์จึงต้องวิเคราะห์ตัวบ่อน กระบวนการและผลลัพธ์ แต่ถ้าหากมาพิจารณาว่าพระพุทธศาสนาเป็นหลักธรรมคำสอนที่ยึดหลักเหตุผลเป็นประการสำคัญซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในการวางแผนได้อย่างดี คือ หลักกริยสัง 4 เป็นหลักในการวางแผนได้คือ

1. การระบุทุกข์ (ปัญหา หรือความต้องการ)
2. การค้นหาสาเหตุของทุกข์ คือการค้นหาสาเหตุของปัญหา
3. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย คือการกำหนดแนวทาง เพื่อแก้ปัญหา
4. กำหนดวิธีการปฏิบัติกร คือ เลือกทวงในการแก้ปัญหา

ส่วนในการวิเคราะห์แผนั้นสามารถใช้หลักสัปปริสธรรม คือ การรู้จัก เหตุรู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักบุคคล และรู้จักประชุมชน ก็สามารถ นำมาวิเคราะห์แผนได้ (วีระ บำรุงรักษ์, 2534:3-4)

การวางแผนเป็นการคาดเดาจากข้อมูลปัจจุบันว่าในอนาคตเราต้องการจะให้อะไร หรือสถาบันเป็นอย่างที่เราคิดไว้ ในการวางแผนการสอนก็เป็นการคาดเดาว่าในการสอนนักเรียนนักศึกษาชั้น เราต้องการจะสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถตามที่เราคิดไว้ แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนมักจะเกิดความล้มเหลวเนื่องจาก ครู-อาจารย์ผู้สอนไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เพราะพยายามมองดูแต่คนอื่นว่าคนอื่นได้ทำหน้าที่เป็นอย่างไรตรงตามบทบาทหรือไม่ และในขณะที่เดียวกันก็มักมองเห็นแต่ความบกพร่องของผู้อื่นส่วนตนเองนั้นมักจะมองเห็นแต่ความดี ถึงแม้จะเกิดความผิดพลาดไปก็มักมีเหตุผลมาอ้างอิงให้ความผิดนั้นมันไปเสมอ สุวัฒน์ มุทธเมธา (2531:13) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า

ครูเป็นผู้ที่แยกบุคคล เป็นวิชาชีพขั้นสูงที่ต้องนำทั้งวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์หลายสาขา มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แต่ครูในปัจจุบันกับในอดีตต่างกันที่ความรับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ เพราะครูในอดีตมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี แต่ในปัจจุบันส่วนใหญ่เรามองหาเฉพาะผลประโยชน์ที่จะตอบแทนให้กับตนเอง บทบาทหน้าที่สอนไม่ค่อชะงะค่านึงถึง เช่น มีหน้าที่สอนแต่ไม่มีแผนการสอนไม่เตรียมการสอน ประพฤติผิดศีลธรรม ไม่ทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน การประเมินผลการสอนไม่มีความยุติธรรม รวมทั้งการพยายามจะหลีกเลี่ยงกฎระเบียบและคำสั่งของผู้นบังคับบัญชา

แผนการสอน คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องการทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอนและการจัดผลประะเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นหลักสูตรสภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าแผนการสอน หมายถึง การเตรียมการสอนเป็นลากลักษณะอักษรล่วงหน้า การทำแผนการสอนที่ดีต้องเริ่มต้นทำง่าย ๆ

ก่อน แล้วค่อยใช้เวลาทบทวน ปรับปรุงแก้ไขเรื่อย ๆ โดยครูผู้สอนเองจึงจะทำให้แผน การสอนมีคุณภาพและคุณภาพการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามมาเอง (สงม ลักษณะ, 2533:3-4)

2. ด้านการแบ่งสรร

ในการแบ่งสรรหรือการจัดสรรทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน นั้น ผู้บริหารจะต้องกระทำด้วยความยุติธรรม โดยจะต้องให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมและมีข้อมูลความต้องการจำเป็นจากปฏิบัติงานแล้ว นำมาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นส่วนใดที่เป็นจริงและมีความสำคัญมากน้อยตามลำดับ โดยเฉพาะในสถานศึกษาวิชาชีพ ผู้บริหารมักจะมองเห็นความสำคัญของวิชาซึ่งมากกว่าวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์

ภาระการสร้าง ความยอมรับนับถือระหว่าง ครู - อาจารย์ ด้านวิชาชีพกับครู วิชาสามัญนั้น มักจะมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่เสมอ ผู้บริหาร จะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ และให้ความสำคัญแก่ครูด้านสามัญให้มากเท่ากับครูวิชาชีพ ไม่ว่าจะในด้านการจัดอัตรากำลัง บุคลากรการมอบหมายภาระงานสอน การจัดสรรงบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนสอน การปรับปรุงพัฒนางาน การพัฒนาด้านบุคลากร เป็นต้น และนอกจากนั้น จะต้องพยายาม สร้างความสัมพันธ์ใหม่เพื่อนครู มีความเคารพซึ่งกันและกัน โดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ครูสายสามัญมีความรู้สึกว่าเขามีความสำคัญต่อสถาบัน เขามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของในวัตถุประสงค์ของในสถาบันด้วยเหมือนกัน (เมธี ปิณฑานนท์, 2529:111-112) ในด้านการงบประมาณ ประเวchy ไทรแจ่มจันทร์ (2537: เอกสารอัดสำเนา) ได้กล่าวว่า

การบริหารงานเกี่ยวกับงบประมาณ ผู้บริหารงานจะต้องนำระบบ PPBS. มาใช้ ในการบริหารงบประมาณ เพื่อให้กิจการพัฒนา และจะต้องจัดทำงบประมาณ ทั้ง 3 แบบ คือ

1. การจัดทำงบประมาณแบบแสดงรายการ
2. การจัดทำงบประมาณแบบแสดงผลงาน
3. การจัดทำงบประมาณแบบแสดงแผนงาน

และในการบริหารงบประมาณนั้นผู้บริหารต้องจัดทำ ตามความจำเป็นและต้องการ

ของปฏิบัติการ และความคุ้มค่ากับดูแลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ทฤษฎี การบริหารแบบ 4'sE ซึ่งประกอบด้วย

1. Economic คือการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและตามเวลา
2. Effectiveness คือการใช้งบประมาณอย่างมีคุณภาพต่องาน
3. Efficiency คือการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
4. Equity คือการบริหารงานงบประมาณให้มีความสมดุลและยุติธรรม แก่ทุกฝ่ายทุกงาน

การจัดการศึกษา ในสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวะ และเทคนิคศึกษานอกจากผู้อำนวยการ แล้วยังมีผู้ช่วยผู้อำนวยการ ที่ทำหน้าที่อยู่อีก 4 ฝ่าย ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระงานจากผู้อำนวยการซึ่งแต่ละฝ่ายถ้าปฏิบัติหน้าที่โดยระหนักถึงบทบาทภาระงานตนเองแล้วก็จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพมากขึ้นอีก โดยไม่รู้ว่ตนเองได้ทำงานหนักเพิ่มขึ้นเลย ซึ่งในเรื่องนี้ ศรีนวล โกมลานิช (2535:112-114) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า

....ถ้าผู้ช่วยผู้อำนวยการแต่ละฝ่ายได้บทบาทและเอาใจใส่ในบทบาท และหน้าที่ของตนเองอยู่เสมอแล้ว เชื่อว่าคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จะมีมากขึ้นโดยไม่ต้องจัดทำโครงการอื่น ๆ มาเสริมให้สิ้นเปลืองทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และเวลาเหมือนอย่างปัจจุบัน หากแต่ว่าทุกคนไม่บทบาทหน้าที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ตลอดเวลาเท่านั้นเอง เช่นว่า ฝ่ายวิชาการควรจะต้องสำรวจสิ่งต่อไปนี้

1. ศึกษาบทบาทหน้าที่บุคลากรในสายงานวิชาการตามระเบียบฯ
2. เมื่อศึกษาแล้วได้กำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพเพียงใด
3. มีการวางแผนงาน ประสานแผนงานร่วมกันอย่างไร
4. มีแผนงานพัฒนาในสิ่งต่อไปนี้เพียงใด
 - 4.1 ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ
 - 4.2 หานหลักสูตรมาไว้ให้เพียงพอ
 - 4.3 ทำเอกสารประกอบการสอน
 - 4.4 เลือกจัดหาสื่อสอน

- 4.5 ความคุ้มค่าของการเรียนการสอนในหัตถ์ประสิทธิภาพ
- 4.6 ส่งเสริมปรับปรุงแก้ไข วิธีการวัดผลให้ได้มาตรฐาน
- 4.7 พัฒนาและปรับปรุงห้องสมุดและบุคลากร
5. มีแผนที่จะพัฒนาการกระจายอำนาจให้ทั่วถึง อย่างไร
6. จัดการนิเทศ ภายในในหัตถ์ประสิทธิภาพ
7. ในแต่ละปีได้ศึกษาวิเคราะห์งานวิชาการหรือไม่
8. ติดตามดูแลการสอนของครู - อาจารย์ เพียงใด
9. ประสานงานกับฝ่ายอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือไม่
10. จัดแผนการเรียนการสอน โปรแกรมการเรียนเหมาะสมหรือไม่

3. ด้านการเข้าใจ

การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ ครูผู้สอนไม่ว่าจะเป็นครูสอนวิชาพื้นฐานทางด้านสามัญและสัมพันธ์ หรือครูที่สอนทางด้านวิชาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ มีทักษะและความชำนาญเฉพาะอย่างมาเป็นเลิศ เพราะการสอน เป็นการสอนที่ต้องนำทฤษฎี ไปลงสู่การปฏิบัติ เช่น ในสาขาวิชาเกษตรกรรม ครูสอนคณิตศาสตร์เกษตร ก็ต้องมีความรู้ประสบการณ์ทางด้าน การเกษตร เพื่อนำมาประยุกต์สอนให้ ชักกับวิชาชีพหรือแม้แต่วิชาภาษาอังกฤษก็ต้องเป็น เรื่องเกี่ยวกับการเกษตร ดังนั้น ครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา จะเห็น ผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ที่ทักษะมากกว่าครูที่สอนในสายสามัญโดยตรง บุญศักดิ์ : ใจจงกิจ (2519:51-70) ให้ทัศนะว่า

ครูที่สอนสายสามัญนั้นจะต้องได้รับการฝึกฝนมาแบบหนึ่ง คือ มีความรู้ ความสามารถในทางทฤษฎีส่วนครูที่สอนในสถานศึกษาวิชาชีพนั้น จะต้องมีความ bins ในการปฏิบัติการสูง หมายถึง ประสบการณ์แม้จะเป็นครูสอนวิชาสามัญสัมพันธ์ ก็จะต้องมีประสบการณ์ในวิชาชีพ เพื่อเป็นการประยุกต์การสอนให้ผู้ เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น.... ครูอาชีวศึกษานั้นต้องทำ งานหนักกล่าวทั่วไปแล้ว ต้องทำงานหนักกว่าครูทางสายสามัญ หน้าที่ของครู

อาชีพศึกษานอกจากจะสอนตามหลักสูตรแล้ว จะต้องประมวลการสอนให้วิชา
ทฤษฎีสัมพันธ์ไปกับวิชาปฏิบัติในโรงงานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การสอนจะ
สอนแบบปรารถนาไม่ได้เพราะผู้เรียนโดยเฉลี่ยแล้ว จะมีสติปัญญาปานกลางค่อนข้าง
ต่ำดังนั้นครูผู้สอนที่จะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ทักษะ ประสบการณ์ครูจะ
ต้องใช้เทคนิคในการสอน ใช้ความอดทนสูง ความพยายามสูง เพื่อเร่งเร้าให้
ผู้เรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นตลอดเวลา....

การทุ่มเททั้งกายและใจของครูที่สอนทางด้านอาชีพศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหาร
จะต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด โดยการให้กำลังใจให้รางวัล เพราะมนุษย์มีชีวิตจิตใจมี
ความรู้สึกนึกคิด (Edwin B. Flippo, 1971:556) ดังนั้นผู้บริหาร จะต้องให้ความสนใจ
ใจพิเศษเป็นอย่างมาก ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร เพราะขวัญกำลังใจ หมายถึงสภาพ
ทางจิตใจ หรือทัศนคติของบุคลากรหรือกลุ่มคนที่มีต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน
ในหน่วยงานที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ย่อให้ เขาคิดว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมซึ่งไม่มีความ
สำคัญอะไรมากนักในองค์การ (Kim ball wills, 1953:35-37) กล่าวว่าการที่บุคคล
จะมีขวัญกำลังใจดี ย่อมจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการได้แก่

1. ความมั่นคงและการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม
2. ความพึงพอใจในสภาพงาน
3. มีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ
4. มีความรู้สึกว่าการบริหารได้ปฏิบัติต่อเขาอย่างยุติธรรม
5. ความรู้สึกในความสำเร็จ
6. ความรู้สึกสำคัญในตนเอง
7. การมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบาย และ
8. การนับถือตนเอง

และนอกจากนั้น Anderson และ Van dyke (1963:333-346) ได้กล่าวถึง
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการทำงาน ของครู.- อาจารย์ ไว้ 10 ประการ คือ

1. ความเห็นมองกับวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน
2. การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายนโยบาย
3. การใช้ความสามารถและความรู้สึกในความสำเร็จ
4. ความเชื่อมั่นและนับถือในตัวผู้บริหาร
5. การมีความสัมพันธ์อันดีภายในคณะครู-อาจารย์
6. ความสัมพันธ์กับชุมชน
7. สุขภาพทางกายและทางจิต ผู้บริหารต้องหมั่นออกกำลังกาย เชื่อมให้กำลังใจ
8. ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
9. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน
10. ปัญหาส่วนตัวของครู

ส่วน Brech (1966:508-516) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของขวัญในการปฏิบัติงานคือ

1. ความรู้สึกมั่นคงในงาน
2. ค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับครอบครัวในระดับที่มีเหตุผล
3. มีโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า
4. ได้รับความยุติธรรม
5. ในสถานภาพในการทำงานการได้รับการยอมรับนับถือ
6. ผู้ร่วมงานมีโอกาสรับรู้เรื่องราวขององค์การมีการสื่อสาร การสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจและความร่วมมืออันดี
7. การมีภาวะผู้นำอันดี
8. การหาทางให้งานมีความก้าวหน้า
9. ความภาคภูมิใจในงาน
10. การมีโครงการให้คำแนะนำที่ดี
11. การปรึกษาหารือร่วมกัน

ในส่วนของนักการศึกษาไทย (สมพงษ์ เกษมนสิน, 2526:454-455) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการให้ขวัญกำลังใจเพื่อเป็นการจูงใจให้คนปฏิบัติงาน คือ

1. ลักษณะท่าทางและบทบาทของผู้นำ
2. ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่การงานที่ปฏิบัติ
3. ความพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์นโยบาย
4. การให้บำเหน็จรางวัล การเชื่อมโยง การยกย่องชมเชย การให้ได้เลื่อนตำแหน่งเลื่อนขั้น การให้ไปศึกษาต่อ การให้ไปอบรม การให้สวัสดิการอื่น ๆ
5. สภาพของการทำงาน บรรยากาศในการทำงาน
6. สุขภาพของปฏิบัติงาน

สุมเมธ เตียววิศิเรศ (2525:10-12) กล่าวว่า Herzberg ได้ศึกษาข้อมูลพฤติกรรมของมนุษย์พบว่า มีปัจจัยอยู่ 2 อย่างที่จะทำให้มนุษย์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี ซึ่งปัจจัยทั้งสองมีอิสระต่อกัน

1. ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ และมีความสัมพันธ์กัน โดยตรงกับสิ่งแวดล้อมภายนอก เป็นแรงจูงใจภายนอกที่เกิดจากภาวะการทำงานได้ ได้แก่
 - 1.1 นโยบายและการบริหาร เช่น การทำงานซ้ำซ้อนภาระงานยุ่งอย่างหนักไม่เป็นธรรมในการบริหาร
 - 1.2 ค่าจ้างแรงงาน
 - 1.3 วิธีการบังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาขาดความรู้ ความสามารถในการปกครอง มีอคติ ไม่ยุติธรรม
 - 1.4 สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความไม่เมตตาของผู้บังคับบัญชา
 - 1.5 สัมพันธภาพกับผู้ร่วมงาน หมายถึง ต่างคนต่างทำงานไม่

คำนึงถึงมิตรภาพ มีการแข่งขัน ซึ่งดีซึ่งเด่น เอาตัวรอดโดยการหักมุมคนอื่น

1.6 สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

2. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจมีความสัมพันธ์โดยตรงกับแรงจูงใจภายในที่เกิดจากการทำงาน ได้แก่

2.1 ความสำเร็จในการงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจในผลสำเร็จของงานเมื่อเขาได้ทำงานหรือสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆได้เป็นผลสำเร็จ

2.2 การยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชยยอมรับนับถือหรือได้รับการแสดงความยินดีจากบังคับบัญชาผู้ร่วมงานหรือบุคคลอื่น ๆ

2.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ลักษณะงานที่น่าสนใจ และท้าทายความสามารถ

2.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บังคับบัญชาให้โอกาส แก่ผู้ร่วมงานรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมมากเกินไป

2.5 ความก้าวหน้า หมายถึง การได้เลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นรวมทั้งโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการทำงาน

2.6 ความเจริญเติบโต

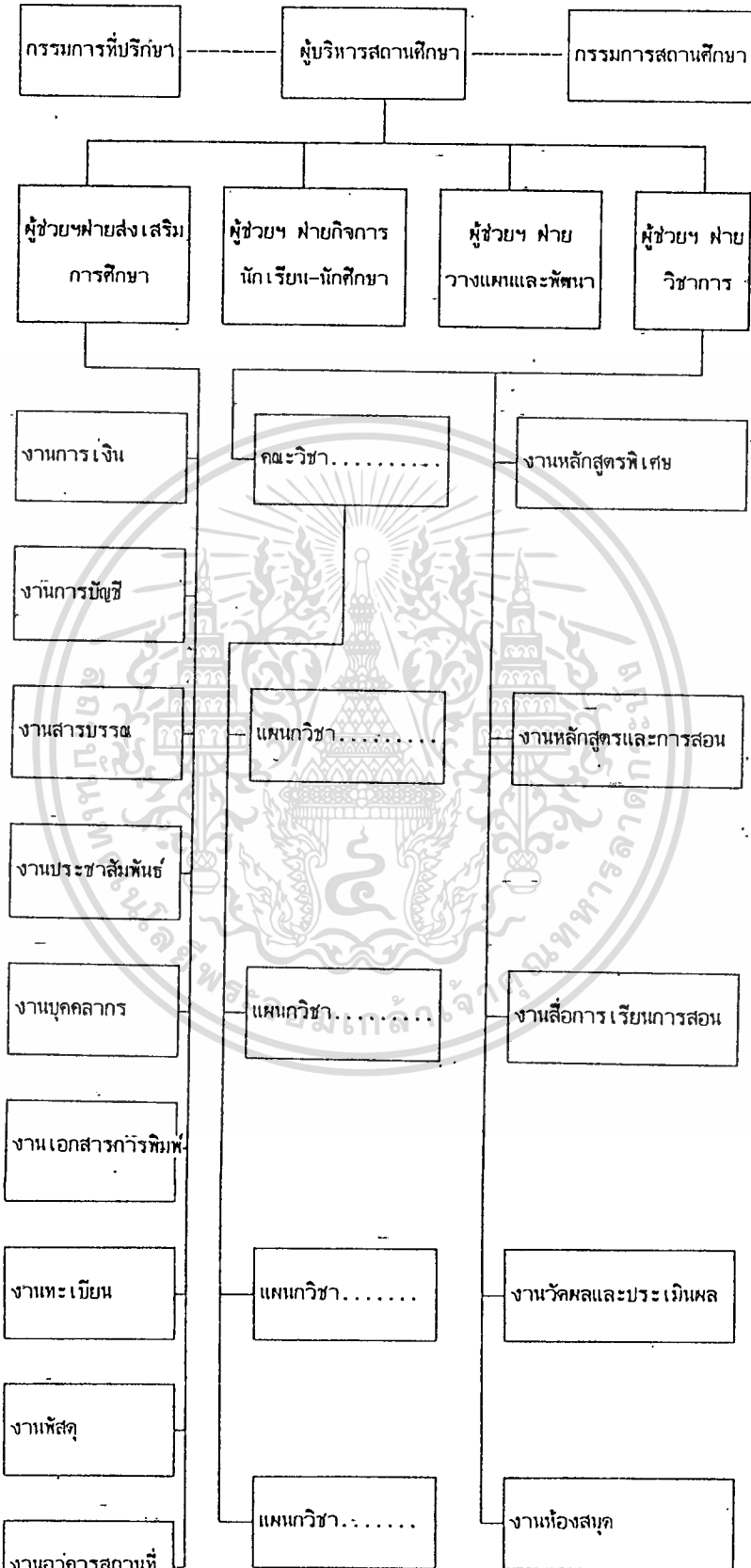
ปัจจัยจูงใจนี้ อุตซ์ นีร์นุไต (2525:225) กล่าวว่า Herzberg เชื่อว่าตัวกระตุ้นให้มนุษย์ทำงานหนักขึ้น กำหนดให้บุคคลมีค่าที่ และความรู้สึกต่องานที่ทำ ปัจจัยนี้ทำให้บุคคลเกิดความพอใจ

4. ด้านการประสานงาน

การบริหารงานด้านอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรก็มีสาเหตุเนื่องมาจากขาดผู้มีความสามารถในการประสานงาน การประชาสัมพันธ์และการจัดระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้ประสบความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอน จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปรับปรุงหลักสูตรวิธีสอนของครู ความไม่ประสบความสำเร็จของผู้เรียน หรืออื่น ๆ ก็ตาม อาจจะเกิดจากความบกพร่องทางด้านการบริหารในแต่ละระดับ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้จัดแบ่งระบบการบริหารออกเป็นระบบงานย่อย มากมาย ในระบบการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้เกิดช่องว่างในการบริหารโดยเฉพาะในการประสานงานในแต่ละระดับหรือระดับเดียวกัน แต่ต่างคณะวิชา ต่างงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทำให้ประสิทธิภาพการบริหารลดลง คุณภาพการเรียนการสอนก็ลดลงด้วยเพราะไม่สามารถประสานงาน ความคุ้มค่ากับดูแลอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร ซึ่งบางสถานที่บางแห่ง มีพื้นที่มากตั้งแต่ระดับ 1,000 ไร่ขึ้นไปแล้วยังมีการสร้างอาคารสำนักงานกระจายระจ่ายไปอยู่ห่างกันตามประเภทของฟาร์ม ของคณะวิชาประกอบกับระบบการสื่อสารที่ไร้ประสิทธิภาพการคมนาคมภายในไม่สะดวกเมื่อไม่สามารถประสานงานความคุ้มค่ากับดูแลได้อย่างทั่วถึงก็ไม่สามารถทราบได้ว่า แต่ละหน่วยย่อยที่จัดแบ่งกระจายกันอยู่เช่นปฏิบัติหน้าที่ของตนเกิดผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ตรงตามนโยบายของสถานศึกษาหรือหลักสูตรหรือไม่บางครั้งกว่าที่ฝ่ายบริหารจะรับทราบก็อาจสายเกินแก้แล้ว เช่น จากนโยบายผู้อำนวยการสั่งการไปผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และ ผู้ช่วยฯสั่งการต่อไปยังงานหลักสูตรและการสอน และงานหลักสูตรและการสอนสั่งการต่อไปยังคณะวิชา คณะวิชาสั่งการต่อไปยังแผนกวิชา จากแผนกวิชาลงสู่ครูผู้สอน ซึ่งขั้นตอนในการสื่อสารการประสานงานมีขั้นตอนมากจนอาจทำให้บุคลากรเกิดความเบื่อหน่ายเกิดความท้อแท้ในการปฏิบัติหน้าที่และนอกจากนี้ ครู-อาจารย์ผู้สอนต้องประสานงานกับฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ซึ่งมีงานพัสดุที่จะต้องจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์มาประกอบการเรียนการสอน ดังแผนภูมิการบริหารดังต่อไปนี้

ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

(เฉพาะส่วนของฝ่ายวิชาการและฝ่ายส่งเสริมการศึกษา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ไปว่ากรณีโดยทั้งสิ้น ลึกขั้หน้าเข็มี้อดองเองน้อหว และต้องอ้างอิงถึงตัวเอกสารทวดครั้งที่มีกรนอไปใช้

ที่มา : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา "ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529"

จากแผนภูมิการบริหารจะเห็นว่าในส่วนของฝ่ายวิชาการนั้น มีการบริหารงานที่แยกเป็นหน่วยย่อยมากกว่าฝ่ายอื่น ๆ หากผู้บริหารสถานศึกษาขาดความสามารถทางด้านระบบสื่อสาร การประสานงานการควบคุมกำกับดูแลแล้ว เรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนจะคาดหวังได้ไม่สูงนักในการให้ความร่วมมือการประสานงาน เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไว้หลายอย่าง

การอาชีวศึกษาจะพัฒนาก้าวไกลได้ ก็ด้วยความร่วมมือร่วมใจกันของฝ่ายบริหารเป็นอันดับแรกโดยเฉพาะผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการที่แบ่งผู้ช่วยผู้อำนวยการออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ ไม่ได้แบ่ง เพื่อให้เกิดความแตกแยก แบ่งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติภาระหน้าที่งาน ฝ่ายบริหารต้องมีความเห็นเป็นหนึ่งเดียวและปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นแบบอย่างของครู-อาจารย์ เพราะงานนั้น 4 ฝ่ายจะต้องมีงานสัมพันธ์กันทุก ๆ ด้าน ทุกๆ ฝ่าย ส่วนในด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรอื่น ๆ ก็จะต้องสร้างความเข้าใจมีการประสานงานกันทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ ฝ่าย เช่นกัน แต่การประสานงานด้านต่างๆ จะเกิดเป็นระบบที่ดีก็ต่ออาศัยฝ่ายบริหารซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์เป็นผู้จัดให้เหมาะสม โดยสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานนำมาวิเคราะห์ให้เหมาะสมก่อนจึงดำเนินการ แล้วจะต้องมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่จัดครั้งเดียวแล้วอยู่ได้เป็น 5 ปี 10 ปี ข้อสำคัญบุคลากรแต่ละคนจะต้องเข้าใจและรับผิดชอบบทบาทหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด จึงจะก่อให้เกิดการพัฒนา งานที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอันดับแรก น่าจะเป็นงานหลักที่ไม่สามารถจัดซื้ออุปกรณ์การสอนให้ผู้สอนได้ทันเวลาใช้เท่ากับจำนวนที่ต้องการและคุณภาพที่ดีพอหรือจัดซื้อจัดหามาได้ แต่หากกรรมการตรวจรับและเบิกจ่ายออกไปใช้ไม่ทันเวลา สิ่งต่างๆ เหล่านี้หากไม่สามารถแก้ไขได้ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนคงเป็นไปได้ยาก ทางแก้ที่ดีจะต้องประสานสัมพันธ์กับทุกฝ่ายทุกระดับ ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อหาทางที่ดีที่สุดในการปฏิบัติ (บุญเทียม เจริญยิ่ง, 2535: 65-68)

หน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2534:137-151) ได้ระบุไว้ดังนี้

ข้อ 20 ผู้บริหารสถานศึกษา (ผู้อำนวยการ) มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนดังต่อไปนี้

20.1 บริหารสถานศึกษาตามที่กรมอาชีวศึกษา หรือกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

20.2 บริหารสถานศึกษาตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง ของผู้มีอำนาจหน้าที่ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของกรมอาชีวศึกษาหรือกระทรวงศึกษาธิการ

20.3 บริหารสถานศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล และแผนการศึกษาแห่งชาติ

20.4 กำหนดแผนงาน การดำเนินงาน สั่งงาน และมอบหมายงาน ประสานงานควบคุม ติดตามผลงานของหน่วยงานต่างๆ ของสถานศึกษารับผิดชอบต่อโครงการเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ของสถานศึกษา

20.5 กำหนดระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานศึกษาโดยความเห็นชอบของกรมอาชีวศึกษา

20.6 ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ ครู-อาจารย์ พนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสถานศึกษา

20.7 ประเมินผลงาน พิจารณาความดี ความชอบ พิจารณาโทษสั่งลงโทษ ผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา

20.8 ปกครอง อบรม และพิจารณาลงโทษนักเรียนนักศึกษา หรือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

20.9 วินิจฉัย สั่งการเพื่อแก้ปัญหาต่าง-ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาตามอำนาจหน้าที่

20.10 อนุมัติผลการสอบทุกระดับการศึกษาในสถานศึกษา และรายงานผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาให้กรมอาชีวศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันอนุมัติผลการสอบ

20.11 วิเคราะห์ประเมินผล รวบรวมข้อมูล และจัดทำสถิติต่าง ๆ ของสถานศึกษา

20.12 นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ และเผยแพร่ให้ผู้

บังคับบัญชาเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในสถานศึกษา

20.13 เป็นผู้นำในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองชุมชน ประชาชนในท้องถิ่น ส่วนราชการ และองค์การอื่น ๆ เพื่อความเจริญของสถานศึกษาและท้องถิ่น

20.14 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

ข้อ 21 ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่ และความรับผิดชอบ ในฐานะผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ช่วยปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ ครู อาจารย์ พนักงาน เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง นักเรียน นักศึกษา หรือผู้เข้ารับการอบรมของสถานศึกษาและรับผิดชอบงานตามฝ่ายที่ได้รับมอบหมายดังนี้

21.1 ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายส่งเสริมการศึกษา มีหน้าที่ และความรับผิดชอบ ในการควบคุมดูแลงานการเงินการบัญชีงานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานบุคลากร งานเอกสารการพิมพ์ งานทะเบียน งานพัสดุ งานอาคารสถานที่ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

21.2 ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษามีหน้าที่ และความรับผิดชอบ ในการควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา งานโครงการพิเศษงานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพักและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

21.3 ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน วางแผนงานการศึกษาและงบประมาณ งานวิจัยและพัฒนางานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจการสหกรณ์และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

21.4 ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวัดผลการศึกษา การจัดโปรแกรมการเรียนของคณะวิชาต่าง ๆ งานหลักสูตรพิเศษงานหลักสูตรและการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวมาแล้ว ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรักษาการในตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา ในกรณีที่ผู้บริหารสถานศึกษาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

ในกรณีที่สถานศึกษามีผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาไม่ครบตามฝ่าย ให้หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ควบคุมดูแล และรับผิดชอบงานของฝ่ายนั้นอีกหน้าที่หนึ่งหรือจะมอบหมายให้ครู-อาจารย์คนหนึ่งคนใดทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาและควบคุมดูแลรับผิดชอบงานฝ่ายนั้นก็ได้

ข้อ 40 หัวหน้าคณะวิชา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- 40.1 ควบคุมดูแลการเรียนการสอนในคณะให้เป็นไปตามหลักสูตร
 - 40.2 จัดทำตารางสอนของคณะ
 - 40.3 ติดตามและแนะนำการทำโครงการสอน คู่มือครูในงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรและแผนการเรียน
 - 40.4 สนับสนุนให้มี การพัฒนาการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนการสร้างตำรา เอกสารและใบช่วยสอนต่างๆ
 - 40.5 ดูแลรักษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือให้ใช้ได้เป็นปกติ
 - 40.6 รับผิดชอบดูแลทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
 - 40.7 ประสานงานระหว่างแผนกวิชาต่างๆ และให้ความร่วมมือกับงานอื่นในสถานศึกษา
 - 40.8 เสนอความคิดเห็นความชอบการปฏิบัติราชการของข้าราชการครู อาจารย์ และลูกจ้างในคณะวิชาตามลำดับชั้น
 - 40.9 ปกครองดูแลข้าราชการครู อาจารย์ ลูกจ้าง นักเรียน นักศึกษา ในคณะวิชาให้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
 - 40.10 เสนอโครงการการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น
 - 40.11 รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับชั้น
 - 40.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บังคับบัญชามอบหมาย
- ข้อ 41 หัวหน้าแผนกวิชา มีหน้าที่ และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้
- 41.1 จัดตารางสอนรวมและตารางสอนส่วนบุคคลของแผนกวิชา
 - 41.2 จัดหา เตรียมบริการ วัสดุฝึก ครุภัณฑ์ อุปกรณ์การศึกษา
 - 41.3 ควบคุมการใช้วัสดุการศึกษาให้เป็นไปตามใบงานและประหยัด
 - 41.4 จัดทำโครงการสอนเพื่อขออนุมัติก่อนเปิดภาคเรียน และติดตามดูแลให้มีการฝึกภาคปฏิบัติเป็นไปตามโครงการสอนที่ได้รับอนุมัติแล้ว

41.5 ติดตามดูแลการเรียนการสอนในแผนกวิชา ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

41.6 แก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสอนร่วมกับครู-อาจารย์ประจำวิชา

41.7 ดูแลรักษารับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย

41.8 ปกครอง ดูแล ครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักเรียน นักศึกษา ในแผนกวิชาให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและเสนอความคิด ความชอบของครู-อาจารย์ในแผนกวิชา

41.9 ประสานงานกับงานอื่น ๆ ในสถานศึกษา

41.10 เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น

41.11 รายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับชั้น

41.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

ข้อ 47. ครู-อาจารย์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

47.1 ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน

47.2 ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตร และความต้องการของตลาดแรงงาน

47.3 ให้บริการทางการศึกษาส่งเสริมการเรียนการสอนให้สนองนโยบายอาชีวศึกษาครบวงจร ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา

47.4 รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติการรักษาวินัยและสุขภาพ และดูแลการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษา

47.5 ศึกษาค้นคว้า รวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง

47.6 จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ใช้และเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน และเครื่องมืออุปกรณ์อื่น ๆ อย่างถูกต้อง

47.7 รักษาวินัยและประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา

47.8 นิเทศหรือช่วยนิเทศในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการ กลุ่มสถานศึกษา

47.9 ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง.

47.10 ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา และชุมชนในด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ

47.11 วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เห็นประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม

47.12 เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

47.13 รายงานผลการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

47.14 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บังคับบัญชามอบหมาย

5. ด้านการประเมินผล

การประเมินผล นับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากในทุกหน่วยงานหรือองค์การ งานหรือกิจกรรมขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ เพราะทุกคนมีความเชื่อว่า การประเมินผลเปรียบเสมือนกระจกส่องเงาให้เห็นภาพของตนเอง เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ความถูกต้องตามที่สังคมต้องการ โดยเฉพาะผู้บริหารการศึกษาซึ่งเป็นผู้นำทีมในการสร้างคนให้ออกไปพัฒนาสังคมจะต้องหมั่นตรวจสอบตนเองอยู่เสมอการตรวจสอบตนเองนั้นควรจะต้องให้ผู้ร่วมงานเป็นผู้ตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความเที่ยงมากขึ้น ดังนั้น หัวหน้าคณะทำงานและลูกทีมจะต้องเห็นห้องท้องถิ่นในการทำงานทุกอย่าง โดยปรับตัวเข้าหากันและกันอยู่บนหลัก 3 ประการคือ ชัยนางแผนร่วมกันและร่วมใจกันทำงาน (ปรีชา ตงมณี, 2531:20)

จากผลงานวิจัยของ จุรี วิจิตรวาทการ พบว่าผู้บริหารที่พึงประสงค์มีลักษณะดังนี้

1. ไม่จำเป็นต้องทำงานเหมือนกับผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จ
2. ไม่ประจบสอพลอ
3. ไม่เห็นแก่ตัว (ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นคนอื่น)
4. ยึดมั่นในระเบียบวินัย
5. ตรงต่อเวลา
6. ขุติธรรม

นอกจากนี้ผลการวิจัยมีข้อสังเกตที่น่าสนใจก็คือ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทั้งหลายปรากฏว่า

กระทรวงมหาดไทย ยึดนายเป็นหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ แต่ละคนมีความคิดอิสระไม่ค่อยยอมรับซึ่งกันและกัน

กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยึดความริเริ่มสร้างสรรค์

กระทรวงต่างประเทศ ยกย่องคนภายในมากที่สุด (สมเชาว์ เกษประทุม, 2531:24)

การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อการพัฒนาตนเองไม่ได้หมายความว่า จะกระทำกับผู้บริหารฝ่ายเดียว จะต้องกระทำกับผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้ได้ทราบด้วยว่าผลการปฏิบัติงานของตนเองนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการสอนนั้นแยกออกเป็น 2 แนวคือ

1. การประเมินผล เพื่อการปรับปรุงการสอนของผู้สอนเอง (Self-improvement) มุ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการติชม (Feedback) เพื่อใช้ในการปรับปรุงการสอน ข้อมูลอาจได้มาจากหลายทาง เช่น ตัวผู้สอนเอง เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาผลการสอบของผู้เรียนและตัวผู้เรียน

2. การประเมินผลเพื่อการปรับปรุงบริการด้านการสอน การประเมินด้านนี้เป็นผลต่อเนื่องจากข้อที่ 1 เพื่อนำมาหาทางปรับปรุงการบริการด้านการสอนต่างๆ เช่น การเตรียมการสอน แผนการสอน วัสดุอุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา รวมทั้งการปรับปรุงทางด้านการบริหารด้วย (ผลดี การกุล, 2532:38-39)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและรวบรวมงานวิจัยต่อไปนี้ เป็นผลงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน คือ

ฤทัย แดงแสงส่ง (2521:62) ได้ศึกษาปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของอาจารย์วิทยาลัยครูในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า

วิธีสอนของอาจารย์ที่ใช้มากที่สุด คือ การอธิบายตัวอย่างแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ปัญหาที่อาจารย์ประสบได้แก่ การจัดเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหา ในหลักสูตร นักศึกษามีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพออาจารย์มีภาระหน้าที่มาก ไม่มีเวลาพอที่จะสร้างแบบทดสอบที่ดี ปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ คือ

อาจารย์ขาดการประสานที่ดี อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการปรับปรุงหลักสูตร และ
ประมวลการสอน รวมทั้งต้องการอบรมนิเทศการศึกษา ในด้านเนื้อหาวิชาและ
วิธีสอน

ในขณะที่เดียวกัน สมยศ วิวัฒนาปฐพี (2521:46) ได้สำรวจปัญหาการสอนวิชา
คณิตศาสตร์ของครูประถม พบว่า

ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมาก แต่ไม่เคยได้รับการอบรมสัมมนา
การสอนคณิตศาสตร์ ครูมีการสะสมความรับผิดชอบค่อนข้างมาก ทำให้ไม่สามารถ
ปรับปรุงการสอนได้เท่าที่ควร ครูส่วนใหญ่สนใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
แต่ขาดแคลนแหล่งวิชาการ และหนังสือที่จะค้นคว้าครูขาดเอกสารเกี่ยวกับหลัก
สูตร เนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น มีเนื้อหาหนักและล้าสมัย ครูไม่ค่อย
ใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนใหญ่สอนไปทางบทเรียน โดยอธิบายตัวอย่างแล้วให้
นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูส่วนใหญ่ขาดวัสดุอุปกรณ์ ขาดความรู้และทักษะเกี่ยว
กับการเตรียมการสอน วิธีสอนกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์ไม่ได้ดีเพราะนักเรียน
ขาดการเรียนรู้บ่อยครั้งระดับสติปัญญาแตกต่างกัน

ทางด้าน วิษัญมิศาสตร์ มีชัย วรสายัณห์ (2523:115) ได้ศึกษาปัญหาและ
อุปสรรค ของครู-อาจารย์ ผู้สอนวิชามิติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา
โดยส่งแบบสอบถามให้ ครู-อาจารย์ ที่ทำการสอนเป็นชาย 42 คน และหญิง 43 คน
ได้ผลการวิจัยโดยสรุปคือ

1. สถานภาพโดยทั่วไปของครู-อาจารย์กลุ่มหญิงและกลุ่มชายไม่แตกต่างกัน
2. ความแก้ปัญหาของครูผู้สอนวิชามิติศาสตร์ เมื่อสอนไม่ทันตามหลักสูตร ครูมัก
ใช้วิธีอธิบายเรื่องย่อๆ ให้แก่นักเรียนนั่งจบบทหลักสูตร หรือมอบหมายงานให้นักเรียนไปอ่าน
เป็นภาระบ้าน เพื่อเตรียมสอบ
3. เมื่อครูสอนวิชามิติศาสตร์ ประสบปัญหาด้านการสอนใช้วิธีแก้ปัญหาโดยการ
ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนอาจารย์ที่ร่วมงานและหัวหน้าหมวดมากที่สุด
4. อุปสรรคที่ทำให้การสอนไม่ได้ผลดีนั้น ครูยอมรับว่าขาดการพิจารณาการสอน

และมีภาระด้านการงานมากเกินไป

5. ครูหญิง มีความเห็นว่า คุณค่าของชนิดอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ มีความสำคัญมากและมีปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคในการทำอุปกรณ์การสอนมากกว่าครูชาย

6. การกำหนดระยะเวลาในการวัดผล ส่วนมากครูกำหนดระยะเวลาเดือนละสองครั้ง กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนส่วนมากได้แก่ทำรายงานส่ง และฝึกทักษะในการทำแผนที่ ครูเป็นส่วนมากให้คะแนนปลายเทอม 60 % และคะแนนกิจกรรมระหว่างเทอม 40 %

ในการศึกษาปัญหาด้านการใช้อุปกรณ์การสอน เจริญ ปุสสินทร์คำ (2509:58) ได้ศึกษาปัญหา การใช้อุปกรณ์การสอน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ได้ผลสรุปว่า

1. ครูส่วนมากที่มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมีพอสมควร และมีครูส่วนมากรู้จักและใช้กระดานดำมากที่สุด
2. ครูส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องขยายเสียงมากกว่าเครื่องฉาย
3. ในรอบปี ครูจะใช้กระดานดำมากที่สุด ใช้วัสดุของจริงรองลงมา
4. ครูใช้อุปกรณ์การสอน เพราะครูเห็นว่าอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับบทเรียนมากที่สุด
5. ครูที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอนส่วนมากคิดว่า อุปกรณ์การสอนไม่จำเป็นสำหรับการสอนในช่วงเวลานั้น ๆ
6. ครูส่วนมากที่มีอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอน เนื่องมาจากวิทยาลัยขาดแคลนอุปกรณ์การสอน
7. ครูต้องการให้ผู้บริหารการศึกษา สนับสนุนกิจการของสัปดาห์ต้นศึกษามากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อประโยชน์ในการทำให้การศึกษาดีขึ้น
8. ครูต้องการให้วิทยาลัย จัดหาอุปกรณ์การสอนและอบรมครูเกี่ยวกับการสอน ให้ได้รับความรู้วิธีการใช้อุปกรณ์การสอน
9. ครูมีวิธีการหาความรู้ ในการใช้อุปกรณ์การสอนด้วยตนเอง ด้วยการอ่านหนังสือ และเอกสารมากกว่าวิธีอื่น ๆ

ปฐม ทศพล (2524:96) ได้ทำการวิจัย เรื่องทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อ การดำเนินการด้านวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ จากการศึกษาพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์โดยส่วนรวมมีปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนมากที่สุด ในจำนวนงานวิชาการทั้ง 3 ด้าน และได้เสนอแนะว่ากรมอาชีวศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคควรดำเนินงานในด้านนี้ให้มากขึ้น โดยการจัดหาเครื่องจักรเครื่องมือที่ทันสมัย วัสดุฝึก จำนวนครู-อาจารย์ ให้เพียงพอ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ และนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนความเห็นของนักศึกษา โดยส่วนรวมมีปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลมากที่สุด ได้เสนอแนะว่าถ้ามีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ และเกณฑ์ในการวัดผลแต่ละครั้ง กรมอาชีวศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ควรมีการศึกษาข้อมูลโดยละเอียด ควรจัดโครงการอบรมสัมมนาให้ครู-อาจารย์เข้าใจถึงวิธีการที่ถูกต้อง อันจะเป็นแนวทางช่วยลดปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลสำหรับนักศึกษาได้ด้วยและจากการศึกษา ทรรศนะความต้องการ พบว่าอาจารย์และนักศึกษาโดยส่วนรวมมีความต้องการด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนมากกว่างานด้านอื่นๆ และได้เสนอแนะว่าผู้บริหารระดับสูงและผู้ที่เกี่ยวข้องควรรีบดำเนินงานด้านนี้ เพราะเป็นจรรยาบรรณที่สำคัญที่จะทำให้ศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อยู่กับความพร้อมในด้านต่างๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั่นเอง

การจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมทางปัญญาที่มีความสำคัญอย่างสูงต้องอาศัยความสามารถพิเศษเพื่อช่วยตัดสินใจในสภาพแวดล้อมที่สับสนวุ่นวาย การศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรที่จะช่วยในการตัดสินใจที่สับสน และถ้าปัจจัยเหล่านั้นสามารถควบคุมกำหนดการด้วยตัวเองได้ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนในการดำเนินการที่จะส่งผลไปถึงพฤติกรรมทัศนคติ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในที่สุด

จาร์ส นองมาก (2533:3-8) กล่าวว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวที่สรุปจากผลการศึกษาวิจัย อาจแยกกล่าวได้ดังนี้

1. ก่อนการเริ่มสอน
2. ระหว่างการสอน
3. หลังจากการสอน

ก่อนเริ่มสอน มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. เนื้อหาที่สอน
2. การจัดแบ่งเวลา
3. ลีลา
4. การแบ่งกลุ่ม
5. การจัดกิจกรรม

ระหว่างการสอน มีรายละเอียดเนื้อหาวิชา 2 ประเภทคือ

1. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย
 - 1.1 เวลาที่นักเรียนใช้ทำงาน
 - 1.2 การบริหารเวลา
 - 1.3 การให้โอกาสนักเรียนได้รับความสำเร็จ
 - 1.4 การควบคุมชั้นเรียน
 - 1.5 การให้จุดหมายหรือโครงสร้างของบทเรียน
 - 1.6 การตั้งคำถาม
2. การสร้างบรรยากาศ ประกอบด้วย
 - 2.1 การกระตุ้นให้นักเรียนตั้งความหวังไปสู่ความสำเร็จ
 - 2.2 การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้สะดวก
 - 2.3 การป้องกันและแก้ปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติ
 - 2.4 การปลูกฝังการร่วมแรงร่วมใจ

หลังการสอน ประกอบด้วย

1. การสอน
2. การให้เกรด
3. การให้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

ในการบริหารงานด้านการศึกษา มีงานวิจัยมากมายที่ได้รับการศึกษาพบกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้บริหาร เพื่อที่จะได้ปรับปรุงพฤติกรรมเหล่านั้นให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ของสังคม เพราะเชื่อว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ได้จาก ผู้ได้บังคับบัญชาและระดับผู้
บริหารเองนั้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจริง

Nolte M. Chester (1966:286-288) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหาร
วิชาการของผู้บริหารการศึกษาทั่วประเทศของสหรัฐอเมริกา พบว่า

พฤติกรรมที่ทำให้การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมีสมรรถภาพสูง เนื่อง
จากส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นโดยส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิค
การสอนหลายวิธี อภิปรายปัญหาการปรับปรุงการสอนในที่ประชุม จัดปฐมนิเทศ
พิเศษเพื่อช่วยเหลือครูใหม่ หาวิธีจรรยา งานของครูแบบดีเพื่อก่อโดยไม่ให้
เสียกำลังใจจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่ครู
เพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน และจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะและค่าที่พักให้
แก่ครูที่ไปอบรมทางวิชาการ

ในด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีงานวิจัยที่น่าสนใจดังนี้

Ernest McDaniel และ Leonard Revitz (1971:217-218) ได้ศึกษา
เกี่ยวกับ การสอนของ อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย โดยการให้นักศึกษาจาก Kentucky
University จำนวน 51 คน เขียนบรรยายถึงลักษณะของอาจารย์ ที่นักศึกษาเห็นว่า
มีประสิทธิภาพในการสอนวิชาของเขาแล้วรวบรวมสรุปผลได้ว่า อาจารย์ที่นักศึกษาเห็นว่า
มีประสิทธิภาพในการสอนมีลักษณะดังนี้

1. เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี
2. สามารถใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม
3. สร้างข้อสอบที่ครอบคลุมเนื้อหา
4. มีความยุติธรรมในการให้อันดับคะแนน

ลักษณะของอาจารย์ที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ไม่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนคือ

1. ละเลยงานในหน้าที่
2. ไม่สนใจความรู้สึกของผู้เรียน
3. ใช้กระบวนการวัดผลตามอำเภอใจ

4. เน้นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้สื่อวิทยา

Ellis, Graeme Barry (1975:4297-4298) ได้ศึกษาดัง ความต้องการ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 500 คน ในรัฐยูทาห์ พบว่า

ความต้องการทางการศึกษา 10 ข้อแรก ที่ได้ศึกษาค้นคว้าคือ

1. ความสามารถในการเข้าใจความสนใจของนักเรียนในชั้น
2. ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ให้สนองความต้องการ ของแต่ละบุคคล
3. ความรู้อย่างเพียงพอในสาขาวิชาของตน
4. ความชำนาญในการใช้วัสดุสื่อที่ต้องใช้ประจำ
5. ความสามารถในการสอนเมื่อต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ความสามารถในการตีความหมายของเป้าหมายของการศึกษาและ ความหมายในการวางแผนการสอน
7. ความชำนาญในการใช้อุปกรณ์การสอน
8. ความสามารถในการแก้ปัญหา
9. ความสามารถในการจัดกิจกรรมหลายๆ อย่าง ต่างๆ กันในชั้นเรียน
10. ความต้องการด้านการปรับปรุงลักษณะสำคัญของการเป็นครูที่ทันสมัย

James Kennet Johnston (1979:39) ได้ทำการศึกษา สถานการณ์การจัดการ เรียนการสอน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา จำนวน 2,193 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็น อาจารย์จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง

1. การสอนของอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก
2. การสอนของอาจารย์ที่อายุมากกว่า 37 ปี กับน้อยกว่า 39 ปี
3. การสอนของอาจารย์ในสถาบันที่มีน้อยกว่า 9 ปีกับมากกว่า 9 ปี
4. การสอนของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง

Thomas gaylee Napier (1966:1288-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใน Nebraska โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของประชากร 789 คน ผลการวิจัย พบว่า ขวัญในการปฏิบัติงานของครูสูงถึงขั้นที่ขึ้นอยู่กับปัจจัย 13 ประการ คือ

1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของครูแต่ละคน
2. ความเชื่อมั่นของครูที่มีต่อความสามารถของผู้บริหาร
3. ครูได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติตามระเบียบวินัย
4. ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
5. การมีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเพียงพอ
6. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการสอนอย่างเพียงพอ
7. การมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถ
8. ความยุติธรรมในการมอบหมายงานพิเศษ
9. การได้รับการยอมรับเพิ่มเติม
10. ความมั่นคงในการทำงาน
11. การมีนโยบายให้หลายอย่างเพียงพอ
12. การจัดชั่วโมงสอนอย่างยุติธรรม
13. การได้รับเงินเดือนในอัตราที่เท่าเทียมกับอาชีพที่มีภาระมา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอน หรือเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในคณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพ ของวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 11 แห่ง ได้แก่

1. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา
2. วิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์
3. วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ
4. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี
5. วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร
6. วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด
7. วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม
8. วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น
9. วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ

10. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุตรธานี

11. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มผู้บริหารได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มประชากร ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ กำหนดโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ดังนี้คือ

1. กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการจำนวน 55 คน
2. กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน จำนวน 108 คน
3. กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ได้แก่ คณะวิชาพืชศาสตร์ คณะวิชาสัตวศาสตร์

และ คณะวิชาช่างกลเกษตร จำนวน 169 คน

รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 332 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สถานศึกษา	กลุ่มคณะวิชาพื้นฐาน		กลุ่มคณะวิชาชีพ		กลุ่มผู้บริหาร
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร
วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา	15	11	27	15	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์	15	11	29	16	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ	14	10	35	20	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี	10	7	21	12	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร	11	8	26	15	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด	15	11	22	12	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม	11	8	20	11	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น	12	9	20	11	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ	20	14	31	18	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี	14	10	40	23	5
วิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม	13	9	29	16	5
รวม	150	108	300	169	55

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นดังนี้

กลุ่มผู้บริหาร	55 คน
กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน	108 คน
กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ	169 คน
รวมจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	332 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อาจมีสิ่งอื่นอีกซึ่งหากรู้จักให้ชัดเจนไปหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีการดำเนินการดังนี้ คือ

2.1 ศึกษาหลักการและข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1.1 จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

2.1.2 องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน

2.1.3 สถานการณ์ดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนทางด้าน

- การวางแผน

- การแบ่งสรร

- การเข้าใจ

- การประสานงาน

- การประเมินผล

2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 การสร้างแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

2.2.2 กำหนดประเด็นและรูปแบบของคำถาม โดยยึดวัตถุประสงค์ในการ

วิจัย

2.2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา (Content Validity) และด้านการใช้ภาษาให้ถูกต้อง
เหมาะสมรวม 6 ท่าน ระหว่างวันที่ 10-15 มิถุนายน 2537 คือ

1. ศศ.ดร. โฉม ยอดเพชร ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยา
เขตเกษตรศาสตร์ จ.สุรินทร์

2. ศศ.เชวง จันทร์สว่าง หัวหน้าคณะเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยครู อุบลราชธานี
จ.อุบลราชธานี

3. ศศ.ดร.เกษม สร้อยทอง ประจําภาควิชาเทคโนโลยีการจัดการสัตวแพทย์ คณะ
เทคโนโลยีการเกษตรสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

4. นายเรงจิตร มีลาภสม ผู้อำนวยการระดับ 8 ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตร
กรรมอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี

5. นาย ประวัติ ฤๅณะชัย อาจารย์ 3 ระดับ 8 รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขตกรมราชบุรี อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

6. นางสาวนิภา มุตตามะระ ศึกษานิเทศก์ระดับ 9 หัวหน้าคณะวิชาสามัญ และสัมพันธ์ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

2.2.4 นำแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจและปรับแก้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (try-out) กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับผู้บริหารสถานศึกษา และครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี ภาคกลาง จำนวน 30 คน ในระหว่างวันที่ 28-30 มิถุนายน 2537 แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach (Cronbach's Alpha-coefficient) คือ หาค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อและ หาค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช, 2531:188-189)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right)$$

r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อคำถาม

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของข้อคำถามรายข้อ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของข้อคำถามทั้งหมด

ผลการคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ 0.96 แสดงว่าแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก จากนี้ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.3 แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาวิชา ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ (ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการจัดการด้านเรียนการสอนทางด้านการวางแผน การแบ่งสรร การเข้าใจ การประสานงานและการประเมินผลงาน

แบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นมาตราส่วน (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ

5 = ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

4 = ระดับการปฏิบัติมาก

3 = ระดับการปฏิบัติปานกลาง

2 = ระดับปฏิบัติน้อย

1 = ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามจะเลือกตอบเพียงข้อละ 1 คำตอบ โดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ผลค่าเฉลี่ยทางสถิติ (\bar{X}) ตามความคิดเห็นของ Best (1970) ดังนี้

ระดับการปฏิบัติมากที่สุด = 4.50 - 5.00

ระดับการปฏิบัติมาก = 3.50 - 4.49

ระดับการปฏิบัติปานกลาง = 2.50 - 3.49

ระดับการปฏิบัติน้อย = 1.50 - 2.49

ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด = 1.00 - 1.49

และพิจารณาค่าความมีนัยสำคัญของความแตกต่างที่ระดับ .05

การจัดทำแบบสอบถามผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันให้กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 กลุ่ม ทุกตอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ขอนหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากฝ่ายบัณฑิตศึกษา ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2537 เพื่อเสนอขออนุญาตจากอธิการบดีมหาวิทยาลัย ขอเก็บข้อมูลในวิทยาลัยเกษตรกรรม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 11 สถานศึกษา เมื่อกรมอาชีวศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสือมาเสนอต่อกองวิทยาลัยเกษตรกรรมเพื่อขออนุญาตความร่วมมือ ไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกแห่ง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเองทุกสถานศึกษา

3.3 การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยให้สถานศึกษาบางแห่งส่งข้อมูลกลับคืนทางไปรษณีย์ และบางแห่งผู้วิจัยเดินทางไปเก็บด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามคืนในวันที่ 31 สิงหาคม 2537 หลังจากส่งแบบสอบถามได้ 6 วัน (ส่ง 22 ส.ค. 2537)

3.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package in the Social Sciences/Personal Computer Plus) คือ

- หาค่าร้อยละ (Percent)
- ค่ามัธยเลขคณิต (Mean)
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยทำเป็นรายหัวข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน

4.2 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบระหว่าง 3 ตัวแปร จะใช้ค่า F-test และระหว่าง 2 ตัวแปร จะใช้ค่า t-test

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในรูปของตาราง การบรรยายผล พร้อมทั้งการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบรายละเอียดต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคำร้อยละ
2. ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ
 - (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
 - (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษาดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรียงตามลำดับวัตถุประสงค์ และดำเนินการวิเคราะห์โดยจำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้
 - 2.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและ/หรือผู้ทำหน้าที่หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง
 - 2.2 ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
 - 2.3 ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

3. กำรวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนองแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) นำเสนอในรูปของตารางโดยใช้ค่าความถี่

อนึ่ง ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผล จากค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 แสดงว่ามีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 แสดงว่ามีระดับการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 แสดงว่ามีระดับการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 แสดงว่ามีระดับการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 แสดงว่ามีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

และพิจารณาความมีนัยสำคัญของความแตกต่างที่ระดับ :05 (Best, 1981)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของพุทธมแบบสอบถาม

ตารางที่ 4
แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน และมีความสมบูรณ์

วิทยาลัย เกษตรกรรม	ผู้บริหาร N = 55		ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 107		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 156		รวม N = 318	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นครราชสีมา	4	80.00	9	81.81	14	93.33	27	87.09
บุรีรัมย์	5	100.00	11	100.00	9	56.25	25	78.12
ศรีสะเกษ	5	100.00	10	100.00	18	90.00	33	94.28
อุบลราชธานี	5	100.00	7	100.00	12	100.00	24	100.00
ชัยภูมิ	5	100.00	8	100.00	15	100.00	28	100.00
ร้อยเอ็ด	5	100.00	11	100.00	11	91.66	27	96.42
มหาสารคาม	5	100.00	8	100.00	11	100.00	24	100.00
ขอนแก่น	5	100.00	9	100.00	11	100.00	25	100.00
ชัยภูมิ	4	80.00	14	100.00	16	88.88	34	97.14
อุดรธานี	1	20.00	10	100.00	23	100.00	34	89.47
นครพนม	5	100.00	8	88.88	15	93.75	28	93.33
รวม	49	89.09	105	98.13	155	99.35	309	97.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาไม่มีความสมบูรณ์บ้างฉบับ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษามี 3 สถานศึกษาที่ได้คืนมาไม่สมบูรณ์บ้างฉบับ ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา ส่งกลับจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ ส่งกลับจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และวิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี ส่งกลับจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนสถานศึกษาอื่นมีความสมบูรณ์ทั้งหมด

ส่วนทางด้านครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน สถานศึกษาที่ส่งคืนมาและข้อมูลไม่สมบูรณ์ มี 2 สถานศึกษา คือวิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม ส่งกลับจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 และวิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา ส่งกลับจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.81 ส่วนสถานศึกษาอื่น ๆ แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกแห่งคิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนในคณะวิชาชั้นสถานศึกษาที่กรอกแบบสอบถามสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีจำนวน 5 สถานศึกษา คือวิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น และวิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี รองลงมา ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม ร้อยละ 93.75 วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา ร้อยละ 93.33 วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด ร้อยละ 91.66 วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ร้อยละ 90.00 วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ ร้อยละ 88.88 และวิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 56.25 สรุปได้ว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืน และสมบูรณ์ในส่วนของผู้บริหาร จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 89.09 คณะวิชาพื้นฐานจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 98.13 และคณะวิชาชีพ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 99.35 รวมได้รับแบบสอบถามคืนและสมบูรณ์จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 97.16

ตารางที่ 5

แสดงค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านสถานภาพ

ข้อที่	สถานภาพ	จำนวน N = 309	ร้อยละ
1	เพศ ชาย	191	61.81
	หญิง	118	38.19
2	อายุ น้อยกว่า 35 ปี	99	32.03
	35 ปี ขึ้นไป	210	67.97
3	วุฒิการศึกษาสูงสุด		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.62
	ปริญญาตรี	240	77.67
	สูงกว่าปริญญาตรี อื่น ๆ	64 -	20.71
4	ประสบการณ์การบริหารการครู		
	น้อยกว่า 10 ปี 10 ปี ขึ้นไป	72 237	23.31 76.69
5	ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน		
	ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน	105	33.99
	ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ	155	50.16
	ผู้บริหาร	49	15.85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดทั้งสี่นี้ อีกหนึ่งหัวข้อให้ชัดเจนไปว่า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	สถานภาพ	จำนวน N = 309	ร้อยละ
6	การปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 5 น้อยกว่า 5 ปี 5 ปี ขึ้นไป	49 260	15.86 84.14
7	ภาระงานสอนปัจจุบัน มีการเรียนสอนน้อยกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ มีการเรียนสอนมากกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ ไม่มีการเรียนสอน	43 224 42	13.92 72.49 13.59

จากตารางที่ 5 เป็นตารางแสดง ค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านสถานภาพ พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากที่สุดคือ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 61.81 และเป็นเพศหญิง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 38.19 ทางด้านอายุผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุด คือผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป คือ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 57.97 ผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.03 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 77.67 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.71 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.62 ประสบการณ์ในการรับราชการครูมากกว่า 10 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 76.69 น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 23.31 ตำแหน่ง หน้าที่ปัจจุบัน ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่มีมากที่สุดคือ ครู-อาจารย์ คณะวิชาอื่น

จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 50.16 ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 และผู้บริหาร จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.85

การปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบันตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไปมีมากที่สุดคือจำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 84.14 และน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.86 ในด้านการะงานสอนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นผู้ที่สอนมากกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ คือ จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมาคือสอนน้อยกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.92 และที่ไม่มีภาระงานสอนเลย ซึ่งเป็นผู้บริหารทั้งสิ้น คือ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.59

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ที่ 1

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาอื่นเกี่ยวกับ สภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

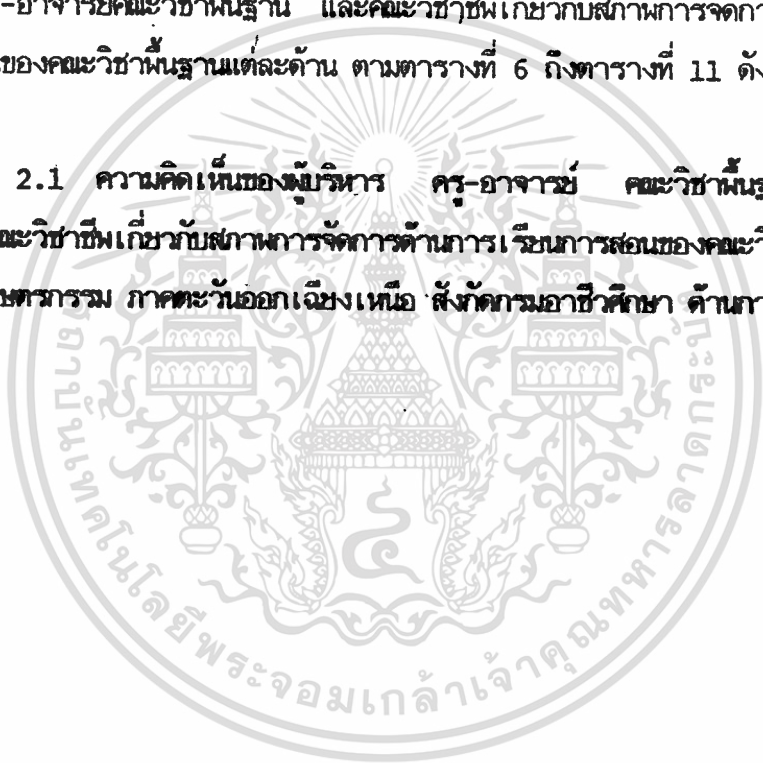
การนำเสนอจะเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ตามรูปแบบหรือกระบวนการบริหารของ สมาคมผู้บริหารโรงเรียนแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administration, AASA) ซึ่งมี 5 ด้าน คือ

1. การวางแผน
2. การแบ่งสรร
3. การเข้าใจ
4. การประสานงาน
5. การประเมินผล

และสรุปความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานแต่ละด้าน ตามตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 11 ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านการวางแผน

ตารางที่ 6
แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาชีพพื้นฐานในด้านกรวางแผน

ข้อที่	การปฏิบัติด้านกรวางแผน	ผู้บริหาร N = 40		ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพพื้นฐาน N = 105		ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		รวม N = 309			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	อันดับ ที่
1	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอนประจำปีและ / หรือ ประจําภาคเรียน	3.79	0.84	3.25	1.12	3.21	1.11	3.32	1.09	ปาน กลาง	6
2	การจัดทำแผนการสอนได้พิจารณาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมามีประกอบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ในการทบทวนปัญหา	3.61	0.88	3.11	1.02	3.14	0.98	3.21	0.99	ปาน กลาง	8
3	การจัดทำแผนอัตรากำลังด้านบุคลากรให้บริการไปความสำคัญแก่ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น	4.16	0.68	2.94	1.06	3.49	0.88	3.41	1.00	ปาน กลาง	3
4	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณประจำปี	4.02	0.80	2.95	1.10	3.25	1.07	3.27	1.10	ปาน กลาง	7
5	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อทางการสอน	4.06	0.74	3.44	0.99	3.52	1.00	3.58	0.98	มาก	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	การปฏิบัติกิจกรรมแกน	ผู้บริหาร N = 49			ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 105			ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 155			รวม N = 309		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	S.D.	\bar{X}	อันดับ
6	ผู้บริหารให้ความสำคัญ ในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียน การสอนระหว่างคณะวิทยาศาสตร์กับ คณะวิทยาศาสตร์ด้วยกัน	4.14	0.70	3.01	1.00	3.45	0.99	3.41	1.04	ปาน กลาง		3	
7	ในท้องถิ่นได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ และ เหมาะสม	3.09	0.87	2.95	0.83	2.90	0.89	3.07	0.90	ปาน กลาง		9	
8	ครู-อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอน รายวิชาเป็นรายอัตรากำลังก่อน การสอนทุกรายวิชา	3.42	1.08	2.90	1.06	2.94	0.97	3.01	1.03	ปาน กลาง		10	
9	ผู้บริหารสนับสนุนให้ ครู-อาจารย์ มติดีสืบ การสอน เพื่อประกอบการเรียน การสอน ทุกรายวิชาอย่างจริงจัง และต่อเนื่องทั้ง คำมบประมาณ และการบริหารกำกับ คณะวิทยาศาสตร์	4.10	0.71	3.01	0.92	3.26	1.02	3.31	1.00	ปาน กลาง		6	
10	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวชเรียนของ คณะวิทยาศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์อื่น	4.34	0.69	3.35	0.97	3.01	0.94	3.64	0.96	มาก		1	
	รวมเฉลี่ย	3.93	0.60	3.09	0.71	3.28	0.67	3.32	0.72	ปาน กลาง			

จากตารางที่ 6 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการวางแผน

กลุ่มของผู้บริหาร จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนซึ่งสอบถามในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ จำนวน 10 รายการ ผู้บริหารได้ให้ความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 รายการ ระดับที่ปฏิบัติปานกลาง จำนวน 1 รายการ ระดับที่ปฏิบัติมาก จำนวน 9 รายการ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.34 การจัดทำแผนอัตรากำลัง ด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.16 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนระหว่างคณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาชีพเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย 4.14 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ผลิตสื่อการสอน เพื่อประกอบการเรียนการสอนทุกรายวิชา อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งด้านงบประมาณและการบริหารเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น ค่าเฉลี่ย 4.10 ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 4.06 ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณประจำปี ค่าเฉลี่ย 4.02 ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอนประจำปีและ/หรือ ประจำปีภาคเรียน ค่าเฉลี่ย 3.79 ในห้องเรียนได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 3.69 และการจัดทำแผนการสอนได้พิจารณาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ประกอบด้วยทุกครั้งที่ใช้ในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ย 3.61 ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหาร ว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ครู-อาจารย์ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลยลักษณะอักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.42

ส่วนความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ในด้านการวางแผนว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมดคือจำนวน 10 รายการ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.44 ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะ

วิชาชีพอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.35 ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอน ประจำปี และ/หรือ ประจำปีภาคเรียน ค่าเฉลี่ย 3.25 การจัดทำแผนการสอน ได้พิจารณาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาประกอบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา ค่าเฉลี่ย 3.11 ในรายการ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนระหว่างคณะวิชาพื้นฐาน กับคณะวิชาชีพเท่ากัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับรายการ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ ผลิตสื่อการสอนเพื่อประกอบการเรียนการสอนทุกรายวิชาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งด้านงบประมาณและการบริหารเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น คือ 3.01 นอกจากนี้ในรายการ ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณ ประจำปี ซึ่งมีความเห็นในระดับเดียวกับรายการ ในห้องเรียนได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม คือ มีค่าเฉลี่ย 2.95 เท่ากัน การจัดทำแผนอัตรากำลังด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น ค่าเฉลี่ย 2.94 และครู-อาจารย์ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชา เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา มีค่าเฉลี่ย 2.90 ตามลำดับ

ทางด้านครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการวางแผนสอดคล้องกับกลุ่มผู้บริหารว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น ค่าเฉลี่ย 3.61 และครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่นจำนวน 8 รายการว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

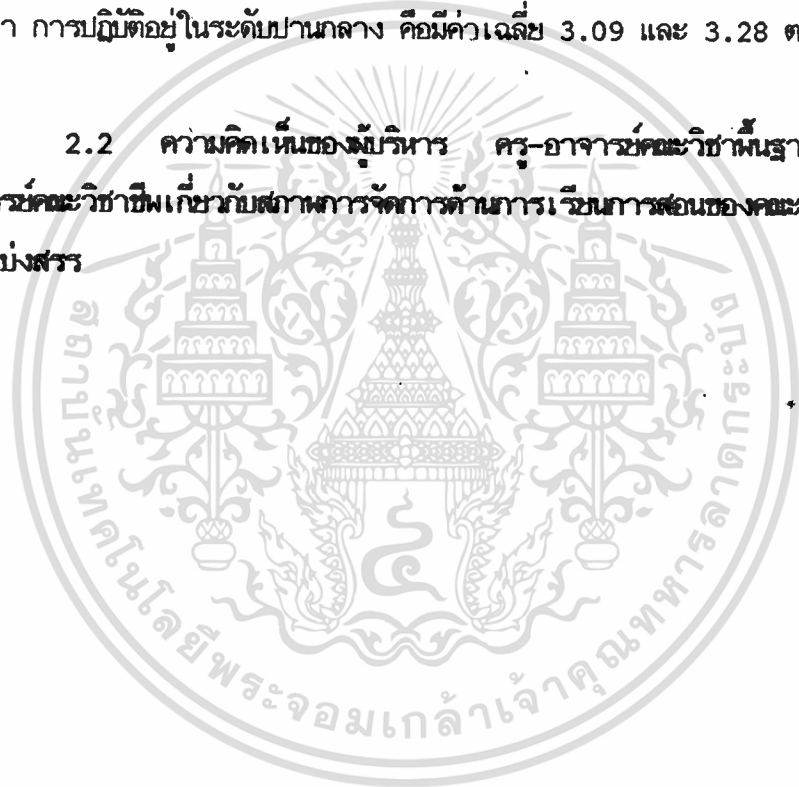
ส่วนความคิดเห็นรวมของแต่ละกลุ่ม ในด้านการวางแผนโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 3.93 ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นรวมเฉลี่ยสอดคล้องกับกลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.28 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 รายการ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.64 และครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย

3.58 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.32

ข้อสังเกต จากการสอบถามความคิดเห็น ของกลุ่มผู้บริหารจะเห็นว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับมากเกือบทุกรายการ และมีจำนวน 1 รายการที่เห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางคือ ครู-อาจารย์ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา ค่าเฉลี่ย 3.42 และรวมเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ค่าเฉลี่ย 3.95 ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นเฉลี่ยสอดคล้องกันว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.28 ตามลำดับ

2.2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานด้านการแบ่งสรร

ตารางที่ 7
แสดงความความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการแบ่งสรร

ข้อ ที่	การปฏิบัติทางการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		รวม N = 309			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	อันดับ ที่
1	ผู้บริหารได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ตาม สายการบังคับบัญชาเป็นสายลัดวงจร อีกช่องทางชัดเจน และให้หัวหน้าคณะ วิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ หัวหน้าคณะวิชามีส่วนร่วมในการ พิจารณาการมอบหมายภาระงาน พิเศษนอกเหนือจากภาระงานสอน ให้ครู-อาจารย์	4.38	0.57	3.48	0.88	3.58	0.95	3.67	0.93	มาก	2
2	ภาระงานพิเศษที่ผู้บริหารมอบหมายให้ ครู-อาจารย์ พิจารณาจากจำนวนภาระ งานประจำที่ไม่อยู่เกิน อย่างเหมาะสม ทุกคน	3.91	0.76	2.99	0.99	3.20	0.98	3.24	1.00	ปาน กลาง	5
3	การจัดครู-อาจารย์เข้าสอนในรายวิชา ได้	3.71	0.73	2.95	0.91	2.90	0.90	3.05	0.95	ปาน กลาง	6
4	จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณภาพของผู้สอน	4.20	0.07	3.77	0.78	3.65	0.88	3.78	0.84	มาก	1

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติกิจกรรมแต่ละตัว	ผู้บริการ N = 48		ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 105		ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 155		รวม N = 309	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5	ครู-อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา	3.30	1.00	2.70	0.90	3.00	0.95	2.95	0.96
6	กำลังคนเพียงพอต่อการเรียนการสอน ผู้บริหารที่จรรยาบรรณดีมีจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละคณะวิชาตามสัดส่วน	3.79	0.84	3.07	0.97	3.22	0.95	3.26	0.97
7	ผู้บริหารที่สรรหามาเหมาะสม เพื่อการเรียนการสอน ให้อาจารย์ได้รับความพึงพอใจ	3.65	0.90	2.81	0.31	3.02	0.98	3.05	0.98
8	ต้องการของคณะวิทยาศาสตร์ ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดหา และสำรวจรับพัสดุที่เป็นอุปกรณ์การเรียน ในคณะวิชาและแผนกวิชาที่รับผิดชอบ	4.00	0.80	3.39	0.90	3.38	0.98	3.49	0.95
9	ครู-อาจารย์ ผู้สอนได้รับการสอนตรงตามเวลาที่สอน	3.53	0.79	2.81	0.89	2.70	0.96	2.87	0.95
10	ครู-อาจารย์ ผู้สอนได้รับการสอนที่มีคุณภาพและตรงตามเวลาที่สอน	3.63	0.78	2.88	0.89	2.82	0.92	2.97	0.93
	รวมเฉลี่ย	3.82	0.59	3.08	0.64	3.15	0.65	3.23	0.68

จากตารางที่ 7 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และ ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการแบ่งสรร

กลุ่มของผู้บริหารจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการแบ่งสรร ซึ่งเป็นการสอบถามในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ จำนวน 10 รายการ ผู้บริหารได้ให้ความคิดเห็นว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับการแบ่งสรร อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนเพียงพอทุกแผนกวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.30 ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่นจำนวน 9 รายการ มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ที่ระดับมาก ทั้งหมด

ส่วนความคิดเห็นของครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ในด้านการแบ่งสรร ได้ให้ความเห็นว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 รายการ ได้แก่ การจัดครู-อาจารย์ เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ ความสามารถและคุณวุฒิของผู้สอน คือ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่น จำนวน 9 รายการ มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ที่ระดับปานกลาง ทั้งหมด

ทางด้านความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในด้านการแบ่งสรร ซึ่งครู-อาจารย์ได้ให้ความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากจำนวน 2 รายการ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มบริหารด้วย ทั้ง 2 รายการ ได้แก่ การจัดครู-อาจารย์เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถและคุณวุฒิของผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 3.65 และผู้บริหาร ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชาเป็นสายลักษณะอักษรอย่างชัดเจนและให้หัวหน้าคณะวิชา ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 3.58 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่น จำนวน 8 รายการ มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นรวมเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 แต่ต่างจากกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ซึ่งเห็นสอดคล้องกับกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.08 และ 3.15 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 รายการ ได้แก่ การจัดครู-อาจารย์เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอนตามความรู้

ความสามารถและคุณภาพของผู้สอน ค่าเฉลี่ย 3.78 และผู้บริหารได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน และให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 3.67 ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่นเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งหมด ค่าเฉลี่ยรวมก็อยู่ในระดับปานกลางด้วย คือมีค่าเฉลี่ย 3.23

ข้อสังเกต จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับการแบ่งสรรมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ มีค่ารวมเฉลี่ย 3.82 ส่วน ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นสอดคล้องกันกับ ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง คือมีค่ารวมเฉลี่ย 3.08 และ 3.15 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับ ครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม

2.3 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานด้านการเร้าใจ

ตารางที่ 8

แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านที่เราใจ

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานที่เราใจ	ผู้บริหาร N = 49		ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		รวม N = 309			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	อันดับ ที่
1	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหารในการวางแผนหรือพิจารณา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ ครู-อาจารย์ พัฒนาตนเอง เช่น การเข้าฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือการไปศึกษาต่อ	3.95	0.73	2.89	1.00	2.70	0.97	3.00	1.03	ปาน กลาง	6
2	ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาให้ครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุม สัมมนาหรือการไปศึกษาต่อเท่าเทียมกันระหว่างคณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพอื่น	4.24	0.59	3.23	1.02	3.20	1.03	3.41	1.03	ปาน กลาง	1
3	ในการพิจารณาเลือกครู-อาจารย์เข้าฝึกอบรม ประชุม สัมมนาหรือศึกษาต่อ	4.04	0.70	3.27	0.96	3.03	0.99	3.27	1.01	ปาน กลาง	4
4	ผู้บริหารได้ระดับไปครู-อาจารย์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสิ่งจูงใจเหมาะสมและยุติธรรม	3.89	0.74	2.98	0.95	2.82	0.91	3.04	0.97	ปาน กลาง	5

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการวิจัย	ผู้บริจา		สุ - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		สุ - อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		รวม N = 309	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5	ผู้บริจาได้รับความสะดวกสบายหรือไม่สะดวกทั้งหมดตามเกณฑ์ครู-อาจารย์ที่ทำงาน	3.07	0.85	2.73	1.01	2.68	0.99	2.85	1.04
6	สำเร็จอย่างสม่ำเสมอทุกคน	3.38	0.97	2.49	0.96	2.46	1.04	2.62	1.05
7	ผู้บริจาไปเยี่ยมเยือนครู-อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ	3.95	0.84	2.68	1.21	2.78	1.15	2.93	1.21
8	หัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกวิชามีส่วนร่วมในการพิจารณาความคิดเห็น	4.26	0.67	2.78	1.13	3.39	0.94	3.32	1.09
9	ขอปรึกษาหารือกับผู้บริหาร	4.20	0.79	3.25	0.86	3.23	1.01	3.39	0.99
10	ผู้บริจาให้ความสำคัญในการพิจารณาความคิดเห็นของประจำปี กรณีพิเศษ 2	3.51	1.06	2.40	1.03	2.46	1.08	2.63	1.13
	ระดับปริญญา	3.91	0.60	2.88	0.77	2.89	0.74	3.05	0.82
	รวมเฉลี่ย								

จากตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพในด้านการเร้าใจ

กลุ่มของผู้บริหาร จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการเร้าใจ ซึ่งเป็นการสอบถามในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ จำนวน 10 รายการ ผู้บริหารได้ให้ความคิดเห็นว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการเร้าใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียน ครู-อาจารย์ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.38 ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่น จำนวน 8 รายการ มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

กลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านการเร้าใจ สอดคล้องกันว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 2.49 และ 2.46 และผู้บริหารลงโทษ ครู-อาจารย์ ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอและขุติธรรม มีค่าเฉลี่ย 2.46 เท่ากันทั้ง 2 กลุ่มตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่น จำนวน 8 รายการ ทั้งคณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

ส่วนความคิดเห็นรวมเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นรวมเฉลี่ยสอดคล้องกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับการเร้าใจมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.89 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเร้าใจว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลางทุกรายการ นอกจากนั้นค่ารวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม ก็มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันคือมีค่าเฉลี่ย 3.05

ข้อสังเกต จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับการเร้าใจมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีค่ารวมเฉลี่ย 3.91 ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ว่ามีระดับการปฏิบัติปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.89 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม

2.4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และ
ครู-อาจารย์คณะวิชาที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน
ด้านการประสานงาน

ตารางที่ ๑

แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการประสานงาน

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		รวม N = 309		อันดับ ที่
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ผู้บริหารได้จัดระบบการประสานงานกับ ครู-อาจารย์ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	0.84	2.90	0.77	2.89	0.77	3.02	0.91	6
2	การสื่อสารกันระหว่าง ครู-อาจารย์ภายใน ผู้บริหารได้จัดระบบ ไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.69	0.79	3.04	0.87	2.97	0.85	3.11	0.89	4
3	การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหาร ได้ติดต่อสอบถาม เพื่อฟังความคิดเห็น ก่อนทุกครั้ง	3.42	0.76	2.82	1.02	2.03	0.99	2.82	1.01	7
4	เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถปฏิบัติตาม ได้และทราบในเวลากะทันหัน หัวหน้า คณะวิชาหรือหัวหน้าแผนกวิชาสามารถ ประสานงานจัดครูเข้าสอนแทนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	3.40	0.80	2.64	1.05	2.59	1.07	2.74	1.07	8
5	เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถปฏิบัติตาม สอนได้ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขปัญหา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	0.89	2.51	0.95	2.65	1.01	2.72	1.02	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปว่ากรณใ้ใจางนี้จะมี ๑
ทั้งหาว่าเป็นข้อใดบ้างไปข้อหา ๒
จะต้องอ้างอิงอิงอ้างของเอกสารทุกครั้ง ๓
๔
๕

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านประสาธนา	ผู้บริหาร N = 49		ครู - อาจารย์ คณะวิชาที่ 1 N = 105		ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 155		รวม N = 309			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	อันดับ ที่
6	ครู-อาจารย์สามารถประสานงานได้ด้วยตนเองในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์	3.03	0.85	3.05	0.94	2.96	1.02	3.10	1.00	ปานกลาง	5
7	งบประมาณที่สอนตามความต้องการในรายวิชาที่สอนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.63	0.95	2.30	0.82	2.51	1.02	2.72	1.02	ปานกลาง	9
8	เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การสอนมาให้ครู-อาจารย์ทำการสอนได้ทันเวลา ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.83	0.77	2.99	0.83	2.99	0.99	3.12	0.96	ปานกลาง	3
9	การเบิกจ่ายอุปกรณ์ประกอบการสอนครู-อาจารย์สามารถดำเนินการตามระบบที่ฝ่ายบริหารวางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.04	0.86	3.07	0.97	3.13	1.03	3.25	1.04	ปานกลาง	2
10	การประสานงานเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมห้องจ่าย เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การสอนกรณีเร่งด่วนผู้บริหารได้จัดระบบไปและสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.02	0.75	3.13	0.87	3.27	0.95	3.34	0.94	ปานกลาง	1
	รวมเฉลี่ย	3.68	0.66	2.88	0.71	2.86	0.76	2.99	0.78	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพในด้านการประสานงาน

กลุ่มของผู้บริหาร จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการประสานงาน ซึ่งเป็นการสอบถามในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ จำนวน 10 รายการ กลุ่มผู้บริหารได้ให้ความคิดเห็นว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับการประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 รายการ ได้แก่ การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อสอบถามเพื่อนำความคิดเห็นก่อนทุกราย และเมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้ ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากันทั้ง 2 รายการ และเมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้และทราบในเวลากระชั้นชิด หัวหน้าคณะวิชาหรือหัวหน้าแผนกวิชา สามารถประสานงาน จัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 3.40 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่น จำนวน 7 รายการ เห็นว่ามีระดับการปฏิบัติมากทั้งหมด

ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 10 รายการว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลางทั้งหมด

ส่วนความคิดเห็นรวมเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มปรากฏว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 3.68 กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่ารวมเฉลี่ย 2.88 และ 2.86 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานงานว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลางทุกรายการ นอกจากนั้น ค่ารวมเฉลี่ย 3 กลุ่ม ก็มีความคิดเห็นว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.99

ข้อสังเกต จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับการประสานงาน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ย 3.68 ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพ ต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.86 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม และสอดคล้องกันกับด้านการวางแผนด้านการแบ่งสรรและด้านการเร้าใจ

2.5 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-
 อาจารย์คณะวิชาชีพ เกี่ยวกับสภาพการจัดดำเนินการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน
 ด้านการประเมินผล

ตารางที่ 10
แสดงความความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณาจารย์ และครู-อาจารย์คณาจารย์ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการประเมินผล

การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		ครู - อาจารย์ คณาจารย์ N = 105		ครู - อาจารย์ คณาจารย์ N = 155		รวม N = 309			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ: การปฏิบัติ	อันดับ ที่
1 ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการประเมินผล การดำเนินการของผู้บริหารทุกปี	2.98	1.23	2.04	1.04	2.05	1.08	2.20	1.14	น้อย	9
2 ผู้บริหารให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมจัดทำ เครื่องมือประเมินผลการดำเนินงานของ ผู้บริหารทุกฝ่ายทุกปี	2.81	1.23	1.92	0.96	2.01	1.01	2.11	1.07	น้อย	10
3 ผู้บริหารทำเอกสารจากกรประเมินผล การดำเนินงานมาใช้ในกรวางแผนเพื่อ ปรับปรุงงานทุกครั้ง	3.14	1.04	2.21	1.10	2.14	1.03	2.32	1.11	น้อย	8
4 ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผลการ ดำเนินงานของครู-อาจารย์ทุก ๆ ตำบล เป็นระยะและเป็นต้นฉบับอีกชักร เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความ ดีความชอบประจำปี	3.20	1.09	2.25	1.11	2.26	1.02	2.42	1.12	น้อย	7
5 ครู-อาจารย์ต้องการให้นักเรียนและ/หรือ ผู้ร่วมงานประเมินผลการสอน และการ ปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อ นำ ข้อมูลมาประกอบการพัฒนาตนเอง	3.34	0.92	5.15	1.04	2.98	0.99	3.10	1.00	ปาน กลาง	2

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานตามประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 105		ครู - อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ N = 155		รวม N = 309				
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติงาน	อันดับ ที่	
6	ครู-อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการ จัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้งที่	3.32	0.87	3.37	0.98	3.07	1.05	3.21	1.01	ปาน กลาง	1	
7	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการบริหาร การใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการสอนทุกปี	3.44	0.98	2.54	0.93	2.80	0.97	2.71	1.01	ปาน กลาง	3	
8	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การบริหารด้านการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์ การสอนทุกปีและนำข้อมูลมาเป็นที่ฐาน ในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.44	0.91	2.53	0.95	2.56	1.00	2.69	1.03	ปาน กลาง	4	
9	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การปฏิบัติงานด้านการผลิตสื่อการสอน รายวิชาของครู-อาจารย์ทุกปี และนำข้อ บกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	0.97	2.42	0.99	2.49	0.99	2.61	1.05	ปาน กลาง	6	
10	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและสิ่ง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการ ปฏิบัติงานในห้องครู-อาจารย์ทุกปี	3.42	1.04	2.44	0.94	2.52	1.00	2.64	1.04	ปาน กลาง	5	
	รวมเฉลี่ย	3.26	0.84	2.49	0.78	2.47	0.75	2.60	0.82	ปาน กลาง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 10 แสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชั้นที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชา พื้นฐานในด้านการประเมินผล

กลุ่มของผู้บริหาร จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการ ประเมินผลซึ่งเป็นการสอบถามในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ จำนวน 10 รายการ กลุ่ม ผู้บริหารได้ให้ความคิดเห็นว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมดทุกรายการ

ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชั้น มีความ คิดเห็นสอดคล้องกันว่า ด้านการประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการทำงานด้านการผลิตสื่อการสอนรายวิชา ของครู-อาจารย์ทุกปีและนำข้อบกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.42 และ 2.49 ตามลำดับ ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของครู-อาจารย์ทุก ๆ ด้านเป็นระยะและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความดีความชอบ ประจําปี มีค่าเฉลี่ย 2.25 และ 2.26 ตามลำดับ ผู้บริหารนำเอาผลจากการประเมินผล การดำเนินงานมาใช้ในการวางแผนเพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.21 และ 2.14 ตามลำดับ ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกปี มีค่า เฉลี่ย 2.04 และ 2.05 ตามลำดับ และผู้บริหารให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือ ประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกฝ่ายทุกปีมีค่าเฉลี่ย 1.92 และ 2.01 ตามลำดับ นอกจากนี้ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ยังให้ความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยอีก จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการใช้อุปกรณ์หรือสื่อการ สอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ทุกปี มีค่าเฉลี่ย 2.44 ส่วนในรายการอื่น ๆ ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นสอดคล้องกับ ครู-อาจารย์คณะวิชาชั้น ว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

ส่วนความคิดเห็นรวมของแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการประเมินผลว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.26 และกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชั้นว่ามีการ ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ มีค่าเฉลี่ย 2.49 และ 2.47 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล ว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของครู-อาจารย์ทุก ๆ ด้านเป็นระยะและเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี มีค่าเฉลี่ย 2.42 ผู้บริหารนำเอาผลจากการประเมินผล การดำเนินงานมาใช้ในการวางแผนเพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.32 ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.20 และผู้บริหารให้ ครู- อาจารย์ มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกฝ่ายทุกปี มีค่าเฉลี่ย 2.11 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นในรายการอื่นรวมทั้งค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม ก็มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางคือมีค่าเฉลี่ยรวม 2.60

ข้อสังเกต จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลางทุกรายการ ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.49 และ 2.47 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเร้าใจ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล

2.6 สรุปความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสถานการณ์การจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน

ตารางที่ 11

สรุป ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ
ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน

ข้อ ที่	การปฏิบัติ	ผู้บริหาร N = 49		ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		รวม N = 309		ระดับ การ ปฏิบัติ	อันดับ ที่
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการ วางแผน	3.93	0.56	3.09	0.71	3.28	0.67	3.32	0.72	ปาน กลาง	1*
2	ด้านการ แบ่งสรร	3.82	0.58	3.08	0.64	3.15	0.65	3.23	0.68	ปาน กลาง	2
3	ด้านการ เข้าใจ	3.91	0.60	2.88	0.77	2.89	0.74	3.05	0.82	ปาน กลาง	3
4	ด้านการ ประสานงาน	3.68	0.66	2.88	0.71	2.86	0.76	2.99	0.78	ปาน กลาง	4
5	ด้านการ ประเมินผล	3.26	0.84	2.49	0.78	2.47	0.75	2.60	0.82	ปาน กลาง	5
	รวมเฉลี่ย	3.72	0.58	2.88	0.64	2.93	0.62	3.04	0.69	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 รายการ คือด้านการวางแผน ค่าเฉลี่ย 3.93 ด้านการเข้าใจ ค่าเฉลี่ย 3.91 ด้านการแบ่งสรรค่าเฉลี่ย 3.82 และด้านการประสานงาน ค่าเฉลี่ย 3.68 ตามลำดับ จะมีเพียง 1 รายการ ที่มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.26 ได้แก่ ด้านการประเมินผล และค่ารวมเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72

ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 2.49 และ 2.47 ตามลำดับ ส่วนรายการอื่นมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมดจำนวน 4 รายการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.28 ตามลำดับ ด้านการแบ่งสรร ค่าเฉลี่ย 3.08 และ 3.15 ตามลำดับ ด้านการเข้าใจ ค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.89 ตามลำดับ และด้านการประสานงาน ค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.86 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยรวม เห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน คือมีค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.93 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ทั้งคณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพ มีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ค่าเฉลี่ย 3.32 ด้านการแบ่งสรร ค่าเฉลี่ย 3.23 ด้านการเข้าใจ ค่าเฉลี่ย 3.05 ด้านการประสานงาน ค่าเฉลี่ย 2.99 และด้านการประเมินผล ค่าเฉลี่ย 2.60 ตามลำดับ นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยรวมก็มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกันคือมีค่าเฉลี่ย 3.04

ข้อสังเกต จะเห็นว่ากลุ่มผู้บริหารมองว่าได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นความคิดที่สวนทางกันกับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับคนส่วนน้อยคือกลุ่มผู้บริหาร

2.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชา
พื้นฐาน และคณะวิชาชีพ เกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชา
พื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัยเกี่ยวกับการ
เปรียบเทียบ ความคิดเห็นเป็น 2 กรณี คือ

2.7.1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัยเกี่ยวกับการ
เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t - test ได้แก่

2.7.1.1 กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่ม ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน

2.7.1.2 กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่ม ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ และ

2.7.1.3 กลุ่มครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะ

วิชาชีพ

2.7.1.4 สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของแต่ละกลุ่ม

2.7.2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัยเกี่ยวกับการ
เปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ F - test และภาพรวมในการ
เปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู - อาจารย์
คณะวิชาชีพ

2.7.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยทั้ง 2 กรณีจะนำ
เสนอในรูปของตาราง การบรรยายในขอบเขตของกระบวนการบริหาร 5 ด้าน ได้แก่

2.7.3.1 ด้านการวางแผน

2.7.3.2 ด้านการแบ่งสรร

2.7.3.3 ด้านการเข้าใจ

2.7.3.4 ด้านการประสานงาน

2.7.3.5 ด้านการประเมินผล

2.7.3.6 สรุปเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้

ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการ

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการณ์การจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามลำดับดังนี้

2.7.1.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการณ์การจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการวางแผน

ตารางที่ 12

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานในด้านการวางแผน

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนการสอนประจำปี และ/หรือประจำภาคเรียน	3.79	0.84	3.25	1.12	2.98**
2.	การจัดทำแผนการสอน ได้พิจารณาปัญหา ในการจัดการเรียนการสอน ที่ผ่านมามาประกอบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา	3.61	0.88	3.11	1.02	2.93**

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3.	การจัดทำแผนอัตรากำลัง บุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน เท่ากับคณะวิชาอื่น	4.16	0.68	2.94	1.06	7.34**
4.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณประจำปี	4.02	0.80	2.95	1.10	6.06**
5.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ - อุปกรณ์ และสื่อการเรียน การสอน	4.06	0.74	3.44	0.99	3.85**
6.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ - อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนระหว่างคณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาอื่นเท่ากัน	4.14	0.70	3.01	1.06	6.72**
7.	ในห้องเรียน ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.69	0.87	2.95	0.83	5.06**

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8.	ครู - อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชา เป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนการสอนทุกรายวิชา	3.42	1.08	2.90	1.06	2.84**
9.	ผู้บริหาร สนับสนุน ให้ครู-อาจารย์ ผลิตสื่อการสอน เพื่อประกอบการเรียนการสอน ทุกรายวิชาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ทั้งด้านงบประมาณและการบริหาร เท่ากับคณะวิชาอื่น	4.10	0.71	3.01	0.92	7.28**
10.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐาน เท่ากับคณะวิชาอื่น	4.34	0.59	3.35	0.97	6.61**
	รวมเฉลี่ย	3.93	0.56	3.09	0.71	7.25**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ย ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.93 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 3.42 - 4.34 ระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในระดับ ปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชา เป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนการสอนทุกรายวิชา ค่าเฉลี่ย 3.42 สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.09 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.90 - 3.44

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน ระหว่าง ผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทุกรายการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานใน วิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการแบ่งสรร

ตารางที่ 13

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานในด้านการแบ่งสรร

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ผู้บริหาร ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ตามสาขาการบังคับบัญชา เป็นลขลักษณะอักษรอย่างชัดเจน และให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	0.57	3.48	0.88	6.50**
2.	หัวหน้าคณะวิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณาการมอบหมาย การระงานพิเศษ นอกเหนือจาก การระงานสอนให้ครู - อาจารย์	3.91	0.78	2.99	0.99	5.74**
3.	การระงานพิเศษที่ผู้บริหารมอบหมายให้ ครู - อาจารย์ พิจารณา จากจำนวนการระงานประจำ ที่มีอยู่แล้วอย่างเหมาะสมทุกคน	3.71	0.73	2.95	0.91	5.11**
4.	การจัดครู - อาจารย์ เข้าสอนในรายวิชา ได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณสมบัติของผู้สอน	4.20	0.67	3.77	0.78	3.32**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรก็อาจทั้งสี่ อีกทั้งหาบปีให้ดัดแปลงปัญหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		คณาวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ครู - อาจารย์ คณาวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา	3.30	1.00	2.70	0.90	3.70**
6.	การจัดสรรงบประมาณประจำปีเพื่อการเรียนการสอนผู้บริหารนิจรรณาจาก จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละคณาวิชาตามสัดส่วน	3.79	0.84	3.07	0.97	4.44**
7.	ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณ เพื่อการเรียนการสอนให้ได้รับ เท่ากับความต้องการของคณาวิชาที่ เสนอ	3.65	0.90	2.81	0.91	5.28**
8.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดซื้อ จัดหาและทรวจรับพัสดุที่เป็นอุปกรณ์การเรียน ในคณาวิชาและแผนกวิชา ที่รับผิดชอบ	4.06	0.80	3.39	0.90	4.44**
9.	ครู - อาจารย์ ผู้สอนได้รับอุปกรณ์การสอน ตรงตามเวลาที่ต้องการใช้สอน	3.53	0.79	2.81	0.89	4.75**

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.	ครู - อาจารย์ ผู้สอนได้รับยอมรับ การสอน ที่มีคุณภาพและตรงตาม จำนวนที่ต้องการ.	3.63	0.78	2.88	0.89	5.03**
	รวมเฉลี่ย	3.82	0.58	3.08	0.64	6.73**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการจัดการ
ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร มีค่าเฉลี่ย ในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.82 และมีค่าเฉลี่ย รายข้ออยู่ระหว่าง 3.30 - 4.38 ระดับความ
คิดเห็นรายข้อของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชา
พื้นฐานในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มี
จำนวนเพียงหกหกแผนวิชาค่าเฉลี่ย 3.30

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการ
ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.08 และมี
ค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.70 - 3.77 ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะ
วิชาพื้นฐานในระดับมาก มีจำนวน 1 รายการ คือ การจัดครู - อาจารย์เข้าสอนในราย
วิชาได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณภาพของผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 3.77

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการ
เรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐาน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ทุรราชการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.1.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับ ครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ใน
วิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการเข้าใจ

ตารางที่ 14

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความแตกต่าง ระหว่าง ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานในด้านการเร้าใจ

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเร้าใจ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหาร ในการวางแผน หรือพิจารณา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครู - อาจารย์ พัฒนาตนเอง เช่น การเข้าฝึกอบรมประชุมสัมมนาหรือ การไปศึกษาต่อ	3.95	0.73	2.89	1.00	6.60**
2.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการพิจารณา ให้ครู - อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือการไปศึกษาต่อเท่าเทียมกันระหว่าง คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพอื่น	4.24	0.59	3.23	1.02	6.39**
3.	ในการพิจารณาคัดเลือก ครู - อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่ยุติ เกี่ยวข้อง ขอมรับมาร่วมในการพิจารณาทุกครั้ง	4.04	0.76	3.27	0.95	5.95**

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเร้าใจ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	ผู้บริหารได้กระตุ้นให้ ครู-อาจารย์ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีสิ่ง จูงใจเหมาะสม และยุติธรรม	3.89	0.74	2.98	0.96	4.88**
5.	ผู้บริหาร ได้ประกาศยกย่องชมเชย หรือให้รางวัลที่เหมาะสมแก่ ครู - อาจารย์ ที่ทำงานสำเร็จ อย่าง สม่ำเสมอทุกคน	3.67	0.85	2.73	1.01	5.64**
6.	ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึง และ สม่ำเสมอ	3.38	0.97	2.49	0.95	5.95**
7.	หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนก วิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณา ความดีความชอบ ประจำปี ของ บุคลากรในสาย การบังคับบัญชา	3.95	0.84	2.68	1.21	6.64**
8.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญ ในการ พิจารณา ความดีความชอบประจำปี กรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาอื่น เท่ากัน	4.26	0.67	2.78	1.13	8.48**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเข้าใจ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9.	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ให้แก่ครู - อาจารย์ในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้า	4.20	0.79	3.25	0.86	6.49**
10.	ผู้บริหาร ลงโทษครู - อาจารย์ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอและยุติธรรม	3.51	1.06	2.46	1.03	5.77**
	รวมเฉลี่ย	3.91	0.60	2.88	0.77	8.26**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.91 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 3.38 - 4.26 ระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียน ครู - อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.38 สำหรับความคิดเห็นของครู -

อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.88 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.46 - 3.27 ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับน้อย มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู - อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 2.49 และผู้บริหารลงโทษ ครู - อาจารย์ ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอ และขุติธรรม ค่าเฉลี่ย 2.46 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ ระหว่าง ผู้บริหารกับครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.1.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 15

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารมัครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานในด้านการประสานงาน

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ผู้บริหาร ได้จัดระบบการประสานงานมัครู-อาจารย์ ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	0.84	2.90	0.77	5.86**
2.	การสื่อสาร ด้านข่าวสารต่าง ๆ ระหว่าง ครู-อาจารย์ ภายในผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.69	0.79	3.04	0.87	4.41**
3.	การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงาน ให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อ สอบถามเพื่อเพิ่มความคิดเห็นก่อนทุกครั้ง	3.42	0.76	2.82	1.02	3.65**
4.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ และทราบในเวลาระชั้นขีด หัวหน้าคณะวิชา หรือหัวหน้าแผนกวิชา สามารถประสานงาน จัดครูเข้าสอนแทนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.40	0.86	2.64	1.05	4.40**

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถปฏิบัติ การสอนได้ ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไข ไขปัญหาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	0.89	2.51	0.95	5.67**
6.	ครู-อาจารย์ สามารถประสานงาน ได้ ด้วยตนเองในการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ มาประกอบการสอน ตรงตามความต้องการ ในรายวิชา ที่สอนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.63	0.85	3.05	0.94	3.61**
7.	เมื่อเจ้าหน้าที่วัสดุไม่สามารถจัดหา อุปกรณ์การสอนมาให้ ครู-อาจารย์ ทำการสอนได้ทันเวลา ผู้บริหาร สามารถแก้ไขไขปัญหาได้ อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.63	0.95	2.60	0.82	6.87**
8.	การเบิกจ่ายอุปกรณ์มาประกอบการ สอนครู-อาจารย์ สามารถดำเนินการ ตามระบบ ที่ฝ่ายบริหาร วาง ไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.83	0.77	2.99	0.83	5.98**

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9.	การประสานงาน เกี่ยวกับการขืมเงินยืมตรงจ่าย เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การสอน อนุมัติแล้ว ผู้บริหารได้จัดระบบไว้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.04	0.86	3.07	0.97	5.91**
10.	การเบิกจ่ายเงิน เพื่อใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.02	0.75	3.13	0.87	6.11**
	รวมเฉลี่ย	3.68	0.66	2.88	0.71	6.65**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสถานการณ์จัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงานมีค่าเฉลี่ย ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.68 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 3.40 - 4.04 ระดับความ

คิดเห็นรายชื่อของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชา
พื้นฐาน ในระดับปานกลางมีจำนวน 3 รายการ ได้แก่ การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงาน
ให้ครู - อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อสอบถาม เพื่อฟังความคิดเห็น ก่อน
ทูลราช มีค่าเฉลี่ย 3.42 เมื่อครู - อาจารย์ ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ฝ่ายบริหาร
สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.42 และ เมื่อครู - อาจารย์
ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้และทราญในเวลากระชั้นชิด หัวหน้าคณะวิชา หรือ หัวหน้า
แผนกวิชา สามารถประสานงานจัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.40
ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ
ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
รวม 2.88 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.51 - 3.13

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการ
เรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงานระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐาน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่
ระดับ .01 ทูลราชการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.1.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับ ครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัย
เกษตรกรรม ด้านการประเมินผล

ตารางที่ 16

**แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารมัครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานในด้านการประเมินผล**

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการ ประเมินผล การดำเนินงานของผู้ บริหารทุกปี	2.97	1.23	2.04	1.04	4.87**
2.	ผู้บริหารให้ครู - อาจารย์ มีส่วน ร่วมจัดทำเครื่องมือประเมินผลการ ดำเนินงานของผู้บริหาร ทุกฝ่ายทุก ปี	2.81	1.23	1.92	0.96	4.87**
3.	ผู้บริหารนำเอาผลจากการประเมิน ผล การดำเนินงาน มาใช้ในการ วางแผน เพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง	3.14	1.04	2.20	1.10	4.97**
4.	ผู้บริหาร จัดให้มีการประเมินผล การดำเนินงานของครู - อาจารย์ ทุก ๆ ด้าน เป็นระยะและเป็นลาย ลักษณ์อักษร เพื่อนำมาประกอบการ พิจารณาความดีความชอบประจำปี	3.26	1.09	2.25	1.11	5.27**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ครู - อาจารย์ต้องการให้นักเรียนและ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง	3.34	0.92	3.15	1.04	1.11
6.	ครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงาน ของตนเองทุกครั้ง	3.32	0.87	3.37	0.98	-0.27
7.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการบริหาร การใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการสอนทุกปี	3.44	0.98	2.54	0.93	5.53**
8.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การบริหารด้านการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปีและนำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา อย่างมีประสิทธิภาพ	3.44	0.91	2.53	0.98	5.51**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		X	S.D.	X	S.D.	
9.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ผลการปฏิบัติงาน ด้านการผลิตสื่อ การสอนรายวิชาของ ครู-อาจารย์ ทุกปี และนำข้อมูลมาแก้ไข อย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	0.97	2.42	0.99	5.82**
10.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมิน ผล การใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ทุกปี	3.42	1.04	2.44	0.94	5.83**
	รวมเฉลี่ย	3.26	0.84	2.49	0.78	5.57**

* p < .05 ** P < .01

จากตารางที่ 16 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ
ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ในระดับ
ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.26 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.81 - 3.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ
 ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
 2.49 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 1.92 - 3.37 ระดับความคิดเห็นรายข้อของครู -
 อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน
 ในระดับปานกลาง มีจำนวน 4 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการ
 จัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย
 3.37 ครู - อาจารย์ ต้องการให้นักเรียน และ/หรือผู้ร่วมงาน ประเมินผลการสอน
 และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง
 ค่าเฉลี่ย 3.15 ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการบริหาร การใช้งบประมาณ
 เพื่อการจัดการเรียนการสอนทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.54 และผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือ
 ประเมินผลการบริหาร ด้านการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปี และนำข้อมูลมาเป็น
 พื้นฐานในการแก้ปัญหา อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 2.53 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการ
 เรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์
 คณะวิชาพื้นฐาน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ
 ที่ระดับ .01 จำนวน 8 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์มีส่วนร่วมในการประเมินผล การ
 ดำเนินงานของผู้บริหารทุกปี, ผู้บริหารให้ครู - อาจารย์มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือประเมิน
 ผล การดำเนินงานของผู้บริหารทุกฝ่าย ทุกปี, ผู้บริหารนำเอาผลการประเมินผล การ
 ดำเนินงานมาใช้ในการวางแผน เพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง, ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผล
 การดำเนินงานของครู - อาจารย์ ทุก ๆ ด้าน เป็นระยะ และเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อ
 นำมาประกอบการพิจารณา ความดีความชอบประจำปี, ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมิน
 ผล ด้านการบริหารการใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการสอนทุกปี, ผู้บริหารได้จัด
 ทำเครื่องมือประเมินผล การบริหาร ด้านการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปี และ
 นำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา อย่างมีประสิทธิภาพ, ผู้บริหารได้จัดทำ เครื่องมือ
 ประเมินผล การปฏิบัติงานด้านการผลิตสื่อการสอนรายวิชาของครู - อาจารย์ทุกปี และ
 นำข้อบกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารได้จัดทำ เครื่องมือประเมินผล
 การใช้อุปกรณ์ หรือสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของ
 ครู - อาจารย์ทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดังนี้ทั้งสิ้น อีกหนึ่งหัวข้อที่ขาดแคลนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นรายข้อ พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ครู-อาจารย์ ต้องการให้นักเรียนและ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง และครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.1.6 ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูอาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานซึ่งมีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานใน วิทยาลัยเกษตรกรรม

ตารางที่ 17

**สรุปเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญ
ของความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหาร กับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน**

ข้อ ที่	การปฏิบัติ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านการวางแผน	3.93	0.56	3.09	0.71	7.25**
2.	ด้านการแบ่งสรร	3.82	0.58	3.08	0.64	6.73**
3.	ด้านการเข้าใจ	3.91	0.60	2.88	0.77	3.26**
4.	ด้านการประสานงาน	3.68	0.66	2.88	0.71	6.65**
5.	ด้านการประเมินผล	3.26	0.84	2.49	0.78	5.57**
	รวมเฉลี่ย	3.72	0.58	2.88	0.64	7.73**

** $p < .01$

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเข้าใจ และด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93, 3.82, 3.91 และ 3.68 ตามลำดับ แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการประเมินผล ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.26 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรวม 5 ด้าน แล้วผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.72

สำหรับกลุ่ม ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านการเรียนการสอนขอคณะวิชาพื้นฐาน ในด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร

ด้านการเร้าใจ และด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.09, 3.08, 2.88, 2.88 และ 2.49 ตามลำดับ แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการประเมินผลในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.49 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรวม 5 ด้าน ของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน แล้วมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง เช่นกัน คือมีค่าเฉลี่ยรวม 2.88

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานระหว่าง ผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการวางแผน

ตารางที่ 18

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพในด้านการวางแผน

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการ จัดทำแผนการสอนประจำปี และ/ หรือประจำปีภาคเรียน	3.79	0.84	3.21	1.11	3.36**
2.	การจัดทำแผนการสอน ได้พิจารณา ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ ผ่านมาประกอบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ ในการแก้ปัญหา	3.61	0.88	3.14	0.98	2.94**
3.	การจัดทำแผนอัตรากำลัง ด้าน บุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพพื้นฐาน เท่ากับคณะวิชาชีพอื่น	4.16	0.68	3.49	0.88	4.83**
4.	ครู - อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัด ทำแผนการใช้งบประมาณประจำปี	4.02	0.80	3.25	1.07	4.58**
5.	ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการ วางแผนการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ- อุปกรณ์ และสื่อการเรียน การสอน	4.06	0.74	3.52	1.00	3.41**

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ผู้บริหาร n = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		X	S.D.	X	S.D.	
6.	ผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์และสื่อการเรียน การสอนระหว่าง คณะวิชาพื้นฐาน กับคณะวิชาชีพ เท่ากัน	4.14	0.70	3.45	0.99	4.51**
7.	ในห้องเรียน ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอและเหมาะสม	3.69	0.87	2.96	0.89	4.99**
8.	ครู - อาจารย์ ได้จัดทำแผนการ สอนรายวิชา เป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนการสอนทุกรายวิชา	3.42	1.08	2.94	0.97	2.93**
9.	ผู้บริหาร สนับสนุน ให้ครู-อาจารย์ ผลิตสื่อการสอน เพื่อประกอบการ เรียนการสอนทุกรายวิชาอย่างจริง จังและต่อเนื่อง ทั้งด้านงบประมาณ และการบริหาร เท่ากับคณะวิชาชีพ อื่น	4.10	0.71	3.26	1.02	5.35**

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น	4.34	0.59	3.61	0.94	5.09**
	รวมเฉลี่ย	3.93	0.56	3.28	0.67	6.08**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 18 พบว่า 'ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.93 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 3.42 - 4.34 ระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา ค่าเฉลี่ย 3.42 สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.28 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.94 - 3.61 ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในระดับมาก มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น มีค่า

เฉลี่ย 3.61 และครู - อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ - อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทหารายการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัย เกษตรกรรม ด้านการแบ่งสรร

ตารางที่ 19

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่าง ผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพในด้านการแบ่งสรร

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ผู้บริหาร ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชา เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน และให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	0.57	3.58	0.95	5.58**
2.	หัวหน้าคณะวิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณาการมอบหมาย การงานพิเศษ นอกเหนือจาก การงานสอนให้ครู-อาจารย์	3.91	0.78	3.20	0.98	4.61**
3.	การงานพิเศษที่ผู้บริหารมอบหมายให้ ครู-อาจารย์ พิจารณา จากจำนวนการงานประจำ ที่มีอยู่แล้ว อย่างเหมาะสมทุกคน	3.71	0.73	2.90	0.96	5.34**
4.	การจัดครู-อาจารย์ เข้าสอนในรายวิชา ได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณวุฒิของผู้สอน	4.20	0.67	3.65	0.88	4.00**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาอื่น N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียง ทุกแผนกวิชา	3.30	1.00	3.00	0.95	1.89**
6.	การจัดสรรงบประมาณประจำปีเพื่อการเรียนการสอนผู้บริหาร รมจารย์มาจาก จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละคณะวิชาตามสัดส่วน	3.79	0.84	3.22	0.95	3.76**
7.	ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณ เพื่อการเรียนการสอนให้ได้รับ เท่ากับความต้องการของคณะวิชาที่เสนอ	3.65	0.90	3.02	0.98	3.98**
8.	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดหาและตรวจรับพัสดุที่เป็นอุปกรณ์การเรียน ในคณะวิชาและแผนกวิชาที่รับผิดชอบ	4.06	0.80	3.38	0.98	4.36**
9.	ครู-อาจารย์ ผู้สอนได้รับอุปกรณ์การสอน ตรงตามเวลาที่ต้องการใช้สอน	3.53	0.79	2.71	0.96	5.39**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดิจางั้งสืบ อิกทั้งห่าวกรให้ดัดแปลงเบื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทกครั้งทีมีการนำไ้ใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.	ครู-อาจารย์ผู้สอนได้รับอุปกรณ์การสอน ที่มีคุณภาพและตรงตามจำนวนที่ต้องการ	3.63	0.78	2.82	0.92	5.50**
	รวมเฉลี่ย	3.82	0.58	3.15	0.65	6.36**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 19 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.82 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 3.30-4.38 ระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา ค่าเฉลี่ย 3.30

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.15 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.71 - 3.65 ระดับความคิดเห็นรายข้อของครู - อาจารย์ คณะวิชาที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับมาก มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ การจัดครู - อาจารย์ เข้าสอนใน

รายวิชาได้จัดให้สอน ตรงตามความรู้ ความสามารถ และคุณสมบัติของผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 3.65 และผู้บริหารได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษร อย่างชัดเจน และให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.58 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการ เรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาซีฟ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นรวมและรายชื่อ แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เว้นแต่ราย การที่ 5 ระดับความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 คือ ครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาซีฟที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัย เกษตรกรรม ด้านการเข้าใจ

ตารางที่ 20

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความแตกต่างระหว่างผู้บริหารกับ ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพในด้านการเข้าใจ

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเข้าใจ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหารในการวางแผนหรือพิจารณาเพื่อส่งเสริมสนับสนุน ให้ครู-อาจารย์ พัฒนาตนเอง เช่น การเข้าฝึกอบรมประชุมสัมมนาหรือการไปศึกษาต่อ	3.95	0.73	2.76	0.97	7.89**
2.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการพิจารณา ให้ครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือการไปศึกษาต่อเท่าเทียมกันระหว่าง คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพอื่น	4.24	0.59	3.26	1.03	6.32**
3.	ในการพิจารณาคัดเลือก ครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่เกี่ยวข้องของชมรม มาร่วมในการพิจารณาทุกครั้ง	4.04	0.76	3.03	0.99	6.48**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเข้าใจ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	ผู้บริหารได้กระตุ้นให้ ครู-อาจารย์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสิ่งจูงใจเหมาะสม และยุติธรรม	3.89	0.74	2.82	0.91	7.47**
5.	ผู้บริหาร ได้ประกาศยกย่องชมเชยหรือให้รางวัลที่เหมาะสมแก่ ครู - อาจารย์ ที่ทำงานสำเร็จ อย่างสม่ำเสมอทุกคน	3.67	0.85	2.68	0.99	6.25**
6.	ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ	3.38	0.97	2.46	1.04	5.50**
7.	หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณาความดีความชอบประจำปี ของบุคลากรในสายการบังคับบัญชา	3.95	0.84	2.78	1.15	6.56**
8.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญ ในการพิจารณา ความดีความชอบประจำปีกรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาที่อื่นเท่ากัน	4.26	0.67	3.39	0.94	6.00**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดางหนังสือ อื่นทั้งห้าบริให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเร้าใจ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9.	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก ให้แก่ครู- อาจารย์ ในการทำผลงานทางวิชา การเพื่อความก้าวหน้า	4.20	0.79	3.23	1.01	6.12**
10.	ผู้บริหาร ลงโทษครู-อาจารย์ ทุก คนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่าง สม่ำเสมอและยุติธรรม	3.51	1.06	2.46	1.08	5.89**
	รวมเฉลี่ย	3.91	0.60	2.89	0.75	8.70**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 20 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ
ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเร้าใจ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดย
มีค่าเฉลี่ยรวม 3.91 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 3.38 - 4.26 ระดับความคิดเห็น
เห็นรายข้อของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน
ในระดับ ปานกลาง มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียน ครู - อาจารย์

ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.38

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.89 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.46 - 3.39 ระดับความคิดเห็นรายข้อของครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในระดับน้อยมีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไม่เยี่ยมเยียนครู - อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ และผู้บริหารลงโทษ ครู - อาจารย์ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอ และขุดิธรรม มีค่าเฉลี่ย 2.46 เท่ากัน

เมื่อนำมาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 21

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพในด้านการประสานงาน

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ผู้บริหารได้จัดระบบ การประสานงานกับครู-อาจารย์ ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	0.84	2.89	0.92	5.56**
2.	การสื่อสาร ด้านข่าวสารต่าง ๆ ระหว่าง ครู-อาจารย์ ภายในผู้บริหารได้จัดระบบไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.69	0.79	2.97	0.86	5.16**
3.	การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อ สอบถามเพื่อฟังความคิดเห็นก่อนทุกครั้ง	3.42	0.76	2.63	0.99	5.08**
4.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้และทราบในเวลากระชั้นชิด หัวหน้าคณะวิชา หรือ หัวหน้าแผนกวิชา สามารถประสานงาน จัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.40	0.86	2.59	1.07	4.84**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อย่างสิ้นเชิง อีกหนึ่งหัวข้อที่ขาดไม่ลงคือหัวข้อ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถมา ปฏิบัติการสอนได้ ฝ่ายบริหาร สามารถแก้ไขได้ อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.42	0.89	2.65	1.01	4.80**
6.	ครู-อาจารย์ สามารถประสานงาน ได้ ด้วยตนเอง ในการจัดซื้อจัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ มาประกอบการสอน ตรงตามความต้องการ ในรายวิชา ที่สอนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.63	0.85	2.96	1.02	4.15**
7.	เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุไม่สามารถจัดหา อุปกรณ์การสอนมาให้ครู-อาจารย์ ทำการสอนได้ทันเวลา ผู้บริหาร สามารถแก้ไขได้ อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.63	0.95	2.51	1.02	6.78**
8.	การเบิกจ่ายอุปกรณ์มาประกอบการ สอนครู-อาจารย์ สามารถดำเนิน การตามระบบ ที่ฝ่ายบริหารวางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.83	0.77	2.99	0.99	5.42**

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9.	การประสานงาน เกี่ยวกับการขี้มเงินอุดหนุน เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การสอน การมีแรงจูงใจ ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.04	0.86	3.13	1.03	5.52**
10.	การเบิกจ่ายเงิน เพื่อใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.02	0.75	3.27	0.95	4.97**
	รวมเฉลี่ย	3.68	0.66	2.86	0.76	6.75**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 21 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่ต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.68 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 3.40 - 4.04 ระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้บริหารที่ต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในระดับ ปานกลาง มีจำนวน 3 รายการ ได้แก่ การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมาย

งานให้ครู - อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อสอบถามเพื่อนำความคิดเห็นก่อนทูลเกล้าฯ กับเมื่อครู - อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากัน และเมื่อครู - อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ และทราบในเวลากระชั้นชิด หัวหน้าคณะวิชาหรือหัวหน้าแผนกวิชาสามารถประสานงาน จัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.40 ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะวิชาชั้น ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.86 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.51 - 3.27

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงาน ระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์คณะวิชาชั้น พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทูลเกล้าฯ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู - อาจารย์คณะวิชาชั้น ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประเมินผล

ตารางที่ 22

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพในด้านการประเมินผล

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการประเมินผล การดำเนินงานของผู้บริหารทุกปี	2.97	1.23	2.05	1.08	5.02**
2.	ผู้บริหารให้ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือประเมินผล การดำเนินงานของผู้บริหารทุกฝ่ายทุกปี	2.81	1.23	2.01	1.01	4.58**
3.	ผู้บริหารนำเอาผลจากการประเมินผล การดำเนินงาน มาใช้ในการวางแผน เพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง	3.14	1.04	2.14	1.03	5.87**
4.	ผู้บริหาร จัดให้มีการประเมินผล การดำเนินงานของ ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ด้าน เป็นระยะและเป็นลากลักษณะอักษร เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความดี ความชอบประจำปี	3.26	1.09	2.26	1.02	5.88**

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ครู-อาจารย์ ต้องการให้นักเรียน และ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการ การสอน และการปฏิบัติงานของตน เองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมา ประกอบการพัฒนางานตนเอง	3.34	0.92	2.98	0.99	2.25*
6.	ครู-อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมใน การจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินผล การสอน และการปฏิบัติงานของตน เองทุกครั้ง	3.32	0.87	3.07	1.05	1.50
7.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมิน ผล ด้านการบริหาร การใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการ สอนทุกปี	3.44	0.98	2.60	0.97	5.30**
8.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมิน ผล การบริหารด้านการจัดซื้อจัดหา อุปกรณ์การสอนทุกปี และนำข้อมูล มาเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหาอย่าง มีประสิทธิภาพ	3.44	0.91	2.56	1.00	5.49**

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการทำงาน ด้านการผลิตสื่อการสอนรายวิชาของ ครู-อาจารย์ทุกปี และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	0.97	2.49	0.99	5.77**
10.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ในภาาปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ทุกปี	3.42	1.04	2.52	1.00	5.40**
	รวมเฉลี่ย	3.26	0.84	2.47	0.75	6.18**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 22 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.26 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.81 - 3.44

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ น้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.47

และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.01 - 3.07 ระดับความคิดเห็นรายข้อของครู - อาจารย์คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับปานกลาง มีจำนวน 5 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 3.07 ครู - อาจารย์ต้องการให้นักเรียนและ/หรือผู้ร่วมงาน ประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง ค่าเฉลี่ย 2.98 ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการบริหาร การใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการสอนทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.60 ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการบริหารด้านการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปี และนำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 2.56 และผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการใช้ อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู - อาจารย์ ทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.52 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล ระหว่าง ผู้บริหารกับครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นรวมเฉลี่ย และความคิดเห็นรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เว้นแต่รายการที่ 5 คือ ครู - อาจารย์ต้องการให้นักเรียนและ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง ซึ่งทั้งผู้บริหารและครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งก็สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เช่นกัน และรายการที่ 6 คือครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ซึ่งทั้งผู้บริหาร และครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2.6 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23

**สรุปเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่างระหว่าง ผู้บริหาร กับครู - อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์**

ข้อ ที่	การปฏิบัติ	ผู้บริหาร N = 49		คณะวิทยาศาสตร์ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านการวางแผน	3.93	0.56	3.28	0.67	6.08**
2.	ด้านการแบ่งสรร	3.82	0.58	3.15	0.65	6.36**
3.	ด้านการเข้าใจ	3.91	0.60	2.89	0.75	8.70**
4.	ด้านการประสานงาน	3.68	0.66	2.86	0.76	6.75**
5.	ด้านการประเมินผล	3.26	0.84	2.47	0.75	6.17**
	รวมเฉลี่ย	3.72	0.58	2.93	0.62	7.80**

** p < .01

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มผู้บริหาร มีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับด้าน การวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเข้าใจ และด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93, 3.82, 3.91 และ 3.68 ตามลำดับ แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการประเมินผล ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.26 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรวม 5 ด้าน แล้วผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.72

สำหรับกลุ่มครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเร้าใจ และด้านการประสานงานมีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28, 3.15, 2.89, และ 2.86 ตามลำดับ แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการประเมินผลในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.47 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรวม 5 ด้าน แล้วครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.93

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ระหว่างผู้บริหารกับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับ ครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่ต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการวางแผน

ตารางที่ 24

**แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพในด้านการวางแผน**

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะ วิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนการสอนประจำปี และ/หรือ ประจำภาคเรียน	3.25	1.12	3.21	1.11	0.31
2.	การจัดทำแผนการสอน ได้พิจารณาปัญหาในการจัด การเรียนการสอนที่ผ่านมามาประกอบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา	3.11	1.02	3.14	0.98	-0.27
3.	การจัดทำแผนการอัตรากำลัง ด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น	2.94	1.06	3.49	0.88	-4.56**
4.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณประจำปี	2.95	1.10	3.25	1.07	-2.23*

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะ วิชาอื่น N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียน การสอน	3.44	0.99	3.52	1.00	-0.64
6.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนระหว่าง คณะวิชา พื้นฐานกับคณะวิชาอื่นเท่ากัน	3.01	1.06	3.45	0.99	-3.34**
7.	ในห้องเรียน ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.95	0.83	2.96	0.89	-0.14
8.	ครู-อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชา เป็นลายลักษณ์อักษรก่อน การสอนทุกรายวิชา	2.90	1.06	2.94	0.97	-0.34
9.	ผู้บริหาร สนับสนุน ให้ครู-อาจารย์ผลิตสื่อการสอน เพื่อประกอบการเรียนการสอนทุกรายวิชาอย่างจริงจัง และต่อเนื่องทั้งด้านงบประมาณ					

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.	และการบริหาร เท่ากับคณะวิชาชีพ อื่น	3.01	0.92	3.26	1.02	-1.98*
	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญกับเวลา เรียนของคณะวิชาพื้นฐาน เท่ากับ คณะวิชาชีพอื่น	3.35	0.97	3.61	0.94	-2.22*
	รวมเฉลี่ย	3.09	0.71	3.28	0.67	-2.22*

*p < .05 ** p < .01

จากตารางที่ 24 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.09 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.90 - 3.44

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.28 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.94 - 3.61 ระดับความคิดเห็นรายข้อของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในระดับมาก มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียน

ของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น ค่าเฉลี่ย 3.61 และ ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ - อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผน ระหว่างครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับ ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายชื่อ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานแล้วพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 รายการคือ การจัดทำแผนอัตรากำลังด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น และผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ระหว่างคณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาชีพเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สำหรับระดับความคิดเห็น ทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 รายการ คือ ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณประจำปี, ผู้บริหารสนับสนุนให้ ครู - อาจารย์ ผลิตสื่อการสอนเพื่อประกอบการเรียนการสอนทุกรายการวิชาอย่างจริงจัง และต่อเนืองทั้งด้านงบประมาณและการบริหารเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น และผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของ คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

นอกจากนี้ยังพบว่าทั้ง ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและ ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 รายการ คือ ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอนประจำปี และ/หรือ ประจําภาคเรียน, การจัดทำแผนการสอน ได้พิจารณาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาประกอบด้วยทุกครั้ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา, ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดซื้อ จัดหาวัสดุ - อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน, ในห้องเรียนได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม และครู - อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลําดับอักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู - อาจารย์ คณะวิชา
พื้นฐานกับ ครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของ
คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการแบ่งสรร

ตารางที่ 25

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในด้านการแบ่งสรร

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ผู้บริหาร ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ตามสายการบังคับบัญชา เป็นลาย ลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน และให้ หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการ อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.48	0.88	3.58	0.95	-0.81
2.	หัวหน้าคณะวิชา มีส่วนร่วมในการ พิจารณาการมอบหมาย ภาระงาน พิเศษ นอกเหนือจากภาระงาน สอนให้ครู-อาจารย์	2.99	0.99	3.20	0.98	-1.73

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน .N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3.	ภาระงานพิเศษที่ผู้บริหารมอบหมายให้ครู-อาจารย์พิจารณาจากจำนวนภาระงานประจำ ที่มีอยู่แล้วอย่างเหมาะสมทุกคน	2.95	0.91	2.90	0.96	0.36
4.	การจัดครู-อาจารย์เข้าสอนในรายวิชา ได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณวุฒิของผู้สอน	3.77	0.78	3.65	0.88	1.12
5.	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียง ทบทวนวิชา	2.70	0.90	3.00	0.95	-2.55**
6.	การจัดสรรประมาณประจำปี เพื่อการเรียนการสอนผู้บริหารพิจารณาจาก จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละคณะวิชาตามสัดส่วน	3.07	0.97	3.22	0.95	-1.23
7.	ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณ เพื่อการเรียนการสอนให้ได้รับ เท่ากับความต้องการของคณะวิชาที่เสนอ	2.81	0.91	3.02	0.98	-1.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดังนี้สืบ อีกหนึ่งห้าปีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัด ซื้อ จัดหา และตรวจนับวัสดุที่เป็น อุปกรณ์การเรียน ในคณะวิชาและ แผนกวิชาที่รับผิดชอบ	3.39	0.90	3.38	0.98	0.03
9.	ครู-อาจารย์ ผู้สอนได้รับอุปกรณ์ การสอน ตรงตามเวลาที่ต้องการ ใช้สอน	2.81	0.89	2.70	0.96	0.92
10.	ครู-อาจารย์ ผู้สอนได้รับอุปกรณ์ การสอน ที่มีคุณภาพ และตรงตาม จำนวนที่ต้องการ	2.88	0.89	2.82	0.92	0.52
	รวมเฉลี่ย	3.08	0.64	3.15	0.65	-0.77

** p < .01

จากตารางที่ 25 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน
ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร มี
ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.08 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง

2.70 - 3.77 ระดับความคิดเห็นรายข้อ ของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพ การจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร ในระดับมาก มี จำนวน 1 รายการ คือ การจัดครู - อาจารย์ เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอน ตรงตาม ความรู้ความสามารถ และคุณภาพของผู้สอน ค่าเฉลี่ย 3.77

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้าน การเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.15 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.70 - 3.65 ระดับความ คิดเห็นรายข้อของครู - อาจารย์คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในระดับมาก มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ การจัดครู - อาจารย์ เข้า สอนในรายวิชาได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณภาพของผู้สอน ค่าเฉลี่ย 3.65 และผู้บริหารได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษร อย่างชัดเจน และให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.58 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการ เรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการแบ่งสรร ระหว่างครู - อาจารย์คณะวิชา พื้นฐาน กับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อพิจารณา ความคิดเห็นรายข้อที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานแล้ว พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 รายการ คือ ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานมีจำนวนเพียงพอทุกแผนกวิชา ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.3.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู - อาจารย์คณะวิชา พื้นฐานกับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของ คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการเข้าใจ

ตารางที่ 26

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพในด้านการเข้าใจ

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเข้าใจ	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหาร ในการวางแผน หรือพิจารณา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ พัฒนาการเอง เช่น การเข้าฝึกอบรมประชุมสัมมนาหรือการไปศึกษาต่อ	2.89	1.00	2.76	0.97	1.02
2.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการพิจารณา ให้ครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรมประชุมสัมมนา หรือการไปศึกษาต่อเท่าเทียมกันระหว่าง คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพอื่น	3.23	1.02	3.26	1.03	-0.20
3.	ในการพิจารณา คัดเลือกครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุม					

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเข้าใจ	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	สัมมนา หรือศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องยอมรับ มาร่วมในการพิจารณาทุกครั้ง	3.27	0.96	3.03	0.99	1.91*
5.	ผู้บริหารได้กระตุ้นให้ ครู-อาจารย์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีสิ่งจูงใจเหมาะสม และยุติธรรม	2.98	0.95	2.82	0.91	1.32
6.	ผู้บริหาร ได้ประกาศยกย่องชมเชย หรือให้รางวัลที่เหมาะสมแก่ ครู - อาจารย์ ที่ทำงานสำเร็จ อย่างสม่ำเสมอทุกคน	2.73	1.01	2.68	0.99	0.39
7.	ผู้บริหาร ไปเยี่ยมเยียน ครู - อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ	2.49	0.96	2.46	1.04	0.24
7.	หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณาความดีความชอบ ประจำปี ของบุคลากรในสาขาการบังคับบัญชา	2.68	1.21	2.78	1.15	-0.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการเร้าใจ	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญ ในการ พิจารณา ความดีความชอบประจำปี กรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพ อื่นเท่ากัน	2.78	1.13	3.39	0.94	-4.73**
9.	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุน ช่วย เหลือและอำนวยความสะดวก ให้ แก่ครู-อาจารย์ ในการทำผลงาน ทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้า	3.25	0.86	3.23	1.01	0.21
10.	ผู้บริหาร ลงโทษครู-อาจารย์ ทุก คนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่าง สม่ำเสมอและขุติธรรม	2.46	1.03	2.46	1.08	0.02
	รวมเฉลี่ย	2.88	0.77	2.89	0.75	-0.12

*p < .05 ** p < .01

จากตารางที่ 26 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.88 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.46 - 3.27 ระดับความคิดเห็นรายข้อ ของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับน้อย มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียน ครู - อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 2.49 และผู้บริหารลงโทษ ครู - อาจารย์ ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ การสอนอย่างสม่ำเสมอและยุติธรรม ค่าเฉลี่ย 2.46 ตามลำดับ

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.89 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.46 - 3.39 ระดับความคิดเห็นรายข้อ ของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับน้อย มีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียน ครู - อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ และผู้บริหารลงโทษครู - อาจารย์ ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอและยุติธรรมมีค่าเฉลี่ย 2.46 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ ระหว่างครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 รายการ คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบประจำปี กรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพอื่น เท่ากันและพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ คือ ในการพิจารณาคัดเลือกครู - อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือ ศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ที่เกี่ยวข้องยอมรับ มาร่วมในการพิจารณาทุกครั้งที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.3.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
กับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชา
พื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 27

**แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพในด้านการประสานงาน**

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ผู้บริหาร ได้จัดระบบการประสานงานกับครู-อาจารย์ ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	2.90	0.77	2.89	0.92	0.13
2.	การสื่อสาร ด้านข่าวสารต่าง ๆ ระหว่าง ครู-อาจารย์ ภายในผู้บริหารได้จัดระบบไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.04	0.87	2.97	0.86	0.67
3.	การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อ สอบถามเพื่อฟังความคิดเห็นก่อนทูลเกล้าฯ	2.82	1.02	2.63	0.99	1.49
4.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ และทราบ ในเวลากระชั้นชิด หัวหน้าคณะวิชา หรือ หัวหน้าแผนกวิชา สามารถ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีนี้อาจเป็นสิ่ง ลึกซึ้งห่างไกลให้ต้องใจปวด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ประสานงาน จัดครูฯ เข้าสอนแทนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	2.64	1.05	2.59	1.07	0.40
6.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถปฏิบัติ การสอนได้ ฝ่ายบริหารสามารถแก้ ไขปัญหาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	2.51	0.95	2.65	1.01	-1.10
7.	ครู-อาจารย์ สามารถประสานงาน ได้ ด้วยตนเองในการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ มาประกอบการสอน ตามความต้องการ ในรายวิชาที่ สอนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.05	0.94	2.96	1.02	0.76
	เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุไม่สามารถจัดหา อุปกรณ์การสอน มาให้ครู-อาจารย์ ทำการสอนได้ทันเวลา ผู้บริหาร สามารถแก้ไขปัญหา ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.60	0.82	2.51	1.02	0.70

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8.	การเบิกจ่ายขออุปกรณ์มาประกอบการสอนครู-อาจารย์ สามารถดำเนินการตามระบบ ที่ฝ่ายบริหาร วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.99	0.83	2.99	0.99	-0.03
9.	การประสานงาน เกี่ยวกับการขิมเงินอุดรองจ่าย เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การสอน ภูมิเร่งด่วน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.07	0.97	3.13	1.03	-0.46
10.	การเบิกจ่ายเงิน เพื่อใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.13	0.87	3.27	0.95	-1.23
	รวมเฉลี่ย	2.88	0.71	2.86	0.76	0.18

จากตารางที่ 27 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ย ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.88 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.51 - 3.13

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.86 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.51 - 3.27

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประสานงาน ระหว่าง ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.3.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน กับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประเมินผล

ตารางที่ 28

แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพในด้านการประเมินผล

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการ ประเมินผล การดำเนินงานของ ผู้บริหารทุกปี	2.04	1.04	2.05	1.08	-0.08
2.	ผู้บริหารให้ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วม จัดทำเครื่องมือประเมินผล การ ดำเนินงานของผู้บริหาร ทุกฝ่าย ทุกปี	2.92	0.96	2.01	1.01	-0.71
3.	ผู้บริหารนำเอาผล จากการ ประเมินผล การดำเนินงาน มาใช้ ในการวางแผน เพื่อปรับปรุงงาน ทุกครั้ง	2.20	1.10	2.14	1.03	0.46
4.	ผู้บริหาร จัดให้มีการประเมินผล การดำเนินงานของ ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ด้าน เป็นระยะและเป็นลาย			.		

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ลักษณะอักษร เพื่อนำมาประกอบ การพิจารณา ความดี ความชอบ ประจำปี	2.25	1.11	2.26	1.02	-0.06
5.	ครู-อาจารย์ ต้องการให้มาเรียน และ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการ สอน และการปฏิบัติทำงานของตนเอง เป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบ การพัฒนาตนเอง	3.15	1.04	2.98	0.99	1.29
6.	ครู-อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมใน การจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมิน ผลการสอน และการปฏิบัติทำงานของ ตนเองทุกครั้ง	3.37	0.98	3.07	1.05	2.27*
7.	ผู้บริหาร ได้จัดทำเครื่องมือประเมิน ผล ด้านการบริหาร การใช้งบ ประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการ สอนทุกปี	2.54	0.93	2.60	0.97	-0.47

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อ ที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การบริหารด้านการจัดซื้อจัดหา อุปกรณ์การสอนทุกปี และนำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ	2.53	0.98	2.56	1.00	-0.22
9.	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการทำงาน ด้านการผลิตสื่อการสอนรายวิชาของ ครู-อาจารย์ ทุกปี และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ	2.42	0.99	2.49	0.99	-0.49
10.	ผู้บริหาร ได้จัดทำ เครื่องมือประเมินผล การใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ทุกปี	2.44	0.94	2.52	1.00	-0.66
	รวมเฉลี่ย	2.49	0.78	2.47	0.75	0.19

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดๆสิ่ง ลึกซึ้งหาวิธีให้ตัวเองไปปัญหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 28 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.49 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.04 - 3.37 ระดับความคิดเห็นรายข้อของครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานที่มีต่อสภาพ การจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในระดับปานกลาง มีจำนวน 5 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผล การสอน และการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 3.37 ครู - อาจารย์ ต้องการ ให้นักเรียนและ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง ค่าเฉลี่ย 3.15 ผู้บริหารให้ ครู - อาจารย์ มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือประเมินผล การดำเนินงานของผู้บริหาร ทุกฝ่ายทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.92 ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการบริหารการใช้งบประมาณ เพื่อ การจัดการเรียนการสอนทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.54 ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล การบริหาร ด้านการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปี และนำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการ แก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 2.53

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชั้นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้าน การเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยในระดับ น้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.47 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ อยู่ระหว่าง 2.01 - 3.07 ระดับความคิดเห็น รายข้อของครู - อาจารย์ คณะวิชาชั้นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในระดับ ปานกลาง มีจำนวน 5 รายการ ได้แก่ ครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของ ตนเองทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 3.07 ครู - อาจารย์ ต้องการให้นักเรียน และ/หรือผู้ร่วมงาน ประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการ พัฒนางานตนเอง ค่าเฉลี่ย 2.98 ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการ บริหาร การใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียนการสอนทุกปี ค่าเฉลี่ย 2.60 ผู้บริหารได้ จัดทำเครื่องมือประเมินผล การบริหาร ด้านการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์ การสอนทุกปี และนำ ข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 2.56 และผู้บริหารได้จัด ทำเครื่องมือประเมินผล การใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และสั่งอำนาจความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู - อาจารย์ ทุกปี มีค่าเฉลี่ย 2.52 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำมาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการประเมินผล ระหว่างครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน กับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อนำมาคิดเห็นรายชื่อแล้ว พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ คือ ครู - อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วม ในการจัดทำ เครื่องมือเพื่อประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.3.6 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม

ตารางที่ 29

สรุปการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่าง ระหว่างครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานกับครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ

ข้อ ที่	การปฏิบัติ	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน N = 105		ครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ N = 155		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านการวางแผน	3.09	0.71	3.28	0.67	-2.22*
2.	ด้านการแบ่งสรร	3.08	0.64	3.15	0.65	-0.77
3.	ด้านการเข้าใจ	2.88	0.77	2.89	0.75	-0.12
4.	ด้านการประสานงาน	2.88	0.71	2.86	0.76	0.81
5.	ด้านการประเมินผล	2.49	0.78	2.47	0.75	0.19
	รวมเฉลี่ย	2.88	0.64	2.93	0.62	-0.58

* $p < .05$

จากตารางที่ 29 พบว่า ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นต่อสภาพ
การจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน โดยสรุปรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย
รวมในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.88 แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้าน พบว่า
ด้านการประเมินผล มีความคิดเห็นในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.49

สำหรับความคิดเห็นของครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน โดยรวม พบว่า มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 แต่เมื่อ พิจารณาความคิดเห็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผล ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ มี ความคิดเห็นในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.47

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ระหว่าง ครู - อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน กับ ครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น รายด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ คือ ด้านการวางแผน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.7.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารครู-อาจารย์คณะ วิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของ คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยขอนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อ สภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในรูปของตารางประกอบการบรรยาย ตาม ลำดับ ดังนี้

- 2.7.2.1 ด้านการวางแผน
- 2.7.2.2 ด้านการแบ่งสรร
- 2.7.2.3 ด้านการเร้าใจ
- 2.7.2.4 ด้านการประสานงาน
- 2.7.2.5 ด้านการประเมินผล
- 2.7.2.6 สรุปการเปรียบเทียบ

2.7.2.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชา
พื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของ
คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ด้านการวางแผน

ตารางที่ 30

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ
เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชา พื้นฐานในด้านการวางแผน

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	ป. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	ว. N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
1	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนการสอนประจำปีและ/ หรือประจำภาคเรียน	3.79	3.25	3.21	3.32	0.00	ป.พ.ว.
2	การจัดทำแผนการสอนได้พิจารณา ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ที่ผ่านมาประกอบด้วยทุกครั้งเพื่อ ใช้ในการแก้ปัญหา	3.61	3.11	3.14	3.21	0.00	ป, ว.พ.
3	การจัดทำแผนอัตรากำลังด้าน บุคลากรผู้บริหารให้ความสำคัญ แก่ครูอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน เท่ากับคณะวิชาชีพอื่น	4.16	2.94	3.49	3.41	0.00	ป.ว.พ.

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	บ. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	รวม N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
4	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการใช้งบประมาณ	4.02	2.95	3.25	3.27	0.00	บ.ว.พ.
5	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	4.06	3.44	3.52	3.58	0.00	บ.ว.พ.
6	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนคณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาอื่นเท่ากัน	4.14	3.01	3.45	3.41	0.00	บ.ว.พ.
7	ในห้องเรียนได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.69	2.95	2.96	3.07	0.00	บ.ว.พ.
8	ครู-อาจารย์ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลากลักษณะก่อนการสอนทุกรายวิชา	3.42	2.90	2.94	3.01	0.01	บ.ว.พ.
9	ผู้บริหาร สนับสนุนให้ครู-อาจารย์ผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อประกอบการเรียนการสอนทุกรายวิชาอย่างจริงจังและต่อเนื่องทั้งด้านงบประมาณและการบริหารเท่ากับคณะวิชาอื่น	4.10	3.01	3.26	3.31	0.00	บ.ว.พ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการวางแผน	บ. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
10	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาอื่น	4.34	3.35	3.61	3.64	0.00	บ.ว.พ.
	รวมเฉลี่ย	3.93	3.09	3.28	3.32	0.00	บ.ว.พ.

บ. = ผู้บริหาร

บ.พ.ว. = ทุกกลุ่มแตกต่างกัน

พ. = ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน

บ.ว.พ. = บ. แตกต่างจาก พ. และ ว.

ว. = ครู-อาจารย์คณะวิชาอื่น

จากตารางที่ 30 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาอื่น ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการวางแผนมีในระดับมาก และระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.93, 3.09 และ 3.28 ตามลำดับ โดยความคิดเห็นของทั้ง 3 กลุ่มมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วพบว่าทั้งกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์ คณะวิชาอื่นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย จำนวน 2 รายการ คือ การจัดทำ

แผนอัตรากำลังด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับ คณะวิชาชีพอื่น และผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอนระหว่างคณะวิชาพื้นฐาน กับคณะวิชาชีพเท่ากัน จากการทดสอบโดยวิธีของ Scheffe แล้วพบความแตกต่างเป็นรายคู่ ซึ่งพบว่าจำนวน 8 รายการ กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานด้านการวางแผนแตกต่างไปจากความคิดเห็นของกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการวางแผนแตกต่างไปจากกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

2.7.2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านการแบ่งสรร

ตารางที่ 31

**แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการแบ่งสรร**

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	บ.	พ.	ว.	P	Scheffe' Range test	
		N=49	N=105	N=155			N=309
		\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	$\sum \bar{X}$		
1	ผู้บริหารได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนและให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	3.48	3.58	3.67	0.00	บ.ว.พ.
2	หัวหน้าคณะวิชามีส่วนร่วมในการพิจารณาการมอบหมายภาระงานพิเศษนอกเหนือจากการเรียนการสอนให้ครู-อาจารย์	3.91	2.99	3.20	3.24	0.00	บ.ว.พ.
3	ภาระงานพิเศษที่ผู้บริหารมอบหมายให้ครู-อาจารย์พิจารณาจากจำนวนภาระงานประจำที่มีอยู่แล้วอย่างเหมาะสมทุกคน	3.71	2.95	2.90	3.05	0.00	บ.พ.ว.
4	การจัดครู-อาจารย์เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณสมบัติของผู้สอน	4.20	3.77	3.65	3.78	0.00	บ.พ.ว.

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการแบ่งสรร	บ. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe/ Range test
5	ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มี จำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา	3.30	2.70	3.00	2.95	0.00	บ.ว.พ.
6	การจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อการเรียนการสอน ผู้บริหาร พิจารณาจากจำนวนรายวิชาที่เปิด สอนในแต่ละคณะวิชาตามสัดส่วน	3.79	3.07	3.22	3.26	0.00	บ.ว.พ.
7	ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณเพื่อ การเรียนการสอนให้ได้รับเท่ากับ ความต้องการของคณะวิชาที่เสนอ	3.65	2.81	3.02	3.05	0.00	บ.ว.พ.
8	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัด ซื้อจัดหาและตรวจรับวัสดุที่เป็น อุปกรณ์การเรียนในคณะวิชาและ แผนกวิชาที่รับผิดชอบ	4.06	3.39	3.38	3.49	0.00	บ.พ.ว.
9	ครู-อาจารย์ผู้สอนได้รับอุปกรณ์ การสอนตรงตามเวลาที่ต้องการ. ใช้สอน	3.53	2.81	2.70	2.87	0.00	บ.พ.ว.
10	ครู-อาจารย์ผู้สอนได้รับอุปกรณ์ การสอนที่มีคุณภาพ และตรงตาม จำนวนที่ต้องการ	3.63	2.88	2.82	2.97	0.00	บ.พ.ว.
	รวมเฉลี่ย	3.82	3.08	3.15	3.23	0.00	บ.พ.ว.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 32

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในด้านการเข้าใจ

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการเข้าใจ	บ.	พ.	ว.		P	Scheffe's Range test
		N=49	N=105	N=155	N=309		
		\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	$\Sigma \bar{X}$		
1	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมช่วยฝ่ายบริหารในการวางแผนหรือพิจารณาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครู-อาจารย์พัฒนาตนเอง เช่น การฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือการไปศึกษาต่อ	3.95	2.89	2.76	3.00	0.00	บ.พ.ว.
2	ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาให้ครูอาจารย์ เข้าฝึกอบรมประชุมสัมมนาหรือการไปศึกษาต่อเท่าเทียมกันระหว่างคณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพอื่น	4.24	3.23	3.26	3.41	0.00	บ.ว.พ.
3	ในการพิจารณาคัดเลือกครู-อาจารย์เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนาหรือศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้เกี่ยวข้องยอมรับมาร่วมในการพิจารณาทุกครั้ง	4.04	3.27	3.03	3.27	0.00	บ.พ.ว.

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการวิจัย	ป. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	จ. N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe' Range test
4	ผู้บริหารได้กระตุ้นให้ครู-อาจารย์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสิ่งจูงใจเหมาะสมและยุติธรรม	3.89	2.98	2.82	3.04	0.00	ป.พ.ว.
5	ผู้บริหารได้ประกาศยกย่อง ชมเชย หรือให้รางวัลที่เหมาะสม แก่ครู-อาจารย์ที่ทำงานสำเร็จอย่างสม่ำเสมอทุกคน	3.67	2.73	2.68	2.85	0.00	ป.พ.ว.
6	ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ในขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ	3.38	2.49	2.46	2.62	0.00	ป.พ.ว.
7	หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชามีส่วนร่วมในการพิจารณาความดีความชอบประจำปีของบุคลากรในสายการบังคับบัญชา	3.95	2.68	2.78	2.93	0.00	ป.ว.พ.
8	ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบประจำปีกรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาอื่นอื่นเท่ากัน	4.26	2.78	3.39	3.32	0.00	ป.ว.พ.

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการเร้าใจ	บ. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
9	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกให้แก่ครู-อาจารย์ในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้า	4.20	3.25	3.23	3.39	0.00	บ.พ.ว.
10	ผู้บริหารลงโทษครู-อาจารย์ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอ และขี้อธรรม	3.51	2.47	2.46	2.63	0.00	บ.พ.ว.
	รวมเฉลี่ย	3.91	2.88	2.89	3.05	0.00	บ.ว.พ.

บ. = ผู้บริหาร

บ.พ.ว. = ทุกกลุ่มแตกต่างกัน

พ. = ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน

บ.ว.พ. = บ. แตกต่างจาก พ. และ ว.

ว. = ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

จากตารางที่ 32 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการเร้าใจ มีในระดับมาก และระดับปานกลางตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.91, 2.88 และ 2.89 ตามลำดับ โดยความคิดเห็น

ของกลุ่มผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับกลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับครู - อาจารย์คณะวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้ว พบว่า ทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 รายการ คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบประจำปี กรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพอื่นเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย จากการทดสอบโดยวิธีของ Scheffe แล้ว พบความแตกต่างเป็นรายคู่ ซึ่งพบว่า จำนวน 9 รายการ กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการเข้าใจ ต่างไปจากกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

2.7.2.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 33

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร

ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับ

สถานการณ์จัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการประสานงาน

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ป.	พ.	ว.	P	Scheffe Range test	
		N=49 \bar{X}	N=105 \bar{X}	N=155 \bar{X}			N=309 $\Sigma \bar{X}$
1	ผู้บริหารได้จัดระบบการประสานงานกับครู-อาจารย์ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	2.90	2.89	3.02	0.00	ป.พ.ว.
2	การสื่อสาร ด้านข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างครู-อาจารย์ภายในผู้บริหารได้จัดระบบไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.69	3.04	2.97	3.11	0.00	ป.พ.ว.
3	การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อสอบถามเพื่อฟังความคิดเห็นก่อนทรงฯ ขอมรับมาร่วมในการพิจารณาทุกครั้ง	3.42	2.82	2.63	2.82	0.00	ป.พ.ว.

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	ป. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	จ. N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
4	เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้และทราบในเวลาก่อนขึ้นผิด หัวหน้าคณะวิชาหรือหัวหน้าแผนกวิชาสามารถประสานงานจัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.40	2.64	2.59	2.74	0.00	ป.พ.ว.
5	เมื่อครูอาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	2.51	2.65	2.72	0.00	ป.ว.พ.
6	ครู-อาจารย์สามารถประสานงานได้ด้วยตนเองในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์มาประกอบการสอนตรงตามความต้องการในรายวิชาที่สอนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.63	3.05	2.96	3.10	0.00	ป.พ.ว.
7	เมื่อเจ้าหน้าที่ที่ส่งไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การสอนมาให้ครู-อาจารย์ทำการสอนได้ทันเวลาผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.63	2.60	2.51	2.72	0.00	ป.พ.ว.

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการประสานงาน	บ. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
8	การเบิกจ่ายอุปกรณ์มาประกอบ การสอน ครู-อาจารย์สามารถ ดำเนินการตามระบบที่ฝ่ายบริหาร วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.83	2.99	2.99	3.12	0.01	บ.พ.ว.
9	การประสานงานเกี่ยวกับการซื้อ เงินอุดหนุนจ่ายเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ การสอนกรณีเร่งด่วน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ และสามารถปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.04	3.07	3.13	3.25	0.00	บ.ว.พ.
10	การเบิกจ่ายเงินเพื่อใช้ในการจัด ซื้ออุปกรณ์การสอน ผู้บริหารได้จัด ระบบไว้ให้สามารถปฏิบัติได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	4.02	3.13	3.27	3.34	0.00	บ.ว.พ.
	รวมเฉลี่ย	3.68	2.88	2.86	2.99	0.00	บ.พ.ว.

บ. = ผู้บริหาร

บ.พ.ว. = ทุกกลุ่มแตกต่างกัน

พ. = ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน

บ.ว.พ. = บ. แตกต่างจาก พ. และ ว.

ว. = ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

จากตารางที่ 33 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะ
วิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประสานงาน มีในระดับมากและระดับ
ปานกลาง ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.68, 2.88 และ 2.86 ตามลำดับ โดย
ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับกลุ่ม
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานกับ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
การวิจัย

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ โดยวิธีการทดสอบของ Scheffe' แล้วพบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ ซึ่งพบว่าทุกรายการกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการ
ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานด้านการประสานงาน แตกต่างจากความคิดเห็น
ของกลุ่ม ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ
เชิงทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยกลุ่มผู้บริหารมีความ
คิดเห็นว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน
ด้านการประสานงานแตกต่างไปจากความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่ม
ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

2.7.2.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชา
พื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะ
วิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้าน
การประเมินผล

ตารางที่ 34

**แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเกี่ยวกับ
สภาพการจัดกาจัดการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในด้านการประเมินผล**

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ป.	พ.	ว.	N=309	P	Scheffé Range test
		N=49	N=105	N=155			
		\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}			
1	ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกปี	2.97	2.04	2.05	2.20	0.00	ป.ว.พ.
2	ผู้บริหารให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกฝ่ายทุกปี	2.81	1.92	2.01	2.11	0.00	ป.ว.พ.
3	ผู้บริหารนำเอาผลจากการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ในการวางแผนเพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง	3.14	2.20	2.14	2.32	0.00	ป.พ.ว.
4	ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของครู-อาจารย์ทุก ๆ ด้าน เป็นระยะ และเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี	3.26	2.25	2.26	2.42	0.00	ป.ว.พ.

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	ป. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	จ. N=155 \bar{X}	รวม N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
5	ครู-อาจารย์ต้องการให้นักเรียน และ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผล การสอน และการปฏิบัติงานของ ตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูล มาประกอบการพัฒนางานของ ตนเอง	3.34	3.15	2.98	3.10	0.00	<u>ป.พ.จ.</u>
6	ครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วม ในการจัดทำเครื่องมือเพื่อ ประเมินผลการสอนและการ ปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง	3.32	3.37	3.07	3.21	0.00	<u>พ.ป.จ.</u>
7	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือ ประเมินผลด้านการบริหาร การ ใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาการ เรียนการสอนทุกปี	3.44	2.54	2.60	2.71	0.00	<u>ป.จ.พ.</u>
8	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือ ประเมินผลการบริหารด้านการจัด ซื้อจัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปี และ นำข้อมูลมาเป็นพื้นฐานในการ แก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.44	2.53	2.56	2.69	0.00	<u>ป.จ.พ.</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง บื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติด้านการประเมินผล	บ. N=49 \bar{X}	พ. N=105 \bar{X}	ว. N=155 \bar{X}	N=309 $\Sigma \bar{X}$	P	Scheffe Range test
9	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการทำงานด้านการผลิตสื่อการสอนรายวิชาของครู-อาจารย์ทุกปี และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	2.42	2.49	2.61	0.00	บ.ว.พ.
10	ผู้บริหารได้จัดทำเครื่องมือประเมินผลการใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ทุกปี	3.42	2.44	2.52	2.64	0.00	บ.ว.พ.
	รวมเฉลี่ย	3.26	2.49	2.47	2.60	0.00	บ.พ.ว.

บ. = ผู้บริหาร

บ.พ.ว. = ทุกกลุ่มแตกต่างกัน

พ. = ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน

บ.ว.พ. = ทุกกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ว. = ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

จากตารางที่ 34 พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชา
พื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของ
คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ด้านการประเมินผล มีในระดับปานกลางและ
ระดับน้อย ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.26, 2.49 และ 2.47 ตามลำดับ โดยความ
คิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิง ทางสถิติที่ระดับ .01 กับ กลุ่มครู-
อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์
คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
การวิจัย

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้ว ทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ ครู-อาจารย์ต้องการให้นักเรียน
และ/หรือผู้ร่วมงานประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะเพื่อนำข้อมูล
มาประกอบการพัฒนางานตนเอง และครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ
เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
การวิจัย จากการทดสอบรายข้อ โดยวิธีของ Scheffe แล้ว พบความแตกต่างเป็น
รายคู่ ซึ่งพบว่ามีจำนวน 8 รายการ ที่กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการด้าน
การเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานด้านการประเมินผล แตกต่างจากความคิดเห็นของ
กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ ทาง
สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยกลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่
การปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ด้านการ
ประเมินผล แตกต่างไปจากความคิดเห็นของครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-
อาจารย์คณะวิชาชีพ

2.7.2.6 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะ
วิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ตารางที่ 35

**สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้น
ที่ต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน**

ข้อที่	การปฏิบัติ	ป.	พ.	ว.	P	Scheffe' Range test	
		N=49 \bar{X}	N=105 \bar{X}	N=155 \bar{X}			N=309 $\Sigma\bar{X}$
1	ด้านการวางแผน	3.93	3.09	3.28	3.32	0.00	บ.ว.พ.
2	ด้านการแบ่งสรร	3.82	3.08	3.15	3.23	0.00	บ.ว.พ.
3	ด้านการเข้าใจ	3.91	2.88	2.89	3.05	0.00	บ.ว.พ.
4	ด้านการประสานงาน	3.68	2.88	2.86	2.99	0.00	บ.พ.ว.
5	ด้านการประเมินผล	3.26	2.49	2.47	2.60	0.00	บ.พ.ว.
	รวมเฉลี่ย	3.72	2.88	2.93	3.17	0.00	บ.ว.พ.

ป. = ผู้บริหาร

บ.พ.ว. = ทุกกลุ่มแตกต่างกัน

พ. = ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน

บ.ว.พ. = บ. แตกต่างจาก พ. และ ว.

ว. = ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้น

จากตารางที่ 35 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของ
คณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม โดยรวมแล้ว กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-
อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72 แต่ความคิดเห็นของ
กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพไม่แตกต่างกัน โดยมีระดับ
ความคิดเห็นรวมในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.93 ตามลำดับ

จากสมมติฐานการวิจัยกล่าวว่า "ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และ
คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนคณะ
วิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา" ผล
การทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารแตกต่างกันกับกลุ่มครู-
อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐาน กับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการ
วิจัยที่ตั้งไว้

4. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ในส่วนของการนำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม
ผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปของตาราง หนึ่งจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 309 ราย มี
ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.67 ซึ่งได้เสนอความ
คิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ รายละเอียด 1-5 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้ประมวลข้อความและจัด
ความถี่เรียงตามลำดับดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 36

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของวิทยุแบบสอบถาม

ข้อ	ความคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีหน้าที่รับผิดชอบการสอนนักเรียนทุกคณะวิชา เพื่อสอนวิชาพื้นฐานให้สามารถเรียนวิชาที่ต่าง ๆ แต่ได้รับความสนใจและงบประมาณน้อยกว่าคณะวิชาชีพ	7
2	คณะวิชาพื้นฐานขาดอุปกรณ์การสอนเนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญน้อยกว่าคณะวิชาชีพอื่น	7
3	ผู้บริหารควรมีการบริหารงานและให้ความยุติธรรมกับบุคลากรและงานการเรียนการสอนทุก ๆ ด้าน	7
4	ผู้บริหารควรนำเงินค่าวัสดุการศึกษาไปใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนเท่าที่จำเป็นไม่ควรนำไปใช้กับงานอื่น	6
5	คณะวิชาพื้นฐานไม่มีรายได้ จากงานฟาร์ม จึงได้รับความสนใจและงบประมาณสนับสนุนน้อย	5
6	ผู้บริหารควรมีการบริหารงานเน้นหนักในเรื่องความสัมพันธ์ของครู-อาจารย์ในสถานศึกษา	5
7	คำถามบางข้อตอบค่อนข้างไม่ชัดเจนและตอบได้ไม่ค่อยมั่นใจ เพราะไม่ได้สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน คำตอบที่ได้อาจคลาดเคลื่อนบ้าง	4
8	คณะวิชาพื้นฐานขาดบุคลากรแต่ไม่ได้รับการแก้ไขจากผู้บริหาร	3
9	ควรเปิดชั้นผู้บริหารตามวาระอย่างเคร่งครัด	3
10	ผู้บริหารควรกำกับดูแลการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ เพื่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียนนักศึกษา	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะ	ความถี่
11	ผู้บริหารควรให้ความสำคัญแก่บุคลากรอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ	3
12	คำถามชัดเจนดี ควรนำผลการวิจัยไปเสนอกรมอาชีวศึกษาเพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง	3
13	ผู้บริหารควรจัดทำแบบประเมินผลการทำงานทุก ๆ ด้านเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนางาน	2
14	การพัฒนาการเรียนการสอนผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านคุณธรรม จริยธรรม และมีความจริงใจต่อผู้ใต้บังคับบัญชา	2
15	อุปกรณ์การสอนที่ขาดความปรับปรุงซ่อมแซมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการสอน	1
16	การพัฒนางานการสร้างระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากปฏิบัติงานจริง	1
17	การจัดทำแผนการสอนควรให้ครู-อาจารย์ในคณะวิชาร่วมกันจัดทำเพื่อปฏิบัติการสอนเป็นทีม	1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพ การจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา" มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพ การจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการเสนอแนวทางสำหรับพัฒนา และปรับปรุงการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการของครู-อาจารย์ และเพื่อพัฒนาระบบการบริหาร การผลิตนักศึกษา ให้นักศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่อยู่ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 11 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรม นครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี และวิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 309 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบ Rating scale มี 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับการปฏิบัติในการบริหารงานด้านการเรียนการสอน และแบบปลายเปิด

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพียงชุดเดียวในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองทุกสถานศึกษา และเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งการเดินทางไปเก็บด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 309 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.16

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยใช้ค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบตัวแปร วิเคราะห์โดยใช้ t -test และ F -test แล้วสรุปผลแต่ละด้านอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

สรุปผลการค้นคว้าวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพ การจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 191 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.81 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 38.19
2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 67.97 ที่เหลือมีอายุน้อยกว่า 35 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.03
3. วุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 77.67 คน รองลงมาคือวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่า ปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 20.71 และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดมี วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.62
4. ตำแหน่งหน้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือครู-อาจารย์คณะวิชาชั้น จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 50.16 รองลงมาคือครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มผู้บริหาร จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.85
5. ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งตาม ข้อ 4 มากที่สุดคือ มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 84.14 และมีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.86
6. ประสบการณ์ในการรับราชการครู ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ในการรับราชการครู ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 76.69 และ ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 23.31

7. ภาระงานสอน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีภาระงานสอนมากกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภาระงานสอนน้อยกว่า 10 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.92 ส่วนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดซึ่งไม่มีภาระงานสอนส่วนใหญ่คือ กลุ่มผู้บริหารจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.59

ตอนที่ 2 ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยเฉลี่ยเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย รวม 3.32 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า

1.1.1 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.93 ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอื่นทั้งหมด

1.1.2 ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.09 และ 3.28 ตามลำดับ

1.2 ด้านการแบ่งสรร ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยเฉลี่ยเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.23 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า

1.2.1 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.82 ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอื่นทั้งหมด

1.2.2 ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชา
ชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยรวม
3.08 และ 3.15 ตามลำดับ

1.3 ด้านการเข้าใจ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยเฉลี่ยเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่
ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.05 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า

1.3.1 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่า
เฉลี่ยรวม 3.91 ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอื่นทั้งหมด

1.3.2 ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชา
ชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
รวม 2.88 และ 2.89 ตามลำดับ

1.4 ด้านการประสานงาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยเฉลี่ยเห็นว่ามี การ
ปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.99 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม
พบว่า

1.4.1 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ค่อนข้าง
ต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.68 ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอื่นทั้งหมด

1.4.2 ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชา
ชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยรวม
2.88 และ 2.86 ตามลำดับ

1.5 ด้านการประเมินผล ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยเฉลี่ยเห็นว่ามี
การปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างต่ำ มีค่าเฉลี่ย 2.60 เมื่อพิจารณาความคิดเห็น
แต่ละกลุ่ม พบว่า

1.5.1 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง
โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.26 ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่าง จากกลุ่มอื่นทั้งหมด

1.5.2 ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ

มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือเห็นว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.49 และ 2.47 ตามลำดับ

1.6 สรุปความคิดเห็นโดยภาพรวม ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียน การสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรม อาชีวศึกษา พบว่า ในภาพรวมทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.04 หากพิจารณาความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นในระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 3.72 กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.88 และ 2.93 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้าน จะพบว่า กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นใน ระดับ มาก 4 ด้านคือ ด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเข้าใจ และด้านการ ประสานงาน ส่วนด้านการประเมินผล กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็น สอดคล้องกันทุกด้านคือ มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง รวม 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเข้าใจ และด้านการประสานงาน ส่วนด้าน การประเมินผล ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นในระดับ น้อย

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารครู-อาจารย์คณะ วิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีว ศึกษาดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า มีจำนวนมากถึง 8 รายการ ที่ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และมีจำนวน 2 รายการ ที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.1.6 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็น ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า ในภาพรวม ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้าน พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม ก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกันในทุก ๆ ด้าน

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

2.2.1 ด้านการวางแผน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทุกรายการ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.2.2 ด้านการแบ่งสรร ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จำนวน 9 รายการ และมีเพียง 1 รายการ ที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2.3 ด้านการเข้าใจ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เมื่อ พิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทุกรายการ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่ม ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.2.4 ด้านการประสานงาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทุกรายการ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและ กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.2.5 ด้านการประเมินผล ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็น ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เมื่อ พิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้ว มีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จำนวน 8 รายการ และจำนวน 1 รายการ ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนอีกจำนวน 1 รายการ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2.6 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็น ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชา พื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า ในภาพรวม ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม ก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่ระดับ .01 เช่นกัน ซึ่งเป็นผลการแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่ สอดคล้องกันในทุก ๆ ด้าน

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของครู-อาจารย์คณะวิชา
พื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของ
คณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
สรุปได้ดังนี้

2.3.1 ด้านการวางแผน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็น
ของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็น
รายข้อแล้ว มีข้อที่น่าสังเกตว่า มีจำนวน 2 รายการ ที่กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ .01 และมีจำนวน 3 รายการ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ .05

2.3.2 ด้านการแบ่งสรร ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็น
ของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็น
สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า มีจำนวน 1 รายการ
ที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.3.3 ด้านการเข้าใจ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของ
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็น
สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า มีจำนวน 1 รายการ
ที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำนวน
1 รายการ ที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.4 ด้านการประสานงาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิด
เห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิด
เห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิด

เห็นสอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกรายการ

2.3.5 ด้านการประเมินผล ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อแล้วมีข้อที่นำสังเกตว่า มีจำนวน 1 รายการที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.3.6 สรุปความคิดเห็นโดยภาพรวม ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมทั้งหมด พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียวคือ ด้านการวางแผน ส่วนด้านอื่น ๆ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกด้าน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3.2 ด้านการแบ่งสรร ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของ ผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.3 ด้านการเข้าใจ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน กับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.4 ด้านการประสานงาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน กับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.5 ด้านการประเมินผล ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ แต่ความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.6 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็น ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 กับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในขณะที่ ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ หรือทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันนั่นเอง

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวม 309 คน มีผู้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 33 ราย รวม 63 ข้อ ส่วนใหญ่เป็นความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะ

วิชาพื้นฐาน รองลงมาคือ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ และผู้บริหารตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลข้อความและจัดเป็นความถี่นำเสนอ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุดมีจำนวน 3 รายการ แต่ละรายการมีความถี่ 7 ข้อ เท่ากันคือ ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบการสอนนักเรียนทุกคณะวิชา เพื่อสอนวิชาพื้นฐานให้สามารถเรียนวิชาชีพต่าง ๆ ได้แต่ได้รับความสนใจ และงบประมาณน้อยกว่าคณะวิชาชีพ, คณะวิชาพื้นฐานขาดอุปกรณ์การสอน เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญน้อยกว่าคณะวิชาชีพอื่น และผู้บริหารควรบริหารงาน และให้ความสำคัญกับบุคลากรและงานการเรียนการสอนทุกด้าน ทั้ง 3 รายการ ซึ่งให้เห็นว่าผู้บริหาร ให้ความสำคัญกับคณะวิชาพื้นฐานน้อยกว่าคณะวิชาชีพอื่น ทั้งด้านการเรียนการสอน และการงบประมาณ ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีความถี่ต่ำสุด มีจำนวน 3 รายการ แต่ละรายการมีความถี่ 1 ข้อ เช่นกันคือ อุปกรณ์การสอนชำรุด ควรปรับปรุงซ่อมแซมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการสอน, การพัฒนางาน การสร้างระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากปฏิบัติงานจริง และการจัดทำแผนการสอน ควรให้ครู-อาจารย์ในคณะวิชา ร่วมกันจัดทำเพื่อปฏิบัติการสอนเป็นทีมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะทั้ง 3 รายการ ซึ่งให้เห็นว่าอุปกรณ์การสอนชำรุดอาจมีจำนวนมากแต่ผู้บริหารไม่ได้ซ่อมแซมนำมาใช้ประโยชน์ ระบบการบริหารไม่ดีพอ และการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ ไม่มีการร่วมมือให้ความช่วยเหลือในการสอน ซึ่งกันและกันอันจะนำผลไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนา

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ ๆ ที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

1.1 ด้านการวางแผน จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ มีข้อที่นำเสนอเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มผู้บริหาร ที่มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เหตุที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม ในเรื่องการวางแผนอาจเป็นเพราะว่า กลุ่มครู-อาจารย์ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานบริหารโดยตรงหรือไม่ได้อยู่ฝ่ายบริหาร ยังไม่เข้าใจในระบบการบริหาร เกี่ยวกับการวางแผนต่าง ๆ เนื่องจากการวางแผนฝ่ายบริหารจะนำข้อมูลจากปฏิบัติมาพิจารณาในการจัดทำแผน ซึ่งวิธีการนำข้อมูลมาจากปฏิบัติมีหลายทางด้วยกัน เช่น นำข้อมูลจากปฏิบัติงานที่รายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำเดือนและ/หรือประจำงวดเงินงบประมาณพร้อมข้อเสนอแนะในรายงาน หรือ ประชุมปรึกษาหารือโดยตรงกับปฏิบัติก็ได้ และหากผู้บริหารนำข้อมูลมาจากการรายงานของปฏิบัติดังกล่าว จะทำให้ปฏิบัติมีความเข้าใจว่าตนเองไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน หากแต่ความเป็นจริงทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนเช่นกัน ดังนั้นการรายงานผลการปฏิบัติงาน ผู้เขียนรายงานจะต้องพิจารณาในสิ่งที่ เป็นจริงและข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้ในอนาคต (ประเชิด ไทรแจ่มจันทร์, 2536) ส่วนความคิดเห็นสรุปรวม โดยเฉลี่ยว่ามีการปฏิบัติในด้านการวางแผนมากที่สุดคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น แสดงว่า ทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความเห็นตรงกันว่าในการจัดการศึกษานั้น ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในเรื่องเวลาเรียนของทุกคณะวิชา หรือสาขาวิชาเท่ากัน เพราะการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตร ซึ่งเป็นงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของการบริหารงานวิชาการ งานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร พบว่า การบริหารงานวิชาการผู้บริหารต้องใช้เวลาในการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งมากกว่างานบริหาร

ด้านอื่น (Smith and Others, 1961:170) ดังนั้น ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ ซึ่งงานวิชาการมีขอบข่ายกว้างขวางแต่หัวใจสำคัญคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป ไม่ว่าจะ เป็นด้านวิชาชีพรหรือด้านอื่น งานวิชาการจะวางแผนการใช้หลักสูตรให้ครบทั้งจำนวนเวลาเรียนและเนื้อหาวิชา (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535:17) ในเรื่องที่มีผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสรุปรวม โดยเฉลี่ยว่ามีการปฏิบัติในด้านการวางแผนน้อยที่สุดคือ ครู-อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา แสดงให้เห็นว่าฝ่ายบริหาร และครู-อาจารย์ ไม่ได้ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนการสอนรายวิชา ซึ่งแผนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการบ่งชี้หรือกำหนดทิศทางในการสอนเกี่ยวกับขอบข่ายเนื้อหาวิชา แหล่งค้นคว้า เวลาที่สอน วิธีการสอน ผู้สอน สื่อการสอน กิจกรรมการสอน การวัดผลและประเมินผล และวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้ผู้สอนสามารถทราบล่วงหน้าว่าจะทำอะไรเมื่อใด มีสื่ออะไรบ้างที่จะใช้ในการสอน และผู้เรียนก็สามารถค้นคว้าหาความรู้ จากแหล่งต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนในห้องได้ และสามารถตรวจสอบการสอนของครูผู้สอนได้ด้วยว่า ดำเนินการสอนครบตามหลักสูตร หรือไม่เพียงใดและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ฝ่ายบริหารสามารถจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์การสอน หรือสื่อการสอนมาให้ครู-อาจารย์ตามเวลาที่ต้องการได้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535:75-76) ความจำเป็นในการจัดทำแผนการสอนนั้น ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ข้อ 47.1 ระบุหน้าที่ครู-อาจารย์ ไว้ในข้อแรกว่า "ครู-อาจารย์ มีหน้าที่รับผิดชอบทำแผนการสอนหรือโครงการสอน และบันทึกการสอน" ดังนั้นการจัดทำแผนการสอนจึงถือว่าเป็นความจำเป็นที่ครู-อาจารย์ จะต้องทำโดยหน้าที่ (กรมอาชีวศึกษา, 2535:14)

1.2 ด้านการแบ่งสรร จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มผู้บริหาร ที่มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ในส่วนที่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การปฏิบัติใน

ด้านการแบ่งสรรมากที่สุดคือ การจัดครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณวุฒิของผู้สอน แสดงว่าผู้บริหารได้ใช้พิจารณาญาณ การเป็นนักบริหารในการแบ่งสรรมอบหมายงานให้ผู้ที่บังคับบัญชาตามความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะในด้านการสอน ต้องพิจารณาครูที่มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในด้านการสอน การเป็นครูที่ดี หรือครูตามอุดมการณ์จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีคุณธรรมและมีความสามารถในการปฏิบัติได้ (คณะวิศวกรรมศาสตร์, 2531:62) การจัดครูเข้าสอนเป็นงานของฝ่ายวิชาการ พิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง โดยการสำรวจความพร้อมของครู-อาจารย์ ภาระงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ความชำนาญในด้านการสอนของแต่ละวิชา ความถนัดของแต่ละบุคคล (ปรียานพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535:189-190) ในเรื่องที่ว่าผู้บริหารครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาอื่นมีความคิดเห็นสรุปรวม โดยเฉลี่ยว่ามีการปฏิบัติในด้านการแบ่งสรรน้อยที่สุดคือ ครู-อาจารย์ผู้สอนได้รับอุปการณการสอนตรงตามเวลาที่ต้องการใช้สอน เนื่องจากการจัดซื้อ จัดหาวัสดุเป็นงานบริการ และอำนวยความสะดวกทางการศึกษา หากสถานศึกษาจัดระบบบริหารในการจัดซื้อ จัดหาไม่เหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการให้บริการแล้ว จะทำให้การดำเนินการจัดซื้อ จัดหาวัสดุมาบริการ ครู-อาจารย์ผู้สอนไม่ทันเวลาที่ต้องการใช้ หรือ อาจเป็นเพราะว่าภายในจังหวัดที่เป็นที่ตั้ง ของสถานศึกษามีวัสดุต่าง ๆ จำหน่ายไม่เพียงพอ ซึ่งจำเป็นต้องไปจัดซื้อในต่างจังหวัด ความสะดวกในการขนส่งไม่เพียงพอ ค่าขนส่งและราคาสินค้าแพง การติดต่อสื่อสารกับแหล่งผู้ขายจากต่างจังหวัดทำได้ไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายสูง (กิ่งพร ทองใบ, 2527:517) ในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนที่หายาก หรือมีคุณลักษณะเฉพาะ ทำให้การจัดซื้อ จัดหาเป็นไปได้อย่าง เนื่องจากสถานที่ตั้งของสถานศึกษาบางแห่ง อยู่ในท้องที่ที่จัดหาได้ยากและถึงแม้จะมีนโยบายของส่วนราชการในการให้เช่าหรือแลกเปลี่ยน วัสดุ-ครุภัณฑ์ ระหว่างส่วนราชการ และระหว่างสถานศึกษา แต่ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้สะดวก เพราะระบบราชการมีขั้นตอนสลับซับซ้อนมากนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวราภรณ์ เตชะวัณณะเศรษฐ์ (2528:80) เรื่องการบริหารวัสดุตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า การเช่าวัสดุเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน และการแลกเปลี่ยนครุภัณฑ์ต่างชนิดหรือชนิดเดียวกัน ระหว่างหน่วยงานน้อยมาก

1.3 **ด้านการเข้าใจ** จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชา
 พื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ
 ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.05 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่
 กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
 คือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มผู้บริหารที่มีความคิดเห็น
 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ในส่วนของทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีการปฏิบัติ
 ในด้านการเข้าใจสูงที่สุดคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาให้ครู-อาจารย์
 เข้าฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือการไปศึกษาต่อเท่าๆ กันระหว่างคณะวิชาพื้นฐานและ
 คณะวิชาชีพอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้
 ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา
 เป็นลำดับ เพราะการเรียนการสอนวิชาสามัญสัมพันธ์จะมีความสำคัญมากขึ้น ที่จะ
 เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ของระบบการศึกษาในสถานศึกษาในอนาคต (เมธี ปิลันธนาพันธ์,
 2533:130) การพัฒนาบุคลากร จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในสถานศึกษา ซึ่ง
 เป็นการมุ่งซึ่งถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านภูมิปัญญาของครูผู้สอน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนา
 ไปสู่ผู้เรียนในขั้นตอนสุดท้าย เพื่อให้ครูทุกคนได้รับการพัฒนาทางการศึกษาและทางสังคม
 อย่างเสมอภาคกัน และปัญหาจะกระตุ้นความเจริญงอกงามในอาชีพครูได้อย่างไร ผู้บริหาร
 ต้องคิดค้นวิธีการแก้ปัญหา เพื่อสนองความต้องการในการปรับปรุงคุณภาพครู เช่น การจัด
 ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น โดยเฉพาะการจัดอบรม การเรียนการสอนแผนใหม่
 ให้แก่ ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานทางด้านฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ
 ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่จัดขึ้น ผู้บริหารควรพิจารณาจัดส่งครู-อาจารย์ เข้าอบรมตามความ
 เหมาะสม (บุญชุ่ม เปี้ยแดง, 2537.) ในเรื่องที่ว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน
 และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวมโดยเฉลี่ยว่ามีการปฏิบัติในด้านการ
 เข้าใจต่ำสุดคือ ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและ
 สม่ำเสมอ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดขวัญกำลังใจ
 ในการปฏิบัติงานแก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ซึ่งถ้าพิจารณาความคิดเห็นรายกลุ่มยิ่ง
 ทำให้มองเห็นได้ชัดคือ กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38
 ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย. ค่าเฉลี่ย 2.49 และครู-

อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพพื้นฐาน คือมีความคิดเห็นในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 2.46 และมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับ ปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.62 การที่ผู้บริหารให้ความสนใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคลากรมีกำลังใจในการทำงาน โดยการไปเยี่ยมเยียนบุคลากรในขณะปฏิบัติงานบ้าง ในโอกาสอันควรและเหมาะสม (อุทัย หิรัญโต, 2525:220) การกระตุ้นบุคลากรเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามทฤษฎี 2 ปัจจัย (Two Factor) ของ Herzberg โดยเฉพาะปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับแรงจูงใจภายในที่เกิดจากการทำงานได้แก่

ความสำเร็จในการทำงาน (achievement) หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มในในผลสำเร็จของงาน เมื่อเขาได้ทำงานหรือแก้ปัญหาได้เป็นผลสำเร็จ หากผู้บริหารได้ไปเยี่ยมเยียนเขา ปัจจัยนี้ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด

การยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชยยอมรับนับถือ หรือการได้รับแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ซึ่งทำให้เกิดความภูมิใจ ดังนั้นการที่ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียน ชมเชยความสำเร็จของบุคลากรย่อมจะทำให้เขามีความพึงพอใจ และมีกำลังใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ

ลักษณะของงาน (work itself) หมายถึง ลักษณะของงานจะมีความยากลำบากเพียงใด หากผู้บริหารไปให้กำลังใจแก่เขา เขาย่อมถือว่างานนั้นท้าทายความสามารถของเขา เขาจะใช้ความคิดหาวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่บุคลากรได้รับผิดชอบต่อการทำงานของแต่ละคนอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องควบคุม ดังนั้นการที่ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ ก็จะได้รับรู้ว่าผู้ใดมีความรับผิดชอบต่องานมากน้อยเพียงใด ถ้าครู-อาจารย์ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่องานดีก็จะทำให้เขามีความภูมิใจมากที่ผู้บริหารได้เห็นผลงานของเขา

ความก้าวหน้า (advancement) หมายถึง การได้รับเลื่อนตำแหน่งหรือเงินเดือนให้สูงขึ้น เมื่อผู้บริหารได้ไปเห็นผลงาน ของครู-อาจารย์ด้วยตนเอง ย่อมจะมุ่งบำเหน็จรางวัลให้ครู-อาจารย์ อย่างถูกต้องและยุติธรรม

ความเจริญเติบโต (growth) ปัจจุบัน Herzberg เชื่อว่า เป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์ทำงานหนักขึ้น กำหนดให้บุคคลมีค่าที่และความรู้สึกต่องานที่ทำปัจจุบัน ทำให้คนเกิดความพอใจ (สุมะธ เตียวอิตเรศ, 2525:10-12)

1.4 ด้านการประสานงาน จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.99 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในด้านการประสานงานมากที่สุดคือ การเบิกจ่ายเงินเพื่อใช้ในการจัดซื้อ อุปกรณ์การสอน ผู้บริหารได้จัดระบบไว้ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารได้จัดระบบการจัดซื้อ จัดหาวัสดุไว้ให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาวัสดุอย่างพอเพียง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2535:27) ในส่วนที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในด้านการประสานงานต่ำสุดมี 2 รายการ รายการแรกคือ เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นตรงกันว่าการแก้ปัญหาคือการจัดครูเข้าสอนแทน ในขณะที่ครูประจำวิชาไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้ มีประสิทธิภาพต่ำมาก นั้นย่อมหมายถึง ผู้บริหารประสบความล้มเหลวในการบริหารงานวิชาการ การแก้ไขปัญหาการจัดครูเข้าสอนแทนในขณะที่ครูไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้ บรรจง ชูสกุลชาติ (2533:66) ได้เสนอว่า ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงภาระของครู-อาจารย์ ไม่ให้มากเกินไป และต้องมีเวลาในเรื่องต่อไปนี้

1. การเตรียมการสอน
2. คายว่างตรงกับเวลาที่สอน
3. ภาระงานพิเศษไม่มากจนเกินไป

นอกจากนั้นสิ่งที่ผู้บริหารควรคำนึงถึงคือ การมอบหมายการจัดครูเข้าสอนแทนให้ครูภายในคณะวิชานั้น ๆ สอนแทนซึ่งเขาจะมีความรู้ความสามารถในการสอนได้ดีกว่าครูต่างคณะวิชา และอีกรายการหนึ่งที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นว่ามีกรปฏิบัติน้อยที่สุดคือ เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุ ไม่สามารถจัดหา

อุปกรณ์การสอนมาให้ ครู-อาจารย์ทำการสอนได้ทันเวลา ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้
 อย่างมีประสิทธิภาพ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารได้มอบหมายให้คณะกรรมการจัดซื้อ จัดหา
 พัสดุ ของแต่ละคณะวิชาแล้วแต่เมื่อคณะกรรมการไม่สามารถจัดซื้อ จัดหาได้แล้วไม่ได้
 รายงานให้ผู้บริหารทราบ อีกทั้งยังไม่ได้ประสานงานกับคณะวิชาอื่น เพื่อยืมหรือแลกเปลี่ยน
 พัสดุ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะพัสดุบางอย่างสามารถใช้ร่วมกันได้
 (กรมอาชีวศึกษา, 2535:27) ในเรื่องความคิดเห็นโดยภาพรวม ส่วนใหญ่ผู้บริหาร
 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-
 อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า
 ผู้บริหาร ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้าง ซึ่งกรรมการต่าง ๆ ก็ได้
 คัดเลือกมาจากตัวแทนของแต่ละคณะวิชาเพื่อบริการและอำนวยความสะดวกให้ครู-อาจารย์
 แต่ละคณะวิชาอยู่แล้ว เมื่อไม่สามารถประสานงานการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์การสอนได้
 คณะกรรมการก็ไม่ได้รายงาน หรือประสานงานกับฝ่ายบริหาร เพื่อแก้ไขปัญหา ดังนั้น
 ผู้บริหารจึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก อีกทั้งผู้บริหารก็ได้ ประชาสัมพันธ์หรือชี้แจง
 ให้ครู-อาจารย์มีความเข้าใจในระบบการจัดซื้อ จัดหา (กรมอาชีวศึกษา, 2535:28)
 จึงทำให้ครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง

1.5 ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะ
 วิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในภาพรวม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ
 ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.60 เมื่อพิจารณาความคิดเห็น รายข้อ พบว่า ทุกรายการ ผู้บริหาร
 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นในระดับ
 น้อย ซึ่งสอดคล้องกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ส่วนความคิดเห็นโดยภาพรวมที่สอดคล้องกัน
 ทั้ง 3 กลุ่ม ว่าการปฏิบัติด้านการประเมินผล มากที่สุดคือ ครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วม
 ในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง แสดง
 ว่าทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ได้เห็นความสำคัญ
 ของการประเมินผลการปฏิบัติงาน และต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดแบบประเมิน เพื่อ
 จะพิจารณาความเหมาะสมและความตรงประเด็นที่ต้องการวัด เพราะการประเมินผลเป็น
 การประมาณราคาหรือประมาณค่าของการทำงาน เพื่อบอกคุณภาพของเนื้องานนั้น ๆ
 (หน่วยศึกษานิเทศน์กรมสามัญศึกษา, 2534:38) ส่วนภาพรวมของทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีความ

คิดเห็นในระดับต่ำสุดคือ ผู้บริหารให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือประเมินผล การดำเนินงานของผู้บริหารทุกฝ่ายทุกปี อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารไม่ได้ประเมินการปฏิบัติงาน ของตนเองทุกปี จึงทำให้มีความคิดเห็นต่ำสุด และถ้าทำการประเมินทุกปีผลที่ออกมา ผู้บริหารอาจไม่ยอมรับในบางส่วนที่เป็นผลลบกับตัวเอง เพราะผู้บริหารส่วนใหญ่จะไม่ นิยมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง เกรงว่าจะถูกประเมินออกมา ไม่ได้ (ชนต์ ชุ่มจิต, 2531:52)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน อยู่ใน ระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.04 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระเบียบและ/หรือแนวปฏิบัติใน ส่วนราชการ ไม่เอื้ออำนาจต่อการพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา เพราะมีขั้นตอนสลับ ซับซ้อนมากมาย หลายขั้นตอน จนทำให้ปฏิบัติสับสนไม่เข้าใจในระเบียบ หรือแนวปฏิบัติจึง ไม่สามารถปฏิบัติตามได้อย่างสะดวกและคล่องตัวเท่าที่ควร ซึ่งจะสังเกตเห็นว่า ในทุก ๆ ด้าน ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทั้งหมดซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของผู้บริหาร คือ ด้านการวางแผน ด้านการแบ่งสรร ด้านการเร้าใจ และด้านการประสานงาน ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ในขณะที่ผู้บริหาร มีความคิดเห็นในระดับ มาก และด้านการประเมินผล ครู-อาจารย์คณะ วิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นในระดับ น้อย ในขณะที่ผู้บริหารมี ความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง นั้นแสดงถึงความไม่สอดคล้องกันในด้านความคิดเห็น จาก เหตุผลที่กล่าวข้างต้นอาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่สามารถประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจ ในเรื่องระเบียบและ/หรือวิธีปฏิบัติให้ครู-อาจารย์ เข้าใจได้อย่างทั่วถึง และให้สามารถ ปฏิบัติได้ โดยเฉพาะนโยบายและ/หรือแนวปฏิบัติใหม่ ๆ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (บรรจง ชูสกุลชาติ, 2533:68)

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ที่ต่อสภาพ การจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออก เชียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

2.1 ด้านการวางแผน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะ วิชาพื้นฐาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิด เห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้ว มีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีหน้าที่ในการเก็บรวบรวม และพิจารณาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการวางแผน และควบคุมกำกับดูแลหรือบริหารงาน ให้เป็นไปตามแผน และมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงมีความคิดเห็นว่าคุณเองได้ปฏิบัติในระดับ มาก ในขณะที่ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้อยู่ในฝ่ายบริหารเป็นส่วนใหญ่ มีหน้าที่ปฏิบัติตามแผนงานที่ ฝ่ายบริหารกำหนดไว้ ซึ่งไม่ทราบว่าตนเองมีส่วนร่วมในการวางแผนมากนักน้อย เพียงใด เพราะในการวางแผนผู้บริหารอาจนำเอาข้อมูลมาจากการรายงานผลการดำเนินงานของผู้ ปฏิบัติหรือหารือกับผูปฏิบัติโดยตรงก็ได้ (ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์, 2536) แต่เมื่อพิจารณา อีกกรณีหนึ่ง อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารนำข้อมูลมาวางแผนงานโดยไม่ได้ให้ครู-อาจารย์ ผูปฏิบัติมีส่วนร่วมในการวางแผนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงหมายถึง การให้ครู- อาจารย์หรือผูปฏิบัติมีส่วนร่วมในการนำข้อมูล จากการปฏิบัติจริงมาร่วมในการวางแผน ส่วนทางอ้อมนั้นหมายถึง การที่ฝ่ายบริหารนำข้อมูลมาจากผูปฏิบัติ โดยเป็นเอกสารรายงาน ผลการปฏิบัติงานประจำปี ส่วนนี้ผูปฏิบัติส่วนใหญ่ไม่มั่นใจว่าฝ่ายบริหารได้นำมาใช้เพื่อแก้ไข บัญหามากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวางแผนที่ดีควรกระทำในส่วนของทางตรงคือให้ผูปฏิบัติ มีส่วนร่วมในการวางแผนด้วย เพื่อจะได้นำข้อบกพร่องมาแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์และพัชรีสีสว่างทรัพย์, 2534:29)

2.2 ด้านการงบประมาณ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารครู-อาจารย์คณะวิชา พื้นฐาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ ในระดับ มากส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลางแต่เมื่อ พิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญ ทุกรายการ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร มองเห็นว่าตนเอง ได้ปฏิบัติ
 ทุกรายการอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของครู-อาจารย์
 คณะวิชาพื้นฐาน ที่เห็นว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติเกี่ยวกับด้านการแบ่งสรรยังไม่เหมาะสม การ
 บริหารงานในทุกองค์การบริหารและปฏิบัติงานจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน คือผู้
 บริหารต้องเข้าใจสภาพความต้องการของผู้ปฏิบัติ และผู้ปฏิบัติจะต้องศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ
 สภาพการบริหารงานของผู้บริหาร ดังนั้นในการจัดสรรทรัพยากรการบริหารไม่ว่าจะ
 เป็นกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการหรือการบริหารจะต้องกระทำให้ผู้
 ปฏิบัติงานทุกหน่วยย่อยในองค์การเห็นว่า ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญแก่ทุกหน่วย เพื่อเพิ่ม
 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และเกิดประสิทธิผลกับองค์การ (วิทยาลัยเกษตรกรรม
 อุบลราชธานี, 2534:1)

2.3 ด้านการเข้าใจ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชา
 พื้นฐาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่
 ในระดับ มากส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่เมื่อ
 พิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร คิดว่าตนเอง ได้ปฏิบัติอยู่ใน
 ปัจจุบันนั้นมากพออยู่แล้ว สำหรับครู-อาจารย์ที่สอนวิชาสามัญสัมพันธ์ เพราะสถานศึกษา
 อาชีวศึกษา จะต้องจัดการเรียนการสอนและให้ความสำคัญกับวิชาที่มากกว่าด้านอื่น ๆ เพื่อให้
 ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ เพื่อไปประกอบอาชีพได้แต่ไม่ได้มองลึกลงไปอีกว่าพื้นฐานการ
 ศึกษาวิชาชีพ ก็คือวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์หากเรียนวิชาพื้นฐาน ดังกล่าวไม่ดีพอก็จะมีผล
 ทำให้การเรียนวิชาชีพได้ไม่สำเร็จเช่นกัน (H.M. Hamlim, 1967:117) ครูสอนวิชา
 สามัญและสัมพันธ์ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี คือ ต้องมี
 ประสบการณ์ด้านวิชาชีพด้วย เพื่อประยุกต์การสอนให้ผู้เรียน สามารถนำไปใช้ในการเรียน
 วิชาอื่นได้ (บุญศักดิ์ ใจจงกิจ, 2519:52) ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจพิเศษ
 เป็นอย่างมาก ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรเพราะขวัญกำลังใจหมายถึง สภาพจิตใจหรือ
 ทัศนคติของบุคลากรหรือกลุ่มคนที่มีต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่
 ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ อย่าให้เขาคิดว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งไม่มีความสำคัญอะไร
 มากนักในองค์การ การที่บุคลากรจะมีขวัญกำลังใจดีย่อมจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย

ประการ เช่น ความพึงพอใจในสภาพงาน มีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของและ การให้บำเหน็จรางวัล การเยี่ยมเยียน การยกย่องชมเชย การให้ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การให้ไปศึกษาต่อ การให้ไปอบรม และการให้สวัสดิการอื่น ๆ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2526:454-455)

2.4 ด้านการประสานงาน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะ วิชาพื้นฐาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญผู้บริหารมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการอาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารได้จัดระบบการประสานงาน ไว้อย่างเหมาะสมแล้ว แต่อาจไม่ได้ติดตามว่าผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะคณะวิชาพื้นฐาน สามารถปฏิบัติตามระบบที่วางไว้ได้มากน้อยเพียงใด เพราะเวลาผ่านไประบบการประสาน งานจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้เหมาะสมไม่ใช้จัดวางระบบไว้ 5 ปี 10 ปี ก็ไม่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อให้การประสานงานต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกกระดับ (บุญเทียม เจริญยิ่ง, 2535:68) ในเรื่องที่ ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง จำนวน 3 รายการคือการออกคำสั่งแต่งตั้ง มอบหมายงานให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อสอบถามเพื่อฟังความ คิดเห็นก่อนทุกราย แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ได้ให้ความสำคัญ ในการออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้แก่ครู-อาจารย์ ปฏิบัติ โดยการสอบถามความ สัมครใจ ความถนัดในงานก่อนการมอบหมาย เพราะการมอบหมายงานให้แก่บุคลากรผู้ บริหารจะต้องมอบหมายงานที่บุคลากรมีความพึงพอใจในงาน และมีความรู้ความสามารถที่ จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ หรืออาจกล่าวได้ว่า จะ ต้องมอบหมายงานตามความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ (ธงชัย สันติวงษ์, 2531:102) อีก รายการหนึ่งที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลางคือเมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถ มาปฏิบัติการสอนได้ และทราบในเวลากระชั้นชิดหัวหน้าคณะวิชา หรือหัวหน้าแผนกวิชา สามารถประสานงานจัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ได้จัดระบบการจัดครูเข้าสอนแทน เมื่อครูไม่สามารถ มาปฏิบัติการสอนได้ไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน

เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535:190) ให้ความเห็นว่า "การจัดครูเข้าสอนแทนเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการจัดครูเข้าสอน เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนให้ต่อเนื่อง" ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของทั้ง 2 กลุ่ม ราชการสุดท้ายในด้านการประสานงานคือ เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ ฝ่ายบริหารได้จัดระบบการจัดครูเข้าสอนแทนไว้อย่างดี และสามารถปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ของคณะวิชา
พื้นฐาน

2.5 ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้ว มีข้อที่น่าสนใจเกวว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเป็นส่วนใหญ่ แต่มีอยู่จำนวน 2 รายการ ที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่อยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้ง 2 รายการ คือครู-อาจารย์ต้องการให้นักเรียนและ/หรือ ผู้ร่วมงานประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเอง เป็นระยะเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเองอาจเป็นเพราะว่าทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าการประเมินผลเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกหน่วยงาน (ปรีชา ตงมณี, 2531:20) เพราะว่าการประเมินผล เป็นการประมาณราคา หรือประมาณค่าของสิ่งต่าง ๆ เพื่อบอกคุณภาพของสิ่งนั้น ๆ เช่น การประเมินผลการสอนของครู เป็นการบอกคุณภาพว่า ครูสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ควรจะแก้ไขอย่างไร (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา, 2534:38) และอีกรายการหนึ่งคือ ครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ทราบดีว่าการจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะการสอนนั้นผู้สอนควรจะมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อวัดตัวเองด้วย เพื่อจะได้คำตอบที่ถูกต้องตามความต้องการ เพราะการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการสอนของผู้สอนเอง มุ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการติชม เพื่อใช้ในการปรับปรุงการสอน

ข้อมูลอาจได้มาจากหลายทาง เช่น ตัวผู้สอนเองเพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชาผลการสอบของ ผู้เรียนและตัวผู้เรียน (ฟูสตี ถาวรกุล, 2532:38)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ที่มีต่อ สภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน รวม 5 ด้าน แล้วปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร เป็นผู้ที่ทราบและเข้าใจทั้งยังเป็นผู้จัดวางระบบการบริหาร และระเบียบวิธีการ ปฏิบัติต่าง ๆ ด้วยตนเองและเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ จากนโยบาย ของส่วนราชการ ผู้บริหารจะต้องได้รับทราบก่อน แล้วนำมากำหนดวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม กับสถานศึกษาจึงทำให้ความคิดเห็นแตกต่างจาก ครู-อาจารย์ ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชา พื้นฐาน เป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ จึงทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ของระบบการบริหาร โดยเฉพาะในส่วนที่มีความใกล้ชิดและได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ จึงทราบว่า การปฏิบัติยังไม่ดี เท่าที่ควรอาจเป็นเพราะระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งระบบการบริหารไม่เอื้ออำนวยหรือ สัมพันธ์ต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ดังนั้น เมื่อให้ระบบการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งฝ่ายบริหารและครู-อาจารย์ จะต้อง สร้างความเข้าใจมีการประสานงาน และร่วมมือกันทุก ๆ ด้าน เพื่อก่อให้เกิดระบบที่ดีต่อ การปฏิบัติงานและทั้ง 2 ฝ่าย จะมีความเข้าใจถึงความต้องการซึ่งกันและกัน (บุญเทียม เจริญยิ่ง, 2535:66)

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาที่มีต่อสภาพการ จัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

3.1 ด้านการวางแผน จากผลกรวจวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะ วิชาที่มี โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ มาก ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาที่มีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร มีหน้าที่ในการเก็บ

รวบรวมและพิจารณาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและควบคุมกำกับดูแลหรือบริหารงาน ให้เป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ในขณะที่ครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้อยู่ในฝ่ายบริหารเป็นส่วนใหญ่ ผู้ปฏิบัติจึงทราบว่าการวางแผนของผู้บริหารไม่ได้เอื้ออำนวยหรือสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควรจึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง เพราะครู-อาจารย์ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน และข้อมูลที่ผู้บริหารนำไปใช้ในการวางแผนนั้น ไม่ทราบนำมาจากส่วนใดบ้างจึงไม่ได้ทำให้เป็นการวางแผน เพื่อการพัฒนางานการวางแผนเพื่อการบริหารโดยทั่วไปแล้วสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงทุกครั้งในการวางแผนทุก ๆ ด้าน ก็คือ การรวบรวมข้อมูลจากผู้ร่วมงาน คือให้ผู้ร่วมงานส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ เพื่อให้มีความรู้สึกว่าเขามีความสำคัญในงานด้านนั้น ๆ และมีความสำคัญต่อสถานศึกษา เพราะส่วนใหญ่แล้วเขาเองเป็นผู้ปฏิบัติจึงทราบจุดบกพร่องดีกว่าฝ่ายบริหาร (บรรจง ชุสกุลชาติ, 2531:28) ในส่วนที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมีจำนวน 3 รายการคือ ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดซื้อจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนซึ่งทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารได้ให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานในด้านารวางแผน มากในแนวความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีฟ เพราะการวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยเลือกกำหนดวิธีปฏิบัติงานที่เห็นวาทที่สุด โดยพิจารณาจากข้อมูล ข่าวสารและกรณีแวดล้อมต่าง ๆ การวางแผนเป็นการใช้ความคิด จินตนาการ คาดคะเนวิธีการเพื่อเลือกค้นหาแนวทางที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง เพื่อกำหนดเป้าหมาย และวางโครงการในการดำเนินงานให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย, 2535:1) อีกรายการหนึ่งคือ ครู-อาจารย์ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา ซึ่งทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แสดงให้เห็นว่าครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานไม่ได้จัดทำแผนการสอนทุกรายวิชา จึงทำให้ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน บางส่วนยังไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอนซึ่งได้กำหนดไว้ ในระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2523 ข้อ 47.1 ว่าครู-อาจารย์ มีหน้าที่รับผิดชอบทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน (กรมอาชีวศึกษา, 2535:14) เนื่องจากผู้บริหารอาจจะไม่ได้ชี้แจงให้ครู-อาจารย์ทราบ จึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว และรายการ

สุดท้ายที่ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากคือผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาชีพพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทุกคณะวิชา ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญเท่ากันหมด เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดรายวิชา และระยะเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา หากจัดตารางสอนไม่ครบตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนรู้อย่างจะไม่สัมฤทธิ์ผล (อรรถจัน วิวัฒน์สุนทรพงษ์, 2507:269)

3.2 ด้านการแบ่งสรร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อมีข้อที่น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีอยู่เพียงรายการเดียวที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ ปานกลาง คือครู-อาจารย์คณะวิชาชีพพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา แสดงว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพพื้นฐาน ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง เช่นกัน อาจเป็นเพราะว่าจำนวนครู-อาจารย์คณะวิชาชีพพื้นฐานไม่ได้ขาดแคลนจริง เพราะผู้บริหารได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านบุคลากรของสถานศึกษาทุกคณะวิชาเท่ากัน เพราะถ้าเรามององค์ประกอบขององค์การใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นองค์การของรัฐหรือของเอกชน จะต้องมียอดประกอบอยู่ 2 ส่วน คือ "งาน" กับ "คน" ซึ่งหมายความว่า องค์การทุกประเภทจะต้องมียอดประกอบด้านงาน คือภารกิจที่จะต้องทำตามวัตถุประสงค์ และการที่จะประกอบภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นจะต้องมียอดประกอบที่สองคือ คนหรือบุคลากรอย่างพอเพียงและเหมาะสม ที่มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานได้ (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2531:5)

3.3 ด้านการเร้าใจ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร คิดว่าตนเองได้ปฏิบัติอยู่ใน

ปัจจุบันนี้มากพออยู่แล้ว เพราะการเข้าใจเป็นการกระตุ้นและจูงใจให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดทนอดหยิ่ง ความเพียรพยายาม และมีความอดทนต่อสภาพการทำงานต่าง ๆ ได้ ด้วยความพอใจซึ่งวิธีการเข้าใจหรือการจูงใจบุคลากรในองค์การนั้นมีอยู่หลายวิธี และความต้องการของแต่ละคนก็ย่อมจะแตกต่างกัน เช่น บางคนต้องการงานที่ท้าทาย บางคนต้องการการเอาใจใส่ดูแลเยี่ยมเยียนจากผู้บริหาร หรือบางคนต้องการเงินค่าตอบแทน (จำนงค์ สมประสงค์, 2533:125) ส่วนครู-อาจารย์เป็นผู้ที่รับการเข้าใจหรือการกระตุ้นซึ่งเป็นผลจากการกระทำของผู้บริหารต่อเขาโดยตรง ดังนั้นครู-อาจารย์จึงทราบได้ดีกว่าผู้บริหารว่าการกระทำของผู้บริหารนั้น เขามีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด จากผลการวิจัยนี้พบว่าครู-อาจารย์มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง

3.4 ด้านการประสานงาน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ส่วนครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสนใจว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการอาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารเป็นผู้จัดวางระบบเอง จึงคิดว่าการประสานงานที่วางไว้นั้นเหมาะสมดีแล้วในการบริหารงาน จึงมีความคิดเห็นในระดับมาก แต่ครู-อาจารย์ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติร่วมกับผู้บริหารตามระบบการประสานงานต่าง ๆ ที่ผู้บริหารวางไว้ และในลักษณะงานบางอย่างของผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ประสานงานกับครู-อาจารย์ บางลักษณะงานครู-อาจารย์จะต้องเป็นผู้ประสานงานกับผู้บริหาร แต่ระบบการประสานงานที่จัดไว้ อาจไม่เอื้อต่อการปฏิบัติหรือผู้บริหารอาจไม่ได้ปฏิบัติตามระบบที่วางไว้ จึงทำให้ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ดังที่คณะนิติศาสตร์ (2536: เอกสารอัดสำเนา) กล่าวว่า "การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคล จิตใจ วัสดุ วิธีการ การกำกับการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ หากแต่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันสร้างระบบการประสานงานที่เหมาะสมให้สามารถปฏิบัติได้ และทุกฝ่ายต้องปฏิบัติตามด้วยความรับผิดชอบและจิตสำนึกจึงจะบรรลุผล" ส่วนเรื่องที่ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมีจำนวน 3 รายการ ซึ่งเป็นรายการเดียวกันกับความคิดเห็นของผู้บริหารกับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพพื้นฐานทั้งหมดคือ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกรายการอยู่ในระดับ

ปานกลาง ได้แก่ การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อสอบถามเพื่อฟังความคิดเห็นก่อนทูลราช, เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้และทราบในเวลาระยะสั้นขีด หัวหน้าคณะวิชาหรือหัวหน้าแผนกวิชาสามารถประสานงาน จัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขได้ อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เห็นความสำคัญของการประสานงานว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการปฏิบัติงานขององค์การ เพราะการทำงานร่วมกันหลายฝ่ายในหน่วยงานมีความจำเป็นต้องรู้จักการประสานงานที่ดี งานที่มีคนทำน้อย ความขัดแย้งย่อมมีน้อย คนทำงานมากความขัดแย้งก็มากเป็นเงาตามตัว การประสานงานจึงเป็นเครื่องมือที่จำเป็นของการบริหาร (คุณหญิงวนิดา ฤปะเทมีย์, 2536: เอกสารอัดสำเนา)

3.5 ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชั้น โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาชั้นมีความคิดเห็นในระดับน้อยเมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่นำเสนอว่าส่วนใหญ่ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และมีอยู่เพียงรายการเดียวที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ คือมีความคิดเห็นสอดคล้องกันได้แก่ ครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชั้นเห็นความสำคัญ ของการจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร เพราะการประเมินผลเป็นการประมาณราคาหรือ ประมาณค่าของสิ่งของต่าง ๆ เพื่อบอกคุณภาพว่าครูสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ควรแก้ไขอย่างไร (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา, 2534:38) ในการจัดทำเครื่องมือประเมินผลการสอนครู ผู้สอนควรจะมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือเพื่อวัดตัวเองด้วย เพื่อจะได้คำตอบที่ถูกต้องตามความต้องการ เพราะการประเมินผล เพื่อการปรับปรุงการสอนของผู้สอนเองมุ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการติชม เพื่อใช้ในการปรับปรุงการสอนข้อมูลอาจได้จากหลายทาง เช่น ตัวผู้สอนเอง เพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา ผลการสอบของผู้เรียนและตัวผู้เรียนเอง (พสุติ ถาวรกุล, 2532:38)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้น ที่ต่อสภาพ การจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาชีพชั้นฐาน รวม 5 ด้าน แล้วปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารเป็น ผู้ที่ทราบระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ และยังเป็นผู้จัดวางระบบการบริหารและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ด้วยตนเอง จึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากครู-อาจารย์ ดังที่ ประยงค์ กาละทอง (2534:4) กล่าวว่า "ผู้บริหารสถานศึกษามักจะเป็นผู้รับนโยบายมาจากระดับกรม แล้วนำ มากำหนดแนวปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาปฏิบัติตาม แล้วคิดว่าได้ ดำเนินการถูกต้องแล้ว แต่ไม่ได้มองลึกลงไปอีกว่าผู้ปฏิบัติตามสามารถดำเนินการตามแนว ปฏิบัตินั้นมากน้อยเพียงใดข้อบกพร่องอยู่ที่จุดใด ควรแก้ไขอย่างไร เมื่อส่วนราชการ ประเมินผลออกมา ก็มักจะตอบว่าได้ปฏิบัติในระดับสูงเสมอ"

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้นฐาน กับครู-อาจารย์คณะ วิชาชีพชั้น ที่ต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาชีพชั้นฐานในวิทยาลัย เกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

4.1 ด้านการวางแผน จากผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้นฐานและ ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้น โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่า สังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจำนวน 5 รายการ ได้แก่ การจัดทำแผนอัตรากำลังด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์คณะวิชา ฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น, ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน การใช้งบประมาณ ประจำปี, ผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ระหว่างคณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาชีพเท่ากัน, ผู้บริหารสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ผลิตสื่อการ สอนเพื่อประกอบการเรียนการสอนทศรายวิชาอย่างจริงจัง และต่อเนื้อหังด้านงบประมาณ และการบริหารเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น และผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลา เรียนของคณะวิชา ฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น อาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์คณะวิชาชีพชั้นไม่มีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรมการเรียนการสอนและการบริหารงานต่าง ๆ ในคณะวิชาพื้นฐานทั้งหมด เพราะ

อยู่ต่างคณะวิชากัน จึงอาจทำให้ไม่รู้รายละเอียดทั้งหมดในคณะวิชาพื้นฐาน จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ดังที่โบลีย์ สุวารณโฬีศรี (2525:18) กล่าวว่า "การวางแผนงานเปรียบเสมือนการพันถึงสิ่งที่ต้องการในอนาคต ผู้ใดต้องการสิ่งใดอย่างใดจะต้องเป็นผู้พันเอง ดังนั้น การวางแผนการพัฒนางานใด ๆ ก็ย่อมจะต้องให้ผู้ปฏิบัติงานนั้น ๆ มีส่วนร่วมในการวางแผนด้วยตนเอง ทุกครั้ง เพราะคนอื่นที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมักจะไม่ใช่รายละเอียดในการปฏิบัติอย่างแท้จริง"

4.2 ด้านการแบ่งสรร จากผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงถึงความสอดคล้องกันในการคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่ม เนื่องจากทั้งครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ เป็นผู้ปฏิบัติตามระบบและระเบียบการบริหารในสถานศึกษาเหมือนกัน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจำนวน 1 รายการ คือ ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา อาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นว่าสถานศึกษาเกษตรซึ่งเป็นการศึกษาวิชาชีพ ควรจะให้ความสำคัญกับอัตรากำลังครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ เพื่อจะได้ให้ความรู้และประสบการณ์กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงทำให้มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน ในเรื่องนี้นพคุณ ศิริวรรณ (2529:61-66) กล่าวว่า "เมื่อศึกษานิเทศก์ออกไปเยี่ยมสถานศึกษาและได้มีโอกาสสนทนากับครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มักจะได้รับฟังคำถามเสมอว่า ในสถานศึกษาเกษตรกรรมไม่ควรจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ ให้มากเกินควรนำเอาเวลานั้นมาสอนและมีวิชาชีพให้แก่เขาเรียนให้มีความรู้และทักษะเพื่อนำไปประกอบอาชีพที่จะเกิดประโยชน์มากกว่า" จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ ไม่ได้ให้การสนับสนุนให้สถานศึกษาเกษตรกรรมเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรและจำนวนรายวิชา เพราะไม่เห็นความสำคัญของวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์นั่นเอง

4.3 ด้านการเข้าใจ จากผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน อาจเป็นเพราะว่าทั้งครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู - อาจารย์ คณะวิชาชีพเป็นผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายของสถานศึกษาและคำสั่งของ

ผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้รับผลกระทบโดยตรงจากการกระทำของผู้บริหารทั้งการให้คุณและให้โทษจึงทราบดีว่าการกระทำของผู้บริหารมีขอบบ่งชี้ที่ควรแก้ไขมากน้อยเพียงใด ในการดำเนินงานใด ๆ ของผู้บริหารเพื่อก่อให้เกิดสิ่งเร้าหรือการจูงใจให้ครู-อาจารย์ มีความพอใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา สิ่งที่คุณบริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือ บุคลากรซึ่งเป็นทรัพยากรการบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานทุกชนิด ความสนใจของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งก็หมายความว่า เป็นการกระตุ้นสร้างขวัญที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และหากมีการกระตุ้น เร้าใจ จูงใจ และส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานให้ได้ผลดีทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ จะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากรได้เป็นอย่างดี (เมธี ปิณฑานนท์, 2525:140) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้งครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ในการพิจารณาคัดเลือกครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุม สังมนา หรือศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ผู้ที่เกี่ยวข้องยอมรับมาใช้ในการพิจารณาทุกครั้ง และอีกรายการหนึ่งคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาความดี ความชอบ ประจำปีกรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพอื่นเท่ากันอาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนและบริหารงานอื่น ๆ ในคณะวิชาพื้นฐานทั้งหมด นอกจากนั้นยังอาจคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่การสอนเพียงอย่างเดียวของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน โดยไม่มีหน้าที่ในการบริหารงานฟาร์ม หรือสอนวิชาการปฏิบัติงานเกษตรจึงมีผลงานน้อยกว่าครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ดังที่ พจนันท์ พรหมบุตร (2534: เอกสารอัดสำเนา) กล่าวว่า "ในสถานศึกษาเกษตรกรรม มีครู-อยู่ 2 กลุ่ม คือกลุ่มครู-อาจารย์ที่สอนและปฏิบัติงานพิเศษ และกลุ่มครูที่สอนและปฏิบัติงานพิเศษแล้วยังมีหน้าที่บริหารงานฟาร์ม หรือสอนวิชาการปฏิบัติงานเกษตรเพิ่มอีกผู้บริหารสถานศึกษาเกษตรมักจะมองเห็น เฉพาะผลงานของครู-อาจารย์ที่บริหารงานฟาร์มได้ผลดี แต่ไม่พยายามให้ความสนใจกับครู-อาจารย์ที่ไม่มีหน้าที่บริหารงานฟาร์ม เช่น ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน หากให้ความสนใจเขาย่างจะทำให้ทราบความจริงว่างานสอนของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ก็มีผลงานที่มีคุณค่าไม่น้อยกว่ารายได้จากการบริหารงานฟาร์มของครูวิชาชีพ "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรกัใดจางทั้งสืบ อีกทั้งหาบเรีให้ตัดแงเองเบื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ด้านการประสานงาน จากผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ คือมีความคิดเห็นสอดคล้องกันโดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันโดยมีความคิดอยู่ในระดับ ปานกลางทุกรายการ อาจเป็นเพราะว่าทั้ง ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ เป็นผู้ปฏิบัติตามระบบ ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่ถูกกำหนดโดยผู้บริหาร แต่ระบบการประสานงานที่วางไว้ อาจไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ และผู้บริหาร อาจไม่ปฏิบัติตามระบบที่วางไว้ ดังที่คณะหญิงวินดา ฐปะเดมิย์ (2536: เอกสารอัดสำเนา) กล่าวว่า "การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคล จิตใจ วัตถุประสงค์ วิธีการ การกำกับการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่าย ให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ หากแต่ทุกฝ่าย ต้องร่วมกันสร้างระบบการประสานงานที่เหมาะสมให้สามารถปฏิบัติได้ และทุกฝ่ายต้องปฏิบัติตามด้วยความรับผิดชอบและจิตสำนึก จึงจะบรรลุผล"

4.5 ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญคือมีความคิดเห็นสอดคล้องกันโดยทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญในการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้ง 10 รายการ เท่าที่ควร จึงทำให้ครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วมีข้อที่น่าสังเกตว่า ทั้งครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน 1 รายการ คือ ครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง โดยทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนครู-อาจารย์ คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างต่ำกว่ามีค่าเฉลี่ย 3.07 อาจเป็นเพราะว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองมากกว่า ครู - อาจารย์คณะวิชาชีพ เพราะครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน อาจเห็นว่าการประเมินผลการสอนหรือการปฏิบัติงาน เป็นการบอกคุณภาพของงานที่ได้จากการกระทำของบุคคล หากคุณภาพของงานออกมาไม่ดี

ก็แสดงให้เห็นถึงคุณภาพหรือคุณค่าของปฏิบัติการงาน (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2534:38) นอกจากนี้การประเมินผลยังทำให้ทราบถึงจุดบกพร่องของการกระทำ และวิธีการแก้ไข ซึ่งเป็นข้อดีสำหรับบุคลากรที่ต้องการพัฒนาตนเอง (สุนัน บุญชูวงศ์, 2531:129) ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ อาจต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือประเมินผลน้อย หรือไม่ต้องการก็ได้ จึงมีความคิดเห็นแตกต่างจากครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน รวม 5 ด้าน แล้วปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ คือมีความคิดเห็นสอดคล้องกันนั่นเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม เป็นปฏิบัติ แต่ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดวิธีการปฏิบัติ จึงทำให้ครู-อาจารย์ทราบ ข้อบกพร่องของผู้บริหารมากกว่าตัวผู้บริหารเอง

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ที่มีต่อสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

5.1 ด้านการวางแผน จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ โดยเฉลี่ยมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้ง 3 กลุ่ม โดยกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีอำนาจหน้าที่ในการวางแผนการดำเนินงาน ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีหน้าที่ปฏิบัติโดยตรงจึงทราบว่าจะระบบการปฏิบัติของผู้บริหารเป็นอย่างไร และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพนั้นเป็นปฏิบัติ เช่นเดียวกันแต่อาจไม่ทราบถึงรายละเอียดบางอย่างที่คณะวิชาพื้นฐานดำเนินการอยู่ จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อปรากฏว่าส่วนใหญ่ กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในขณะที่

ครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันแต่มีอยู่จำนวน 2 รายการ ที่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การจัดทำแผนอัตรากำลัง ด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาชีพอื่น และผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ระหว่างคณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาชีพเท่ากัน อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารเป็นผู้วางแผน กำหนดแนวทางจึงคิดว่าได้ปฏิบัติอย่างเหมาะสมแล้ว แต่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติและมีผลกระทบโดยตรงจากการกระทำของฝ่ายบริหาร จึงมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน แต่ครู-อาจารย์คณะวิชาชีพซึ่งไม่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของคณะวิชาพื้นฐานจึงมีความคิดเห็นแตกต่างออกไปเช่นกัน

5.2 ด้านการแบ่งสรร จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันจากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นสอดคล้องกันแสดงให้เห็นว่าครู-อาจารย์ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา ต้องปฏิบัติตามระเบียบและวิธีปฏิบัติหรือข้อกำหนดของผู้บริหารในสถานศึกษา ซึ่งได้แบ่งสรรไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรที่เป็นมนุษย์และที่มิใช่มนุษย์ (เมธี ปิณฑานนท์, 2525:140) ให้แก่คณะวิชาพื้นฐานตามแนวความคิดของผู้บริหารว่าได้ปฏิบัติในระดับมาก แต่ครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลางซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับผู้บริหาร เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อ ปรากฏว่าส่วนใหญ่กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ในขณะที่ครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันแต่มีอยู่จำนวน 1 รายการ ที่กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน คือครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีจำนวนพอเพียงทุกแผนกวิชา อาจเป็นเพราะว่าเป็นผู้ปฏิบัติและสัมผัสกับงานของคณะวิชาที่รับผิดชอบโดยตรง ส่วนผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเป็นกลุ่มที่มองอยู่ภายนอก จึงไม่ทราบรายละเอียดและปัญหาความต้องการที่แท้จริงของคณะวิชาพื้นฐาน

5.3 ด้านการเข้าใจ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัย

สำคัญ ในขณะที่ครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อปรากฏว่ามีอยู่จำนวน 1 รายการ ที่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพิจารณาความดี ความชอบ ประจำปี กรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพอื่นเท่ากัน โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับ มาก ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างต่ำและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานเป็นผู้สัมผัสกับงานของคณะวิชาโดยตรงและตลอดเวลา ส่วนผู้บริหารและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพเป็นบุคคลที่มองอยู่ภายนอก จึงไม่ทราบรายละเอียดและปัญหาความต้องการที่แท้จริงของคณะวิชาพื้นฐาน

5.4 ด้านการประสานงาน จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อปรากฏว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกรายการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 3.68 ส่วนครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.88 และ 2.86 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ เป็นผู้ปฏิบัติและสัมผัสอยู่กับระบบการประสานงานที่ผู้บริหารวางไว้ จึงทราบว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติตามระบบที่ได้วางไว้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

5.5 ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญในขณะที่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อปรากฏว่า มีอยู่จำนวน 2 รายการ ที่ทั้งกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและกลุ่มครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ ครู-อาจารย์ ต้องการให้นักเรียนและหรือ/ผู้ร่วมงาน

ประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนางานตนเอง และครู-อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่องมือประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตนเองทุกครั้ง จากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในวิทยาลัยเกษตรกรรมมาเป็นเวลานาน ทั้งในตำแหน่งครู-ผู้สอนและฝ่ายบริหาร อาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง เพราะอาจไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในทางลบจากผลการกระทำของตนเอง ตามธรรมชาติของมนุษย์โดยทั่วไป หากแต่ต้องการผลในทางบวกหรือการยกย่องชมเชยมากกว่า (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2535:57)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ รวมทั้ง 5 ด้าน ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันจากกลุ่มครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือด้านการวางแผน อาจเป็นเพราะว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอยู่คนละจุด และไม่ได้เข้าไปศึกษารายละเอียดภายในคณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานก็อาจไม่ทราบระเบียบการบริหารอย่างชัดเจนจึงทำให้ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยขอสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้านกับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และครู-อาจารย์คณะวิชาชีพ ใน

ขณะที่ครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงขอให้ออกเสนอแนะแก่สถานศึกษาไว้ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ฝ่ายบริหารควรให้บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผน และให้กำกับดูแลให้ทุกคนปฏิบัติตามแผนที่วางไว้อย่างเคร่งครัด
2. ด้านการแบ่งสรร การแบ่งสรรโดยเฉพาะด้านงบประมาณ เพื่อจัดการเรียนการสอน และบุคลากร จากการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ได้ให้ความสำคัญกับครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและแบ่งสรรด้วยความยุติธรรม
3. ด้านการเร้าใจ จากผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ผู้บริหารควรไปเยี่ยมเยียนให้คำปรึกษากับครู-อาจารย์ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ และนำมาเห็นจรรยาวั้ให้ครู-อาจารย์ด้วยความยุติธรรม
4. ด้านการประสานงาน การจัดระบบการฝึกงานผู้บริหารควรตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารได้ปฏิบัติในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติในระดับน้อย ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญ และดำเนินการอย่างสม่ำเสมอทุกปี และทุกฝ่าย และนำผลการประเมินมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ในขณะที่ครู-อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่เห็นสอดคล้องกัน ดังนั้น กรมอาชีวศึกษาควรกำกับดูแลการบริหารงานของฝ่ายบริหารอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ในภาคอื่น ๆ และสถานศึกษาสังกัด
กองอื่น
2. ควรมีการวิจัยทัศนคติในการบริหารงานด้านการแบ่งสรรงบประมาณ และด้าน
บุคลากรของผู้บริหารที่มีต่อคณะวิชาพื้นฐาน

บรรณานุกรม

กิ่งพร ทองใบ. 2527. "การหาและเลือกแหล่งข้อมูล." เอกสารการสอนระดับปริญญาการบริหาร
วัดและการจัดซื้อ. เล่มที่ 2 หน้าที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กรมอาชีวศึกษา. 2535. การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา (ภาคปฏิบัติ). กรุงเทพมหานคร:
กองคลัง กรมอาชีวศึกษา.

กรมอาชีวศึกษา. 2535. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.
2529. กรุงเทพมหานคร: กรมอาชีวศึกษา.

กองแผนงาน, กรมอาชีวศึกษา. 2536. จำนวนครู-อาจารย์ สถานศึกษาสังกัดกอง
วิทยาลัยเกษตรกรรม ปีงบประมาณ 2536. กองแผนงาน: เอกสารอัดสำเนา.

กองแผนงาน, กรมอาชีวศึกษา. 2535. แนวทางการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา สังกัดกรม
อาชีวศึกษา. กองแผนงาน: เอกสารอัดสำเนา.

กองแผนงาน, กรมอาชีวศึกษา. 2534. "ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถาน
ศึกษา พ.ศ. 2529." กรมอาชีวศึกษา 50 ปี. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.

กองแผนงาน, กรมอาชีวศึกษา. 2535. แนวนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษาในแผน 7
(พ.ศ. 2535-2539). กองแผนงาน: เอกสารอัดสำเนา.

เขียน สุวรรณสิงห์. 2533. บรรยายพิเศษสรุปผลการสัมมนา การจัดทำ Master
Farm Plan, 10-14 มิถุนายน 2532, ๘ ศพช. กองวิทยาลัยเกษตรกรรม:
เอกสารอัดสำเนา.

คำคม แพงโพรี. 2534. ชาญในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรม
ภาคกลาง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2535. รายงานการประเมินผล สภาพ
การจัดการศึกษาและการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.
2530-2534) ระดับอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักงานกฤษฎีกา.

คณะวิศวกรรมศาสตร์, วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2531. รูปแบบการพัฒนาศูนย์
อุตสาหกรรมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ:วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.

คุณหญิงฉวี ฐปะเตมีย์. 2536. "บรรยายพิเศษประกอบการสอน นักศึกษาปริญญาโทสาขา
การบริหารอาชีวศึกษา." ภาควิชาทางการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา. คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จันทน์ สมประสงค์. 2531. หลักและศิลปะของหัวหน้างานในการสร้างแรงงานต้นแบบที่ดี.
กรุงเทพฯ:เพชรรุ่งโรจน์การพิมพ์.

จำรัส นองมาก. 2533. "องค์ประกอบด้านการสอนที่ส่งผลต่อนักเรียน." การศึกษาเอกชน.
ปีที่ 3 ฉบับที่ 27 (มิถุนายน 2533).

เจริญ บุศรินทร์คำ. 2509. การศึกษาการใช้อุปกรณ์การสอนในวิทยาลัยเทคนิค.
วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชินวงศ์ ศรีงาม. 2536. "การสอนวิชาชีพ." การศึกษาเอกชน. ปีที่ 5 ฉบับที่ 45
(มิถุนายน 2536).

ธงชัย สุวัฒน์เมธี และ พัชรี สว่างทรัพย์. 2534. การบริหารงานวิชาการ. เอกสาร
 ประกอบการบรรยายในการฝึกอบรมข้าราชการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาหลักสูตรเตรียม
 ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ประจำปีการศึกษา 2534 จำนวน 3 รุ่น ณ สถาบัน
 พัฒนาผู้บริหารการศึกษา อ.สามพราน จ.นครปฐม. กรุงเทพฯ:หน่วยศึกษานิเทศก์.

ธงชัย สันติวงษ์. 2531. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ:ไขว้พัฒนาหนังสือ.

ธรรมชาติ คำตา. 2531. แผนการจัดการเรียนการสอนประจำปี 2533 วิทยาลัย
 เกษตรกรรมอุบลราชธานี. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี:เอกสารอัดสำเนา.

ธรรมชาติ คำตา. 2534. แผนการจัดการเรียนการสอนประจำปี 2534 วิทยาลัย
 เกษตรกรรมอุบลราชธานี. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี:เอกสารอัดสำเนา.

ธรรมชาติ คำตา. 2534. สรุปผลการจัดการเรียนการสอนประจำปี 2533 วิทยาลัย
 เกษตรกรรมอุบลราชธานี. วิทยาลัยเกษตรกรรม:เอกสารอัดสำเนา.

นพคุณ ศิริวรรณ. 2529. "อาชีวศึกษากับวิชาสามัญและสัมพันธ์." อาชีวศึกษา. ปีที่ 2
 ฉบับที่ 16 (มกราคม 2529).

นพคุณ ศิริวรรณ. 2533. แด่คุณครูผู้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ:ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนา
 อาชีวศึกษา 5 ประเภทวิชาเกษตรกรรม.

นิเวศ ธรรมรักษ์. 2524. ทัศนคติของอาจารย์ บัณฑิต และนิสิตต่อหลักสูตร กศน.
 วิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ปริญญาโท
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมสามัญศึกษา. 2534. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 ที่เน้นกระบวนการวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ:มิตรภาพการพิมพ์.

หน่วยศึกษานิเทศก์; กรมอาชีวศึกษา. 2536. **โลกกว้างทางอาชีพะ.** กรุงเทพฯ:องค์การ
สงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

บุญชุ่ม เบี้ยแดง. 2537. **บรรยายพิเศษการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาวิทยาลัยเกษตรกรรม
อุบลราชธานี 10 มิถุนายน 2537 ณ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ.
เอกสารอัดสำเนา.**

บุญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2519. **เทคโนโลยีอาชีวศึกษาทางอุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ:สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, เอกสารอัดสำเนา.

บุญเทียม-เจริญยิ่ง. 2535. **บรรยายพิเศษการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา 6-9 มกราคม 2535 ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ จ. เชียงใหม่.
เอกสารอัดสำเนา.**

บุญเทียม-เจริญยิ่ง. 2536. **บรรยายพิเศษสรุปผลการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
การวางแผนการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเกษตรกรรมปีการศึกษา 2536 ณ โรงแรม
โกลเด้นแลนด์ จ.เพชรบุรี 24-27 กุมภาพันธ์ 2536. เอกสารอัดสำเนา.**

บุระ กาญจนเสริม. 2532. **บรรยายพิเศษการประชุมวิชาการของสมาชิกองค์การเกษตรกร
ในอนาคตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 10 ระหว่าง 10-20 กุมภาพันธ์ 2532, ณ
วิทยาลัยเกษตรกรรมสิงห์บุรี. กรุงเทพฯ:ป.สัมพันธ์พาณิชย์.**

บรรจง ชูสกุลชาติ. 2529. **"สำนึกของอดีตกรมอาชีวศึกษาเนื่องในวันสถาปนากรม
อาชีวศึกษาครบรอบ 45 ปี." 45 ปี กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ:สยามรัฐ.**

บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531. **"การจัดการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์."
การศึกษา. งานศิลปหัตถกรรมครั้งที่ 41 กระทรวงศึกษาธิการ. 10-14 ธันวาคม
2531.**

- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2534. "ทัศนของอดีตอธิบดีต่อการศึกษา." กรมอาชีวศึกษา 50 ปี. กรุงเทพฯ:วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2533. บทความทางวิชาการ. กรุงเทพฯ:องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531. "การจัดการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์." การศึกษา. งานศิลปกรรมครั้งที่ 41 กระทรวงศึกษาธิการ 10-14 ธันวาคม 2531.
- ปฐม พศล. 2524. ทรรศนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคภาคเหนือ. ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก.
- ประเชษฐ์ ไทระแจ่มจันทร์. 2537. การบริหารวิชาการในสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษา. เอกสารประกอบการสอนนักศึกษาปริญญาโทสาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง: เอกสารอัดสำเนา.
- ประยงค์ กาละทอง. 2534. บรรยายพิเศษประกอบการสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรื่องแนวการปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษา ระหว่างวันที่ 12-14 พฤศจิกายน 2534 ณ วิทยาลัยเทคนิคอุดรราชธานี: เอกสารอัดสำเนา.
- ปรีชา ดวงดี. 2532. "การพัฒนาคณะทำงานและผู้สอน." นิตยสาร. ปีที่ 31 ฉบับที่ 2, ปักษ์หลัง (มกราคม 2532).
- ปรีชากร วงศ์บุตรโรจน์. 2535. การบริหารวิชาการ. กรุงเทพมหานคร:ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

มูลตี ภาวธูล. 2532. สถาบันและโครงการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.
วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พจน์ พรหมบุตร. 2534. บรรยายพิเศษประกอบการสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรื่องแนวทางการปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษา
ระหว่างวันที่ 12-14 พฤศจิกายน 2534 ณ วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี: เอกสาร
อัดสำเนา.

พจน์ สะเพียรชัย. 2529. "แนวคิดเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา." 45 ปี กรมอาชีวศึกษา.
กรุงเทพฯ:สยามรัฐ.

พินิต เข้มทอง. 2530. "อาชีวศึกษาในทศวรรษหน้า." การศึกษากับการมีงานทำ.
งานศิลปหัตถกรรม ครั้งที่ 39 กระทรวงศึกษาธิการ 10-14 ธันวาคม 2530.

ไพฑูริย์ สีนลาวัณย์. 2515. "เขาผลิตครูประหลาดกันอย่างไร." ศูนย์การศึกษา. ปีที่ 18
ฉบับที่ 1 (มกราคม-กันยายน 2515).

ไพฑูริย์ สีนลาวัณย์. 2524. หลักสูตรและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ไพฑูริย์ สุวรรณไพฑูริย์. 2525. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ:แสงจันทร์การพิมพ์.

ไพศาล หวังพานิช. 2531. วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ:กองบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปิฎกใหญ่ สาธิต. 2526. หลักสูตรการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ:องค์การคำคำสุภา.

- มีชัย วรสาขันธ์. 2523. การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาประจำปีการศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หิทัษย์อักษร.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2533. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. กรุงเทพฯ:
ไอเดียนส์ไตร์.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2533. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ:
ไอเดียนส์ไตร์.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หิทัษย์อักษร.
- ชนัด คุ้มจิต. 2531. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ: ไอเดียนส์ไตร์.
- ชญา บุญยะ. 2522. การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีนครุในวิทยาลัยครูในกรุงเทพ
มหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รวีวราชม ชินะทะระกุล. 2535. ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- วราภรณ์ เคชะวันนะเศรษฐ์. 2528. การบริหารหลักสูตรตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. 2531. "ความสำคัญของบุคลากร." เอกสารวิชาการสอนวิชาการศึกษา
งานบุคคล หน้าที่ 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี. 2534. การประเมินผลงานผู้บริหารวิทยาลัยเกษตรกรรม
อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2533. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี: เอกสาร
อัดสำเนา.

วีระ บำรุงรักษ์. 2534. "การวางแผนและการวิเคราะห์แผน." เอกชน. ปีที่ 4 ฉบับที่
37 (ธันวาคม 2534).

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2528. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2533. หลักสารปรมาจารย์เนติบริบาลที่มหุทธจักรราช 2530 (ฉบับ
ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรกรรม.
เอกสารอัดสำเนา.

ศรีนวล โทณลินี. 2535. บรรยายพิเศษการประเมินสัมมนาผู้อำนวยการสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา 6-9 มกราคม 2535, ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ จ. เชียงใหม่.
เอกสารอัดสำเนา.

สังัด อุทรานันต์. 2527. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ: หวงเดือน.

สงม ลักษณะ. 2533. "แนวการทำแผนการสอน." การศึกษาเอกชน. ปีที่ 3 ฉบับที่ 28
(กรกฎาคม 2533).

สนอง จันทนิมิตร และคณะ. 2526. "แนวทางการวางแผนการศึกษาทั้งการมีงานทำ."
การศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ 17 ฉบับที่ 5 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2526).

สมาน จันทนิมิตร และคณะ. 2526. การบริหารวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2526. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2526. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมยศ วิวัฒน์ปฐพี. 2521. การสำรวจปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ของครูประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมเชาว์ เกษประทุม. 2531. "จากการสัมมนาพัฒนาผู้บริหารหลักสูตรคุณธรรมและ สรรพภาพข้าราชการ." มิตรากร. ปีที่ 30 ฉบับที่ 9 ปักษ์แรก (พฤษภาคม 2531).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2535. "หมวด 2 ระบบการศึกษา." แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ: เอกสาร อัดสำเนา.

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. 2535. "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535." ราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 109 ตอนที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการ รัฐมนตรี.

ศุภิน บุญช่วงศ์. 2531. หลักการสอน. กรุงเทพฯ: แสงสุทธิการพิมพ์.

สุเมธ เตียววณิชเรศ. 2525. เทคนิคการบริหาร. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษรการพิมพ์.

สุวัฒน์ มุทธเมธา. 2531. "บทบาทหน้าที่ของครู." มิตรากร. ปีที่ 30 ฉบับที่ 11 ปักษ์แรก (มิถุนายน 2531).

อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย. 2535. การบรรยายประกอบการสอนนักศึกษาปริญญาโท สาขา การบริหารอาชีวศึกษา วิชาการวางแผนอาชีพและเทคนิคศึกษา. คณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง: เอกสาร อัดสำเนา.

อรรถน์ วัฒนสุนทรพงษ์. 2507. การบริหารการศึกษาในระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ:นิชมศึกษา.

อุทัย นิชญ์โต. 2525. เทคนิคการบริหาร. กรุงเทพฯ:ทิพย์อักษรการพิมพ์.

อุทัย แดงแสงส่ง. 2521. ปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
ชั้นสูงของอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Anderson, Laster W. and Lauren A. Van Dyke. 1963. School
Administration. Boston: Houghton Mifflin Company.

Barry, Ellis Graeme. 1975. "Determination and testing of a needs
Assessment Technique for Harvesting the Education Needs of
Professionals." Dissertation Abstracts International.

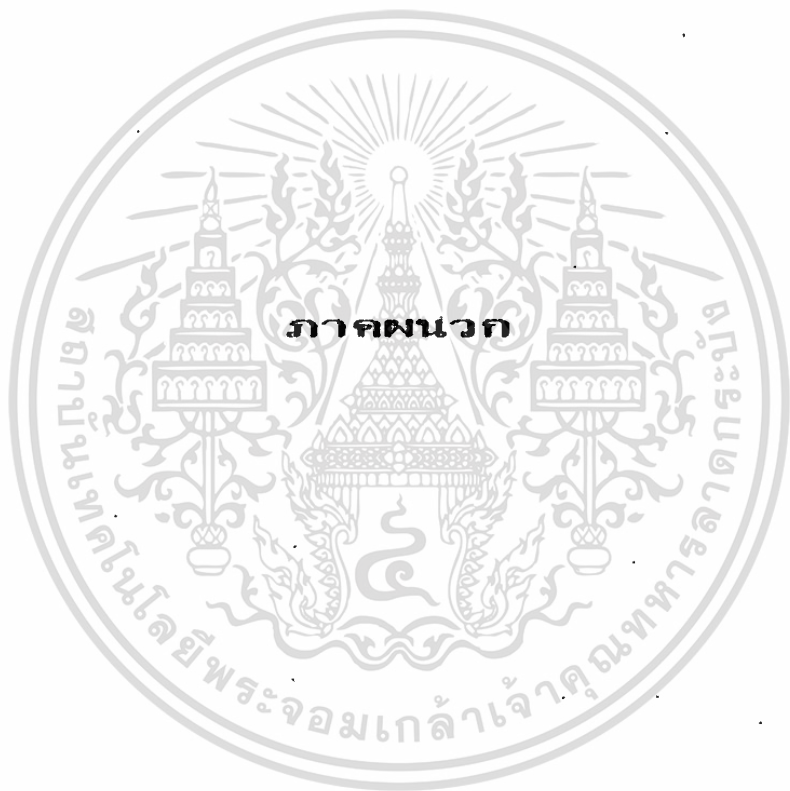
Best, John W. 1981. Research in Education. 4thed. New Jersey:
Prentice-Hall.

Brech, E.F.L. 1966. Principle and Practice of Management.
London: Longman, Green and Co., Ltd.

Chester, Nolte M. 1966. An Introduction to School Administration:
Selection Readings. New York: Macmillan.

Danial, Ernest Mc. and Leonard Revitz. 1971. "Students Perceptions
of College Instruction." Improving College and University
Teaching.

- Edward W. Smith and Others. 1961. **The Educator's Encyclopedia.**
New Jersey:Prentice Hall.
- Flippo, Edwin B. 1953. **Principles of Personnel Management.**
New York:Prentice-Hall.
- Hamlin, H.M. 1967. **The Curriculum : General Education.** Illinois:
The Instate Printed & Publishers.
- Johnston, Jame Kennet. 1979. "A Comparison of mid-semester and
End-of-Semester Student Evaluation of Faculty." **Dissertation
Abstracts International.**
- Napier, Thomas Gayle. 1966. "Teacher Morale." **Dissertation
Abstracts.**
- Willes, Kim Ball. 1963. **Supervision for Better schools.**
New York:Prentice-Hall.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลืกทั้งห้าวิธีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 12 /2537

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายธรรมชาติ คำตา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายธรรมชาติ คำตา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.นพคุณ ศิริวรรณ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรรณ ชุ่มเม	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
ผศ. ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. เมธี บิลันธานนท์	ประธานประจำสาขาวิชา
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไสย	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.มาลัย จีร์วิคกเกษตร	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.นพคุณ ศิริวรรณ	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ ชุ่มเม	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2537

(Signature)

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คนบตี

ที่ ทม 1504/ 0136

คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 มกราคม 2537

เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ปริญญาโท

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 12/2537 แต่งตั้ง ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม
เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อ และโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ
นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของ
ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันจันทร์ที่ 17 มกราคม
2537 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าว
ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ม.ร.ค.ร.

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตร์โรจน์)
คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ. 642, 663

โทรสาร. 3269040

ม.ร.ค.ร.
15 ม.ค. 37

สำเนา

240

ที่ ทม 1504/ 0135

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 มกราคม 2537

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.ศิริพรรณ ชุ่มเม

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 12/2537 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อ และโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัย
เกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันจันทร์ที่ 17 มกราคม
2537 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 642,663

โทรสาร. 3269040

100
13 มกราคม 2537

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 663.642

ที่ ทม 1504/ 0140 วันที่ 1๗ มกราคม 2537

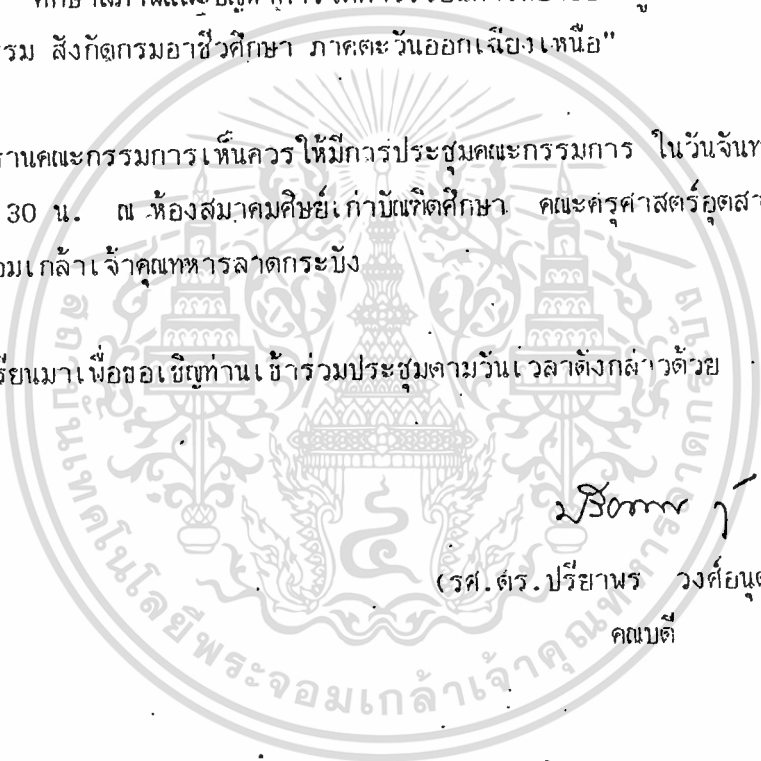
เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 12/2537 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คังตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันจันทร์ที่ 17 มกราคม 2537 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(Signature)
(รศ.ดร.ปริยานร วงศ์ยุนทรโรจน์)
คณบดี

1๗
13 Jan 37

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กง.กน.บัต.ขิด.ค.เ.น.ว. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม... สจล. โทร. 663, 642.....

ที่ ทม 1504/ 0139 วันที่ 14 มกราคม 2537

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.เมธี บิลันธนานนท์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 12/2537 แต่งตั้งท่านเป็นประธานประจำ สาขาวิชา นิการณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำ วิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานใน วิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันจันทร์ที่ 17 มกราคม 2537 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปริยานร วงศ์อุนทรโรจน์)

คณบดี

1022
15 ม.ค. 57

บันทึกข้อความ

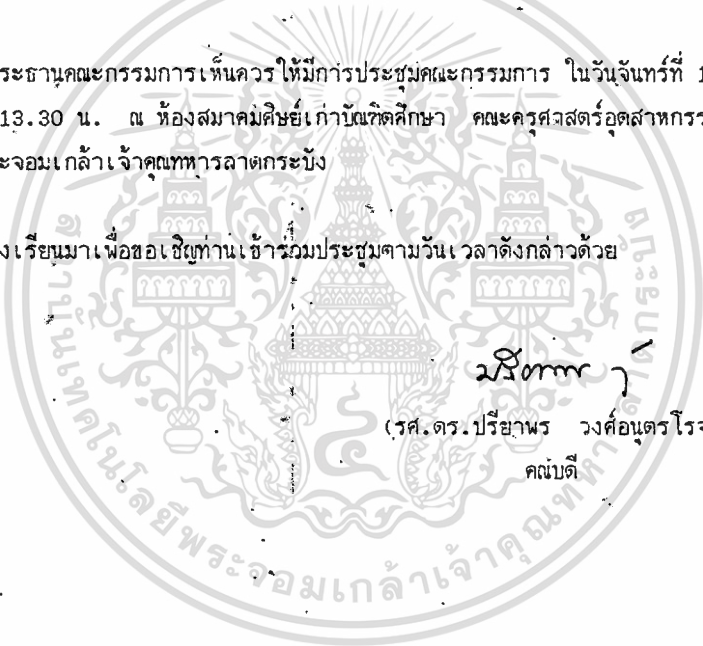
ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สจล., โทร. 663,642
 ที่ ทม 1504/ 0136 วันที่ 17 มกราคม 2537
 เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 12/2537 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการประจำ สาขาวิชา วิทยานิพนธ์หัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่อ นายธรรมชาติ คำตา จึงจะท่ว วิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานใน วิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันจันทร์ที่ 17 มกราคม 2537 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

 (รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
 คณบดี

1504.037

บันทึกข้อความ

244

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล โทร.663.642

ที่ ทม 1504/0137

วันที่ 17 มกราคม 2537

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 12/2537 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการประจำสาขาวิชา พิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำคา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

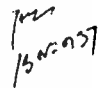
ประธานคณะกรรมการเห็นควรวางให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันจันทร์ที่ 17 มกราคม 2537 เวลา 13.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

15 ม.ค. 37

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของประกาศรายชื่อกำหนดหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้
ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2537

1. นายธรรมชวลิต คำตา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและ
ครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัย
เกษตรกรรม ภาควิชาวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา" โดยมี ดร.นพคุณ ศิริวรรณ
เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ จันทุม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2537

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

246

ที่ ทม 1504.7/ว.46

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.ไฉน ยอดเพชร

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ

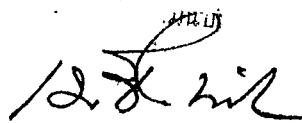
นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์

เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอบอกมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิรันชนานนท์)

งานบัณฑิตศึกษา

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.46

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.เกษม สร้อยทอง

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิรันธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663.642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.46

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายเริงจิตร มีลาภสม

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรม - อาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิรันธนานนท์)

งานบัณฑิตศึกษา

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.46

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายประวัต ญาณะชัย

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำดา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรม - อาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิรันธนานนท์)

งานบัณฑิตศึกษา

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663.642

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.46

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.เชวง จันทร์สว่าง

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิรันธนนท์)

งานบัณฑิตศึกษา

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

โทรสาร 3269040

ที่ ทบ 1504.7/ว.46

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางสาววิภา มุตตามะระ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายธรรมชาติ คำตา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอบอกมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิรันธนานนท์)

งานบัณฑิตศึกษา

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

โทรสาร 3269040

252

ที่ ทม 1504.7/ 60

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๗ มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี

ด้วย นายธรรมชาติ คำดา เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาในฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ
เพื่อการวิจัย ในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี นิลินธานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

253

ที่ ทม 1504.7/ ๗5

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
 2. รายชื่อสถานศึกษา
 3. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายธรรมชาติ คำตอ เป็นนักศึกษาลิกสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพ
การจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2537

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ในสถานประกอบการของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นายธรรมชาติ คำตา

1. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา
2. วิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์
3. วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ
4. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี
5. วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร
6. วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยเอ็ด
7. วิทยาลัยเกษตรกรรมมหาสารคาม
8. วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น
9. วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ
10. วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี
11. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม

255

ที่ ศธ 0706/1๘.๖.๖

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

1๙ สิงหาคม 25๖7

เรื่อง ขอลาหยุดราชการให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายธรรมชาติ คำตา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร-
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย เก็บข้อมูลจากสถานศึกษาแห่งนี้
เพื่อประกอบการวิจัยและเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์
เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยของนายธรรมชาติ คำตา
ดังตัวอย่างที่แนบมาพร้อมนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญชุม เวียงแดง)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเกษตรกรรม

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทรศัพท์ 2823068, 2827060

โทรสาร 2812565

256

วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี

ตู้ ปณ.10 อุบลราชธานี 34000

22 สิงหาคม 2537

เรื่อง ขอบความร่วมมือแบบสอบถาม

เรียน ครู-อาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม

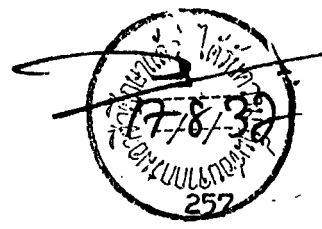
ด้วยข้าพเจ้า นายธรรมชาติ คำตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี ได้ลาศึกษาต่อภายในประเทศเมื่อปีการศึกษา 2535 ในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลในการวิจัย จึงจำเป็นต้องขอร้องความร่วมมือจากท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ซึ่งคำตอบของท่านจะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

จึงขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายธรรมชาติ คำตา)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสถานการณ์จัดการ ด้านการเรียนการสอน
ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

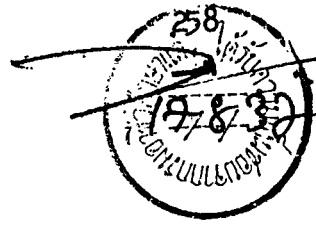
โดย
นายธรรมชาติ คำตา

นักศึกษาริฎฎาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณินี้โดยทั้งสืบ ลึกทั้งห้าเวปให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการจัดการด้านการเรียนการสอน คณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียน การสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ
ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบ รวม 7 ข้อ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เพื่อการสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนของคณะวิชาพื้นฐาน รวม 50 ข้อ
2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อด้วยความ เป็นจริงเพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย
3. คำตอบ และความคิดเห็นของท่าน ผู้วิจัยถือเป็นข้อมูลที่จะต้องสงวนเป็นความลับและจะใช้ประโยชน์ เพื่องานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น จะไม่ทำให้เกิดผลเสียหายใด ๆ ต่อท่านและจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐาน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

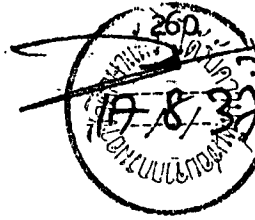
ขอขอบคุณ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความหรือเติมข้อความให้ตรงกับ
สถานภาพของท่านข้อละ 1 คำตอบ

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. อายุ () น้อยกว่า 35 ปี
() 35 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
() ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขา.....
() ปริญญาตรี สาขา.....
() สูงกว่าปริญญาตรี สาขา.....
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. ประสบการณ์การรับราชการครู
() น้อยกว่า 10 ปี
() 10 ปี ขึ้นไป
5. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน
() ครู-อาจารย์ ผู้สอนคณะวิชาพื้นฐาน
() ครู-อาจารย์ ผู้สอนคณะวิชาชีพ (คณะวิชา
พืชศาสตร์ คณะวิชาสัตวศาสตร์ คณะวิชา
ช่างกลเกษตร)
6. ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งงานตามข้อ 5 มาแล้ว
() น้อยกว่า 5 ปี
() 5 ปี ขึ้นไป

7. ภาระงานสอนของท่านในปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () มีภาระงานสอน
 - () น้อยกว่า 10 คาบต่อสัปดาห์
 - () 10 คาบต่อสัปดาห์ขึ้นไป
 - () ไม่มีภาระงานสอน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอน ของคณะวิชาพื้นฐานในวิทยาลัยเกษตรกรรมโดยภาพรวม

คำชี้แจง โปรดประเมินสภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทุกข้อว่าท่านได้ปฏิบัติหรือร่วมปฏิบัติในระดับใดให้ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการปฏิบัติเกณฑ์ระดับคะแนนในการตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการจัดการด้านการเรียนการสอนมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการจัดการด้านการเรียนการสอนมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการจัดการด้านการเรียนการสอนปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการจัดการด้านการเรียนการสอนน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการจัดการด้านการเรียนการสอนน้อยที่สุด

ข้อที่	สถานการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p><u>ท่านเห็นด้วยกับสถานการณ์ปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</u></p> <p><u>ด้านการวางแผน</u></p>						
1.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนการสอนประจำปีและ/หรือประจำภาคเรียน					
2.	การจัดทำแผนการสอน ได้พิจารณาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาประกอบด้วยทุกครึ่ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา					
3.	การจัดทำแผนอัตรากำลังด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาอื่น					
4.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน การใช้งบประมาณประจำปี					
5.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการวางแผนการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียน การสอน					
6.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนระหว่าง คณะวิชาพื้นฐานกับคณะวิชาอื่นเท่ากัน					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.	<u>ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</u> ในห้องเรียนได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม					
8.	ครู-อาจารย์ ได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอนทุกรายวิชา					
9.	ผู้บริหาร สนับสนุน ให้ครู-อาจารย์ ผลิตสื่อการสอนเพื่อประกอบการเรียนการสอน ทุกรายวิชาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ทั้งด้านงบประมาณและการบริหารเท่ากับคณะวิชาที่อื่น					
10.	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเวลาเรียนของคณะวิชาพื้นฐานเท่ากับคณะวิชาที่อื่น					
	<u>ด้านการแบ่งสรร</u>					
11.	ผู้บริหาร ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ตามสายการบังคับบัญชา เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน และให้หัวหน้าคณะวิชาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ					
12.	หัวหน้าคณะวิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณาการมอบหมายภาระงานพิเศษ นอกเหนือจาก ภาระงานสอนให้ครู-อาจารย์					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด					
13.	ภาระงานพิเศษที่ผู้บริหารมอบหมายให้ ครู-อาจารย์ พิจารณา จากจำนวนภาระงานประจำ ที่มีอยู่แล้ว อย่างเหมาะสมทุกคน					
14.	การจัดครู-อาจารย์ เข้าสอนในรายวิชาได้จัดให้สอน ตรงตามความรู้ความสามารถ และคุณวุฒิของผู้สอน					
15.	ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน มีจำนวนพอเพียง ทุกแผนกวิชา					
16.	การจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อการเรียน การสอนผู้บริหารพิจารณาจาก จำนวนรายวิชาที่ เปิดสอนในแต่ละคณะวิชาตามสัดส่วน					
17.	ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณ เพื่อการเรียนการสอน ให้ได้รับเท่ากับความต้องการของคณะวิชาที่เสนอ					
18.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดซื้อ จัดหาและ ตรวจสอบวัสดุที่เป็นอุปกรณ์การเรียน ในคณะวิชา และแผนกวิชาที่รับผิดชอบ					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19.	<u>ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</u> ครู-อาจารย์ ผู้สอนได้รับอุปกรณ์การสอน ตรงตามเวลาที่ต้องการใช้สอน					
20.	ครู-อาจารย์ผู้สอนได้รับอุปกรณ์การสอน ที่มีคุณภาพ และตรงตามจำนวนที่ต้องการ					
<u>ด้านการเข้าใจ</u>						
21.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหาร ในการวางแผน หรือพิจารณา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ พัฒนาตนเอง เช่น การเข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนาหรือการไปศึกษาต่อ					
22.	ผู้บริหาร ให้ความสำคัญในการพิจารณา ให้ครู-อาจารย์เข้าฝึกอบรม ประชุมสัมมนา หรือการไปศึกษาต่อเท่าเทียมกันระหว่าง คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาอื่น					
23.	ในการพิจารณาคัดเลือกครู-อาจารย์ เข้าฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือศึกษาต่อ ผู้บริหารได้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องยอมรับ มาร่วมในการพิจารณาทุกครั้ง					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	<p><u>ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</u></p> <p>ผู้บริหารได้กระตุ้นให้ ครู-อาจารย์ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีสิ่งจูงใจเหมาะสม และยุติธรรม</p>					
25.	<p>ผู้บริหาร ได้ประกาศยกย่อง ชมเชยหรือให้รางวัลที่เหมาะสมแก่ ครู-อาจารย์ ที่ทำงานสำเร็จ อย่างสม่ำเสมอทุกคน</p>					
26.	<p>ผู้บริหาร ไปเยี่ยมเยียนครู-อาจารย์ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ</p>					
27.	<p>หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา มีส่วนร่วมในการพิจารณา ความดีความชอบ ประจำปี ของบุคลากรในสายการบังคับบัญชา</p>					
28.	<p>ผู้บริหาร ให้ความสำคัญ ในการพิจารณา ความดีความชอบประจำปีกรณีพิเศษ 2 ชั้น แก่ครู-อาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานและคณะวิชาอื่นเท่ากัน</p>					
29.	<p>ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ให้แก่ครู-อาจารย์ ในการทำผลงานทางวิชาการ เพื่อความก้าวหน้า</p>					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
30.	<u>ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</u> ผู้บริหาร ลงโทษครู-อาจารย์ ทุกคนที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่การสอนอย่างสม่ำเสมอและยุติธรรม					
31.	<u>ด้านการประสานงาน</u> ผู้บริหารได้จัดระบบการประสานงานกับครู-อาจารย์ในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ					
32.	การสื่อสาร ด้านข่าวสารต่าง ๆ ระหว่าง ครู-อาจารย์ ภายใน ผู้บริหารได้จัดระบบไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
33.	การออกคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ครู- อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ผู้บริหารได้ติดต่อ สอบถามเพื่อนิ่งความคิดเห็นก่อนทุกราย					
34.	เมื่อครู-อาจารย์ ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้และทราบในเวลากระชั้นชิด หัวหน้าคณะวิชา หรือหัวหน้าแผนกวิชา สามารถประสานงาน จัดครูเข้าสอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะฯ พื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35.	<p>ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</p> <p>เมื่อครู-อาจารย์ไม่สามารถมาปฏิบัติการสอนได้ฝ่ายบริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ</p>					
36.	<p>ครู-อาจารย์ สามารถประสานงานได้ ด้วยตนเอง ในการจัดซื้อ จัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ มาประกอบการสอนตรงตามความต้องการ ในรายวิชาที่สอน อย่างมีประสิทธิภาพ</p>					
37.	<p>เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุไม่สามารถจัดหา อุปกรณ์การสอน มาให้ครู-อาจารย์ ทำการสอนได้ทันเวลา ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>					
38.	<p>การเบิกจ่ายอุปกรณ์มาประกอบการสอนครู-อาจารย์ สามารถดำเนินการตามระบบ ที่ฝ่ายบริหาร วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ</p>					
39.	<p>การประสานงาน เกี่ยวกับการขีมีเงินอุดหนุนจ่าย เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การสอน กรณีเร่งด่วน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ และสามารถปฏิบัติได้ อย่างมีประสิทธิภาพ</p>					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด					
40.	การเบิกจ่ายเงินเพื่อใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอน ผู้บริหาร ได้จัดระบบไว้ ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
	ด้านการประเมินผล					
41.	ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วม ในการประเมินผล การ ดำเนินงานของผู้บริหารทุกปี					
42.	ผู้บริหารให้ครู-อาจารย์ มีส่วนร่วมจัดทำเครื่องมือ ประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหาร ทุกฝ่ายทุกปี					
43.	ผู้บริหารนำเอาผล จากการประเมินผล การดำเนิน งาน มาใช้ในการวางแผน เพื่อปรับปรุงงานทุกครั้ง					
44.	ผู้บริหาร จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของ ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ด้าน เป็นระยะและเป็นลาย ลักษณ์อักษร เพื่อนำมาประกอบ การพิจารณาความดี ความชอบประจำปี					

ข้อที่	สภาพการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ท่านเห็นด้วยกับสภาพการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด					
45.	ครู-อาจารย์ ต้องการให้นักเรียน และ/หรือผู้ร่วม งานประเมินผลการสอน และการปฏิบัติงานของตน เองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพัฒนา งานตนเอง					
46.	ครู-อาจารย์ ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำเครื่อง มือ เพื่อประเมินผลการสอนและการปฏิบัติงานของตน เองทุกครั้ง					
47.	ผู้บริหาร ได้จัดทำเครื่องมือประเมินผล ด้านการ บริหาร การใช้งบประมาณ เพื่อการจัดการเรียน การสอนทุกปี					
48.	ผู้บริหาร ได้จัดทำ เครื่องมือประเมินผล การบริหาร ด้านการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์การสอนทุกปีและนำข้อมูล มาเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา อย่างมีประสิทธิภาพ					
49.	ผู้บริหาร ได้จัดทำ เครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการผลิตสื่อการสอนรายวิชาของ ครู-อาจารย์ ทุกปี และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อที่	สภากาการจัดการ ด้านการเรียนการสอนในคณะวิชาพื้นฐาน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
50.	<p><u>ทำงานเห็นด้วยกับสภากาการปฏิบัติต่อไปนี้เพียงใด</u></p> <p>ผู้บริหาร ได้จัดทำ เครื่องมือประเมินผล การใช้ อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ทุกปี</p>					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากข้อความ (โปรดแสดงความ
เห็น เพื่อประโยชน์ของงานวิจัย)

ขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการกรอกข้อมูล
งานวิจัยคือ เครื่องมือพัฒนางาน

ผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายธรรมชาติ คำตา
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2496
จังหวัดที่เกิด	ศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	- ประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2513 โรงเรียนวัดมหาพัทธาราม อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ - ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาอาชีพ (แผนกเกษตรกรรม)(ม.ศ.6)ปีการศึกษา 2516 โรงเรียนเกษตรกรรมศรีสะเกษ - ประโยชน์ครูมัธยมเกษตรกรรม (ป.ม.ก.) ปีการศึกษา 2518 วิทยาลัยเกษตรกรรม บางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี - วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) (พืชศาสตร์) ปีการศึกษา 2520 คณะเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรบางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี
ประวัติการทำงาน	- พ.ศ.2521 อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนเกษตรกรรมขอนแก่น - พ.ศ.2521-2527 หัวหน้าคณะวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น - พ.ศ.2522-2527 หัวหน้างานปกครอง และหัวหน้างานกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น - 1 ตุลาคม 2528 อาจารย์ 2 ระดับ 5 วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณีใดที่ลิขสิทธิ์ของข้อมูลนี้ถูกใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารหรือผู้ถือลิขสิทธิ์

- 1 มิถุนายน 2529 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ระดับ 5 วิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น
 - 8 เมษายน 2530 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี
 - 1 ตุลาคม 2534 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ระดับ 7
วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี
- รับราชการตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย
ระดับ 7 วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี

อาชีพปัจจุบัน

